

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA EKONOMICKÁ
FAKULTA

KATEDRA PODNIKOHOSPODÁŘSKÁ

Finanční analýza ve vybraném podniku
Financial Analysis of a Selected Company

Student:	Martin Plesník
Vedoucí bakalářské práce:	Ing. Elen Válková

Ostrava 2017

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra podnikohospodářská

Zadání bakalářské práce

Student: **Martin Plesník**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6208R020 Ekonomika podniku
Téma: Finanční analýza ve vybraném podniku
Financial Analysis of a Selected Company

Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Teoretické vymezení finanční analýzy
 3. Charakteristika podniku
 4. Finanční analýza ve vybraném podniku
 5. Návrhy a doporučení
 6. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

KALOUDA, František. *Finanční analýza a řízení podniku*. 2. rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2016. ISBN 978-80-7380-591-3.
RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 5., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5534-2.
RŮČKOVÁ, Petra a Michaela ROUBÍČKOVÁ. *Finanční management*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4047-8.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Elen Válková**

Datum zadání: 18.11.2016
Datum odevzdání: 05.05.2017

Ing. Josef Kašík, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci, včetně příloh vypracoval samostatně s využitím uvedených zdrojů.“

Ve Valašském Meziříčí dne 5. 5. 2017

Plesn 12

.....
Martin Plesník

Zde bych rád poděkoval Ing. Elen Válkové za vedení této práce, za cenné rady a za vstřícnost při zpracování tématu.

Mé poděkování patří také firmě Stavební mechanizace VM s.r.o. za poskytnutí výkazů.

Obsah

1	Úvod	6
2	Teoretické vymezení finanční analýzy	7
2.1	Úvod do finanční analýzy	7
2.2	Účel finanční analýzy	8
2.3	Uživatelé finanční analýzy	9
2.4	Zdroje informací pro finanční analýzu	10
2.4.1	Rozvaha	11
2.4.2	Výkaz zisku a ztráty	13
2.4.3	Příloha k účetní závěrce	14
2.5	Ukazatele finanční analýzy	14
2.5.1	Absolutní (stavové) ukazatele	16
2.5.2	Poměrové ukazatele	16
2.5.3	Souhrnné indexy hodnocení	25
2.5.4	Pyramidové soustavy ukazatelů	26
2.5.5	Bonitní a bankrotní modely	27
3	Charakteristika podniku	32
3.1	Vývoj firmy	32
3.2	Způsoby oceňování majetku	34
3.3	Odepisování majetku	34
3.4	Přepočet cizích měn na českou korunu	35
3.5	Daň z příjmů	35
4	Finanční analýza ve vybraném podniku	36
4.1	Analýza rozvahy – zhodnocení aktiv	36
4.1.1	Celková aktiva	36
4.1.2	Dlouhodobý majetek	37

4.1.3	Krátkodobý majetek	38
4.1.4	Ostatní aktiva	39
4.2	Analýza rozvahy - zhodnocení pasiv	40
4.2.1	Vlastní kapitál	40
4.2.2	Cizí zdroje	42
4.2.3	Ostatní pasiva	43
4.2.4	Vertikální analýza pasiv	44
4.2.5	Vertikální analýza aktiv	49
4.2.6	Horizontální analýza aktiv	54
4.2.7	Horizontální analýza pasiv	55
4.3	Analýza výkazu zisku a ztráty	56
4.4	Poměrové ukazatele	60
4.4.1	Analýza likvidity	61
4.4.2	Analýza rentability	64
4.4.3	Analýza zadluženosti	68
4.4.4	Analýza aktivity	70
4.5	Bankrotní a bonitní modely	73
4.5.1	Altmanův model	73
4.5.2	Index IN99	75
4.5.3	Index IN05	76
4.5.4	Modifikovaná verze Tafflerova modelu	78
4.5.5	Indikátor bonity	79
5	Návrhy a doporučení	82
6	Závěr	84
7	Seznam použité literatury	87
8	Seznam zkratk	88
9	Seznam obrázků	90

10	Seznam použitých grafů	91
11	Seznam tabulek	93
12	Seznam příloh	95

1 Úvod

Cílem bakalářské práce je zpracování finanční analýzy ve vybraném podniku. Vybraným podnikem je stavební firma Stavební mechanizace VM s.r.o.

V práci je podrobněji rozebrána finanční situace podniku v letech 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a částečně i za rok 2016 na základě využití rozvahy, výkazu zisku a ztráty a také příloh k ročním závěrkám. Tato společnost byla autorem práce zvolena z důvodu absolvování praxe v minulosti, zároveň i díky dostatečnému množství dostupných účetních výkazů za delší časový úsek.

Nejdříve je v práci teoreticky vymezena finanční analýza, její účel, uživatelé a zdroje informací pro finanční analýzu. Následuje charakteristika jednotlivých finančních ukazatelů, z nichž byla drtivá většina poté použita v praktické části. Konkrétněji se jedná o ukazatele absolutní, poměrové a souhrnné indexy hodnocení.

Po této charakteristice následuje představení a charakteristika vybraného podniku, kterým je, jak již bylo zmíněno, firma Stavební mechanizace VM, s.r.o. V této části jsou představeny základní informace o podniku, jeho historie a další vývoj, aktuální situace v podniku, informace o účetních metodách, obecných zásadách a způsobech oceňování majetku.

Další dílčí částí práce je její praktická (aplikační) část. V ní jsou vyhodnoceny výsledky jednotlivých finančních ukazatelů, které byly představeny a vysvětleny v teoretické části práce. Autor se domnívá, že se jedná o nejvýznamnější kapitolu celé práce, protože se zde projeví nejen teoretické znalosti, ale také jejich převedení do praxe.

Na tuto kapitolu navazuje kapitola Návrhy a doporučení, ve které jsou rozebrány jednotlivé negativní jevy zjištěné aplikační částí. Poslední kapitolou je samotný závěr, tedy celkové vyhodnocení finanční analýzy ve vybraném podniku, což je také hlavním cílem samotné práce.

2 Teoretické vymezení finanční analýzy

2.1 Úvod do finanční analýzy

„Finanční analýza představuje systematický rozbor získaných dat, které jsou obsaženy především v účetních výkazech, jejich položek, agregovaných dat a rozbor vztahů a vývojových tendencí. Finanční analýzy v sobě zahrnují tři časové úrovně vyhodnocování – hodnocení firemní minulosti, současnosti a předpovídání budoucích finančních podmínek. V jiném úhlu pohledu je možné vnímat finanční analýzu jako identifikaci slabin v podnikovém finančním zdraví, které by mohly v budoucnu vést k problémům, a silných stránek souvisejících s možným budoucím zhodnocením majetku firmy. Finanční analýza a finanční plánování slouží k hodnocení a finančnímu řízení celkové výkonnosti podniku a jejím smyslem je vytvořit určité závěry o celkové hospodářské a finanční situaci podniku a připravit podklady pro rozhodování.“ (Růčková a Roubíčková, 2012, s. 77)

Samotný původ finanční analýzy je velice pravděpodobně stejně starý jako vznik peněz. Prakticky jsou tyto analýzy využívány již několik desetiletí, jejich struktura se výrazněji měnila s využíváním počítačů. Konkurenční prostředí umožní zdravé fungování jen firmám, které ovládají nejen obchodní stránku podnikatelské činnosti, ale rovněž stránku finanční. Významnou výhodou podniku je kvalitní účetní, protože v účetnictví je uložena řada informací, které přebírají další ekonomické subjekty a dále je zpracovávají.

O tom, že je finanční analýza důležitou součástí každého podniku svědčí také to, že vybrané ukazatele velmi často tvoří součást hodnocení firmy například při získávání bankovních úvěrů a jiných finančních zdrojů pro zajištění správného chodu firmy. Specifikum finanční analýzy je také v tom, že každý názor může být správný, jen je nutné jej podložit správným argumentem. Důraz bývá kladen na nejužívanější metodou v podmínkách našeho podnikání, a to na analýzu poměrovými ukazateli. (Růčková, 2015).

Kalouda (2016) tvrdí, že finanční analýza je nástroj, který nám dovolí z běžně dostupných informací získat další informace, jinak nedostupné.

2.2 Účel finanční analýzy

Díky neustále se měnícímu ekonomickému prostředí dochází ke změnám i ve firmách, které jsou jeho součástí. Úspěšná firma se tedy bez rozboru finanční situace již neobejde. Finanční výsledky jsou důležité nejen pro strategické řízení firmy v oblasti finančního managementu, ale při hodnocení a výběru partnerů v obchodní oblasti atd.

Kalouda (2016) se domnívá, že obecným cílem finanční analýzy je posouzení finančního zdraví podniku v podobě logického průniku rentability a likvidity. Dále je podle něj toto vymezení finanční analýzy doplňováno definováním dalších, alternativních či doplňujících cílů.

Růčková (2015) tvrdí, že k základním cílům finančního řízení podniku je možno zařadit hlavně dosahování finanční stability, kterou lze hodnotit pomocí dvou základních kritérií:

- tvorbou zisku, zajištěním přírůstku majetku a zhodnocením vloženého kapitálu, přičemž toto kritérium je obecně považováno za nejdůležitější, protože představuje podstatu podnikání;
- zajištění platební schopnosti podniku – na první pohled je to až cíl druhotný, ovšem pokud podnik nedokáže zajistit svou platební schopnost, pak bude muset s velkou pravděpodobností ukončit svou činnost.

Podstata finančního řízení by tedy měla směřovat k vyváženému stavu mezi oběma kritérii. V praxi požadujeme, aby podnik vytvářel zisk bez ohrožení platební schopnosti, a také aby dokázal najít úroveň likvidního majetku, která zajistí nejen platební schopnost, ale zároveň neohrozí schopnost výdělků.

„Finanční analýza je specifickým typem analýzy, jejímž smyslem je provést zhodnocení finančního hospodaření. Patří k nejdůležitějším nástrojům finančního řízení, je užitečná pro prověření dat z minulosti, doplnění vypočítané hodnoty podniku při koupi takového podniku, je východiskem pro sestavování finančního plánu. Existují různé cílové skupiny uživatelů finanční analýzy. Nejběžněji ji využívají management, věřitelé a investoři. Podle cílové skupiny a podle účelu finanční analýzy je možno využívat různé zdroje informací. Finanční analýza vychází nejčastěji z těchto nejdůležitějších informací, které jsou účetního charakteru: rozvaha, výkaz zisku a ztráty a výkaz o peněžních tocích.

Obecným úkolem u finančních analýz je především posouzení finančního zdraví firmy ve čtyřech krocích:

- *rámcové posouzení situace na základě vybraných ukazatelů;*
- *podrobný rozbor, jehož cílem je posouzení orientačních poznatků z kroku 1*
- *hlubší analýza negativních jevů, ke kterým jsme dospěli v předchozích krocích*
- *návrh na možná opatření a zhodnocení rizik. “*

(Růčková, 2015, s. 20)

2.3 Uživatelé finanční analýzy

Finanční analýza nebývá využívána pouze majiteli podniků či zaměstnanci, je důležitá rovněž pro investory, využívají ji také obchodní partneři, státní instituce a další.

Finanční ukazatele jsou základními nástroji finanční analýzy, přinášejí odpovědi na nejrůznější otázky týkající se finančního zdraví firmy. V praxi to znamená, že třeba pracovník komerční banky může kvůli poskytnutí úvěru chtít znát ziskovost firmy. S využitím finančních ukazatelů souvisí také otázka, pro koho je finanční analýza důležitá.

V rámci analýz na úrovni podniku je finanční analýza důležitá pro management, akcionáře či vlastníky, věřitele i další externí uživatele. Akcionáře bude nejvíce zajímat současná výnosnost akcií a jejich predikce do budoucna, banky z důvodu poskytování úvěrů, dodavatele zajímá nejen schopnost včas splatit fakturu, ale i možnost trvalých obchodních kontaktů, odběratele pak zajímá kvalita a dochvilnost dodávek, zaměstnanci zase jak je podnik schopen dostát svých závazků apod.

Management má co se týče krátkého časového horizontu jako prioritu především zajištění platební schopnosti podniku, ale velmi důležitou položkou finanční analýzy je pro management ziskovost, protože se ze svého jednání zodpovídá vlastníkům firmy. Vlastníci si finanční analýzou ověřují, zda jsou investované prostředky zhodnocovány a řádně využívány. Z jejich hlediska je tedy základním cílem maximalizace tržní hodnoty vlastního kapitálu společnosti, zajímá je vývoj tržních ukazatelů, ukazatele ziskovosti a vztah peněžních toků k dlouhodobým závazkům. Vlastník respektive potenciální investor je zainteresován většinou především na výnosech. (Růčková, 2015)

Kalouda (2016) tvrdí, že v praxi jsou dva uživatelé, kteří se v praxi finanční analýzy objevují pravidelně. Těmi jsou:

- vlastní podnik – což je uživatel zdánlivě samozřejmý, v podnikatelské praxi ale kupodivu nebývají finančně-analytické aktivity tohoto subjektu pravidlem;
- konkurenti daného podniku – k paradoxům současné praxe patří to, že ve velké většině případů vědí konkurenční podniky více o svých konkurentech než o vlastním podniku

S určitostí lze prohlásit, že informační výstupy finanční analýzy mohou být zajímavé prakticky pro kohokoliv. Výstupy z ní může efektivně využít každá zájmová skupina, která o to má zájem a zároveň alespoň minimální kvalifikaci.

Obrázek 2.1: Uživatelé finanční analýzy (Růčková, 2015).

2.4 Zdroje informací pro finanční analýzu

Pro úspěšné a věrohodné vypracování finanční analýzy potřebujeme takové zdroje dat, které zajistí kvalitní informace. Neměly by být pouze kvalitní, ale rovněž komplexní. Důležité je totiž podchytit pokud možno všechna data, která by mohla zkreslit výsledky hodnocení finančního zdraví firmy. V dnešní době má finanční analytik daleko větší možnosti čerpání informací, proto je schopen obsáhnout mnohem více aspektů než dříve.

Data čerpáme zejména z účetních výkazů, jakými jsou rozvaha, výkaz zisku a ztráty, cash flow (přehled peněžních toků), dále z přehledu o změnách vlastního kapitálu nebo i z přílohy k účetní závěrce či výroční zprávy. (Růčková, 2015)

Tato práce byla zpracována pomocí konečné rozvahy v plném rozsahu za roky 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 a 2015, ve zkráceném rozsahu za rok 2016. Výkazu zisku a ztráty v plném rozsahu za roky 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 a 2015, ve zkráceném rozsahu za rok 2016 a dále rovněž díky příloze k účetní závěrce za všechna zmíněná období.

2.4.1 Rozvaha

Růčková (2015) prohlašuje, že rozvaha představuje základní účetní výkaz, který nám udává přehled o majetkové a finanční struktuře podniku ve statické podobě. Rozvaha je rozdělena na stranu aktiv a stranu pasiv. Na straně aktiv je rozdělena majetková struktura, na straně pasiv pak nalezneme přehled o způsobu financování majetku podniku. Částka aktiv a pasiv v rozvaze se musí rovnat, tato rovnice je nazývána jako bilanční princip. Tento výkaz je sestavován vždy ke konkrétnímu datu (obvykle k poslednímu dni každého roku, respektive kratších období). Pomocí rozvahy získáme věrný obraz ve třech základních oblastech – majetková situace podniku, zdroje financování a informace o finanční situaci podniku.

Z předchozích informací tedy vyplývá, že při analýze tohoto výkazu se zaměříme zejména na:

- stav a vývoj bilanční sumy;
- strukturu aktiv, její vývoj a přiměřenost velikosti jednotlivých položek;
- strukturu pasiv, její vývoj s důrazem na podíl vlastního kapitálu, bankovních a dodavatelských úvěrů;
- relace mezi složkami aktiv a pasiv, tj. velikost stálých aktiv a dlouhodobých pasiv, velikost stálých aktiv a vlastního kapitálu, velikost oběžných aktiv a krátkodobých cizích pasiv, finanční majetek a krátkodobé pohledávky ke krátkodobým pasivům.

Položky aktiv jsou rozděleny do následujících skupin (Růčková, 2015):

- a. pohledávky za upsaný vlastní kapitál – zde jsou evidovány pohledávky za společníky;
- b. dlouhodobý majetek – u nějž je doba přeměny na hotové prostředky delší než 1 rok, nespotřebovává se najednou, ale postupně (nejčastěji ve formě odpisů) a tvoří podstatu

majetkové struktury. Ne všechny položky dlouhodobého majetku však odpisujeme, neboť ne všechny mají svou peněžní hodnotu. Je rozčleněn na dlouhodobý hmotný majetek (např. pozemky, budovy, stavby, stroje), dlouhodobý nehmotný majetek (např. software, patenty, ochranné známky, licence, autorská práva) a finanční investice (např. dluhopisy, vkladové listy, termínované vklady, půjčky poskytnuté jiným podnikům);

- c. krátkodobý majetek – peněžní prostředky a věcné položky majetku, u nichž lze předpokládat, že se na peněžní prostředky přemění během jednoho roku. Čím rychleji se obrací, tím větší zisk pro firmu přináší. Struktura oběžných aktiv je zpravidla tvořena zásobami (nedokončená výroba, polotovary, skladový materiál atd.), dlouhodobými a krátkodobými pohledávkami a krátkodobým finančním majetkem (peníze v pokladně, peníze na krátkodobých bankovních účtech, krátkodobé cenné papíry). Oběžná aktiva jsou součástí hodnocení likvidity firmy.
- d. Ostatní aktiva – zachycují zejména zůstatky účtů náklady příštích období a příjmy příštích období, tedy účtů časového rozlišení. Roste-li jejich podíl na celkovém majetku v čase, může to být signálem, že část majetku je realizována na splátky pomocí leasingu.

Růčková (2015) rozděluje pasiva (strana zdrojů financování firmy) následovně:

- a. vlastní kapitál – je položkou obsahující základní kapitál, který představuje peněžní vyjádření souhrnu peněžních a nepeněžitých vkladů společníků do společnosti při založení podniku. Dále zde patří kapitálové fondy (emisní ážio), dary, dotace, rezervní fondy a další fondy tvořené ze zisku, výsledek hospodaření běžného a minulého účetního období;
- b. cizí zdroje (kapitál) – představují dluh společnosti, který musí být v různě dlouhém časovém horizontu uhrazen - externí zdroje financování majetku podniku. Vzhledem k tomu, že se půjčují, je jasné, že se za ně platí úroky a výdaje spojené s jejich získáním. Zpravidla bývá levnější krátkodobý kapitál než kapitál dlouhodobý, zároveň je důležitý i fakt, že cizí kapitál je levnější než kapitál vlastní. Cizí kapitál obsahuje rezervy, které se dále dělí na zákonné a ostatní, dlouhodobé závazky (v okamžiku, ke kterému je účetní závěrka sestavena mají dobu splatnosti delší než 1 rok), krátkodobé závazky a bankovní úvěry a výpomoci.

- c. ostatní pasiva – zde jsou evidovány zůstatky na účtu výdaje a výnosy příštích období a dohadné účty. Většinou nemají z analytického hlediska velký význam.

2.4.2 Výkaz zisku a ztráty

Tento výkaz je písemný přehled o výnosech, nákladech a výsledku hospodaření za určité období. Zachycuje pohyb výnosů a nákladů, nikoliv příjmů a výdajů, informace z tohoto výkazu jsou tedy významným podkladem pro hodnocení firemní ziskovosti. Výkaz se rovněž sestavuje pravidelně v ročních nebo i kratších intervalech.

Výnosy představují hodnotu peněz, které podnik získal ze své činnosti za dané účetní období. Náklady jsou zase hodnotou peněz, které podnik použil na spotřebu vstupů v daném účetním období. Nejdůležitější položkou je výsledek hospodaření z provozní činnosti, protože odráží schopnost firmy ze své hlavní činnosti tvořit kladný výsledek hospodaření.

Rozvaha zachycuje aktiva a pasiva k určitému časovému okamžiku, výkaz zisku a ztráty se vztahuje vždy k určitému časovému intervalu, tzn., že je přehledem za tento interval (obsahuje tokové veličiny, proto tokový výkaz), což je základním rozdílem mezi těmito dvěma výkazy. Výnosové a nákladové položky se neopírají o skutečné peněžní toky (příjmy a výdaje), což je velký problém a zároveň to také znamená, že čistý zisk neobsahuje skutečnou dosaženou hotovost získanou v daném období. (Růčková, 2015)

Výkaz zisku a ztráty je tvořen hned několika částmi. Úplně první položku výkazu zisku a ztráty nově (od roku 2016) tvoří tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb, dále následuje položka tržby za prodej zboží, výkonová spotřeba (což jsou např. náklady na materiál, energii, opravy, cestovné atd.). Ve výkazu zisku a ztráty jsou dále evidovány třeba osobní náklady, kam jsou řazeny mzdové náklady, odměny členům orgánů společnosti a družstva, náklady na sociální a zdravotní pojištění atd.

Evidovány jsou rovněž i další položky, které slouží ke zjišťování jednotlivých výsledků hospodaření. Výsledek hospodaření členíme na výsledek hospodaření provozní, z finančních operací, za běžnou činnost, mimořádný, za účetní období a před zdaněním. Nejdůležitější rozdělení představuje členění provozních nákladů a výnosů. Na základě tohoto rozdělení získáme provozní výsledek hospodaření, který byl výše zmíněn jako nejdůležitější položka výkazu zisku a ztráty.

Finanční výsledek hospodaření vypočítáme jako rozdíl finančních nákladů a výnosů. Výsledek hospodaření za běžnou činnost je získáván sečtením provozního a finančního výsledku hospodaření.

Při hospodaření podniku ve sledovaném období často dochází i ke vzniku mimořádných nákladů a výnosů. Mimořádný výsledek hospodaření pak tvoří rozdíl těchto dvou položek.

Po přičtení mimořádného výsledku hospodaření k výsledku hospodaření za běžnou činnost je získán výsledek hospodaření za běžné účetní období.

2.4.3 Příloha k účetní závěrce

Dalším zdrojem informací pro finanční analýzu, který bývá v praxi používán, je příloha k účetní závěrce. V případě této bakalářské práce je k dispozici účetní závěrka pro roky 2010-2016 a poslouží nám jako zdroj informací o použitých účetních metodách.

Informace, které se dají z tohoto výkazu vyčíst:

- popis účetní jednotky (např. název, sídlo, právní forma, předmět činnosti, datum zápisu společnosti, identifikační číslo atd.);
- výše vkladu fyzických a právnických osob, které figuruji v činnosti dané společnosti;
- popis organizační struktury, informace o změnách a dodatcích provedených v daném účetním období;
- průměrný počet zaměstnanců v účetním období;
- informace o oceňování majetku, odepisování majetku;
- způsob stanovení opravných položek a oprávek;
- způsob účtování o cizích měnách;
- doplňující informace k rozvaze a výkazu zisku a ztráty;
- další informace o dané firmě.

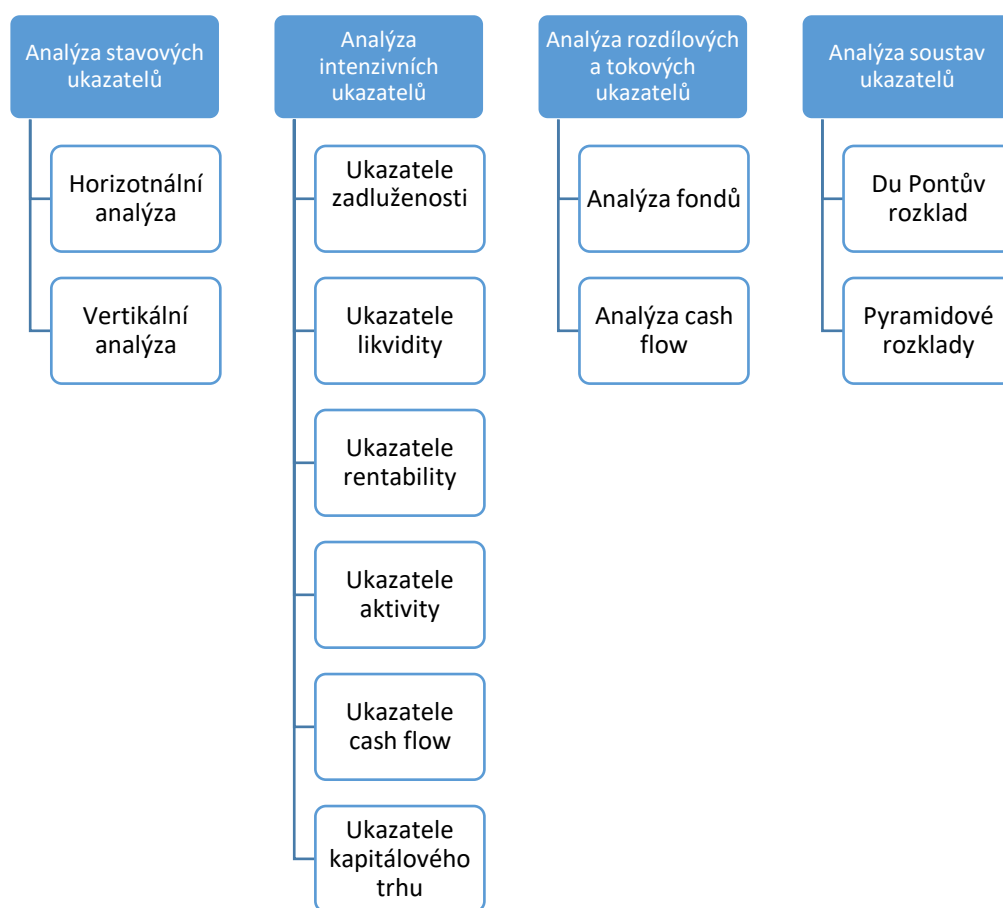
2.5 Ukazatele finanční analýzy

„Rozvoj matematických, statistických a ekonomických věd umožnil, aby v rámci finanční analýzy vznikla celá řada metod hodnocení finančního zdraví firmy, které je možno s úspěchem aplikovat.“ (Růčková, 2015, s. 40)

Právě finanční ukazatele jsou základem různých metod finanční analýzy. Finanční analýza pracuje s ukazateli, které jsou čerpány z účetních výkazů nebo z dalších zdrojů či s čísly z nich odvozenými. Důležité je ale uvědomit si, že nejdůležitější roli hraje časové hledisko. Musíme rozlišovat tokové (vztahují se k časovému intervalu) a stavové (vztahují se k určitému časovému okamžiku) veličiny.

Musíme si rovněž uvědomit, že je důležité vytvářet kvalitně vedené časové řady, protože pouze kvalitně vedená řada nebo hodnocení na ní založené nám dá objektivní výsledky, tzn., že čím bude doba, za kterou posuzujeme podnik kratší, a čím méně informací budeme mít, tím více nepřesností se u výsledků může při interpretaci objevit.

Elementární metody finanční analýzy lze rozčlenit hned do několika skupin. Ty pak jako celek znamenají komplexní rozbor hospodaření podniku. (Růčková, 2015)

Obrázek 2.2: Elementární metody finanční analýzy (Růčková, 2015)

2.5.1 Absolutní (stavové) ukazatele

Analýza těchto ukazatelů v sobě zahrnuje hlavně horizontální a vertikální analýzu.

Horizontální analýza (analýza trendů) se využívá především k analýze vývojových trendů, zabývá se tedy časovými změnami absolutních ukazatelů, je velice důležité mít dostatečně dlouhé a kvalitně zpracované časové řady, aby nedocházelo ke zbytečným nepřesnostem v interpretaci. (Růčková, 2015)

Vertikální analýza (procentní rozbor) se zabývá vnitřní strukturou absolutních ukazatelů, kdy porovnává jednotlivé položky účetních výkazů k celkové sumě aktiv nebo pasiv (tedy ke 100%). Usnadňuje srovnání výkazů s předchozími obdobími a rovněž pomáhá ulehčit srovnání s jinými firmami ve stejném oboru. (Růčková, 2015)

2.5.2 Poměrové ukazatele

Z hlediska využitelnosti i z hlediska jiných úrovní analýz (např. odvětvová) jsou nejčastěji používaným rozbořem k účetním výkazům. Napomáhá tomu nejspíše fakt, že vychází pouze ze základních účetních výkazů, tzn., že využívá veřejně dostupných informací. Poměrové ukazatele dávají do poměru položky rozvahy, výkazu zisku a ztráty či cash flow. V práci budou v praktické části použity vybrané ukazatele likvidity, rentability, aktivity a zadluženosti – v praxi patří k těm nejpoužívanějším a mají relativně široké spektrum vypovídající schopnosti.

a) Ukazatele likvidity

Růčková (2015) definuje likviditu jako schopnost podniku přeměnit danou složku na hotovost, zdůrazňuje však, že některé jiné publikace tuto vlastnost označují za likvidnost a naopak je v nich uvedeno, že likviditou je vyjádření schopnosti podniku hradit své závazky včas. Kalouda (2016) zase zdůrazňuje, že likvidita se používá jako srovnání objemu toho, co má podnik platit (jmenovatel) s tím, čím to může zaplatit (čitatel).

Nedostatek likvidity obecně znamená, že podnik nedokáže využít ziskových příležitostí nebo není schopen hradit své závazky. V tomto důsledku se často hovoří také až o platební neschopnosti či cestě k bankrotu. Důležité je rovněž uvědomit si, že každá cílová skupina vyžaduje jinou úroveň likvidity, protože např. vlastníci budou chtít nižší likviditu

(oběžná aktiva jsou neefektivní jako zdroj investic). Zákazníci a dodavatelé budou naopak nedostatek likvidity spojovat s omezeností či nemožností plnit smlouvy. (Růčková, 2015)

Prvním ukazatelem likvidity je okamžitá likvidita. Ta bývá občas označována jako likvidita 1. stupně, spadají do ní jen ty nejlikvidnější položky z rozvahy. Jako pohotové platební prostředky Růčková (2015) uvádí sumu peněz na běžném účtu, na jiných účtech či v pokladě, dále volně obchodovatelné cenné papíry, šeky. Do dluhů s okamžitou splatností řadí krátkodobé závazky, běžné bankovní úvěry a krátkodobé finanční výpomoci, které jsou v rozvaze vedeny odděleně od krátkodobých závazků v rámci bankovních úvěrů a výpomocí. Doporučovanou hodnotou pak je interval 0,9-1,1, pro Českou republiku bývá toto pásmo upraveno v dolní pasáži na 0,6 a podle ministerstva průmyslu a obchodu dokonce 0,2, tato hodnota je ale označována již za kritickou. Výpočet okamžité likvidity na základě vztahu (Růčková, 2015):

$$\text{Okamžitá likvidita} = \frac{\text{pohotové platební prostředky}}{\text{dluhy s okamžitou splatností}}$$

Dalším z ukazatelů analýzy likvidity je pohotová likvidita. Ta bývá občas označována jako likvidita 2. stupně. Platí pro ni, že čítec by měl být stejný jako jmenovatel, tzn. v poměru 1:1 případně 1,5:1. V případě poměru 1:1 je podnik schopen splatit své závazky bez toho aniž by byl nucen prodávat své zásoby. Vyšší hodnoty ukazatele pak budou příznivé pro věřitele, ale už ne pro akcionáře a majitele podniku, protože pokud je ve firmě příliš mnoho oběžných aktiv ve formě pohotových peněžních prostředků, nepřináší to žádné nebo jen velmi malé úroky. Růčková (2015) počítá pohotovou likviditu na základě vztahu:

$$\text{Pohotová likvidita} = \frac{(\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby})}{\text{krátkodobé dluhy}}$$

Posledním ukazatelem likvidity je běžná likvidita, ta bývá nazývána rovněž jako likviditou 3. stupně. Po vypočtení běžné likvidity získáme informace o tom, jak by byl podnik schopen uspokojit věřitele, a to v případě, že by proměnil všechna oběžná aktiva na hotovost.

Čím vyšší hodnota ukazatele je, tím je pravděpodobnější zachování platební schopnosti podniku. Růčková (2015) doporučuje hodnotu tohoto ukazatele v rozmezí 1,5 - 2,5.

Výpočet běžné likvidity má ale jistá úskalí, protože nerozděluje oběžná aktiva dle jejich likvidnosti, nebere v potaz strukturu krátkodobých závazků podle doby splatnosti. Opět je důležité, pro koho analýzu likvidity interpretujeme – věřitelé budou chtít dosahovat horního hranice, vlastníci naopak spodní (znamenalo by to efektivnější využití prostředků). Růčková (2015) dále udává následující rovnici pro výpočet běžné likvidity:

$$\text{Běžná likvidita} = \frac{\text{Oběžná aktiva}}{\text{Krátkodobé dluhy}}$$

S analýzou likvidity je úzce spjat ještě jeden důležitý ukazatel – čistý pracovní kapitál. Počítá se jako rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky. Čistý pracovní kapitál je ta část oběžných aktiv, která je financována dlouhodobými zdroji, je to tedy finanční polštář pro případ nouze. Pomáhá nám určit, jestli má firma dostatek kapitálu na zabezpečení fungování společnosti, čím nižší je jeho hodnota, tím větší problémy mohou firmě hrozit. V praxi bývá doplňován obratovostí, důležitost tohoto ukazatele je zřejmá, protože v některých zemích je vypracováván speciální výkaz o jeho tvorbě a využití. Růčková (2015) uvádí tyto vztahy pro výpočet:

$$\text{Čistý pracovní kapitál} = \text{oběžná aktiva} - \text{krát. závazky}$$

$$\text{Obratovost} = \frac{\text{tržby}}{\text{čistý pracovní kapitál}}$$

$$\text{Doba obratu} = \frac{365}{\text{obratovost}}$$

b) Ukazatele rentability

Kalouda (2016) tvrdí, že pod rentabilitou si představujeme výnosnost vloženého kapitálu. V praxi jsou definice rentability vyhotoveny dle konkrétních potřeb.

Růčková (2015) uvádí rentabilitu jako měřítko schopnosti podniku vytvářet zdroje nové a pomoci dosahování zisku za použití investovaného kapitálu.

Pro výpočet rentability se v čitateli vzorce vyskytuje vždy jedna z položek odpovídající výsledku hospodaření a do jmenovatele bývá dosazen vybraný druh kapitálu či tržby.

Ukazatele rentability obecně slouží k hodnocení celkové efektivnosti dané činnosti, proto nejvíce zajímají akcionáře a potenciální investory. V praxi by mělo docházet k tomu, že by měly mít postupem času tyto ukazatele rostoucí tendenci.

Pro finanční analýzu se nejvíce využívají tři kategorie zisku vyčtené z výkazu zisku a ztráty – EBIT, EAT a EBT. EBIT (zisk před odečtením úroků a daní) je provozním výsledkem hospodaření, pomocí něj zajišťujeme mezifirmní srovnávání, protože i když by měly firmy stejnou daň, mají rozdílnou bonitu z věřitelského hlediska. EAT (zisk po zdanění nebo také čistý zisk) je ta část zisku, kterou dělíme na zisk k rozdělení a zisk nerozdělený, ve výkazu zisku a ztráty je pod názvem výsledek hospodaření za běžné účetní období. Čistý zisk se využívá všude, kde se hodnotí výkonnost firmy. EBT (zisk před zdaněním), jinak také provozní zisk, který je snížený nebo zvýšený o finanční a mimořádný výsledek hospodaření, nebyly od něj však ještě odečteny daně. Využíváme jej, když chceme srovnávat výkonnost firem s rozdílným daňovým zatížením. (Růčková, 2015)

Jedním z hlavních ukazatelů rentability je rentabilita celkového vloženého kapitálu (ROA), pomocí níž vyjadřujeme celkovou efektivnost firmy. Tento ukazatel odráží celkovou výnosnost kapitálu, ale bez ohledu na to, jestli byl financován z vlastních nebo cizích zdrojů. Pokud budeme chtít srovnávat podniky s rozdílným daňovým a úrokovým zatížením, dosadíme do čitatele EBIT, navíc pokud jej dosadíme, můžeme výslednou hodnotu porovnat s odvětvovými hodnotami, které jsou volně dostupné. Tento ukazatel odpovídá na otázku, zda-li firma efektivně využívá svá aktiva, čím vyšší bude jeho hodnota, tím efektivnější je celkové využití aktiv. Jak Růčková (2015) dále uvádí, jde o ukazatel, který hodnotí výnosnost vloženého kapitálu a je počítán na základě vztahu:

$$\text{Rentabilita celkového kapitálu} = \frac{\text{zisk}}{\text{celkový vložený kapitál}}$$

Díky rentabilitě celkového vloženého kapitálu můžeme odvodit i další ukazatel – rentabilitu celkového investovaného kapitálu, do které vstupují dlouhodobé závazky, tzn., že vyjadřuje míru zhodnocení aktiv společnosti financovaných dlouhodobým kapitálem (vlastním i cizím). Růčková (2015) dále uvádí tento vzorec pro výpočet:

$$\text{Rentabilita celkového inv. kapitálu} = \frac{\text{zisk}}{(\text{dl. dluhy} + \text{vlastní kapitál})}$$

V případě vyjádření výnosnosti kapitálu vloženého akcionáři či vlastníky podniku mluvíme o rentabilitě vlastního kapitálu. Pokud tento ukazatel roste, může to znamenat zlepšení výsledku hospodaření (výhodné pro akcionáře), případně snížení podílu vlastního kapitálu v podniku nebo pokles úročení cizího kapitálu. Pokud je hodnota vypočteného ukazatele nižší než výnosnost cenných papírů garantovaných státem, nebudou do něj investoři vkládat prostředky a je de facto odsouzen k zániku. Růčková (2015) dále uvádí tento vzorec pro výpočet:

$$\text{Rentabilita vlastního kapitálu} = \frac{\text{zisk}}{\text{vlastní kapitál}}$$

Důležitým ukazatelem je rovněž i rentabilita tržeb, která nám udává jakou částku je podnik schopný získat na 1 Kč tržeb. (Růčková a Roubíčková, 2012)

Růčková (2015) uvádí, že do položek tržeb se mohou zahrnout i tržby veškeré, obzvláště pak pokud použijeme pro výpočet rovnice čistý zisk, stejně jako tomu bylo využito v praktické části této práce. Díky této rentabilitě zjistíme, zda firma dosahuje adekvátní marže. Kalouda (2016) stanovuje následující rovnici pro výpočet rentability tržeb:

$$\text{Rentabilita tržeb} = \frac{\text{zisk}}{\text{tržby}}$$

Obecně lze opět jen těžko určit doporučené hodnoty, protože např. ve stavebnictví se klade důraz na rentabilitu tržeb, obchod naopak může klást důraz na obrát celkových aktiv. Můžeme ovšem říci, že pokud je rentabilita tržeb vyšší, tím je i situace v podniku lepší (z hlediska produkce). (Růčková, 2015)

Rentabilita tržeb bývá často spojována ještě s jedním doplňkovým ukazatelem a tím je nákladovost.

$$\text{Nákladovost} = 1 - \frac{\text{zisk}}{\text{tržby}}$$

Z této rovnice tedy vyplývá, že podnik, který dosahuje zisku, bude mít hodnotu nižší než 1 (v případě počítání s procenty nižší než 100). (Růčková, 2015)

c) Ukazatele zadluženosti

Kalouda (2016) uvádí, že jde o vyjádření poměru mezi vlastními a cizími zdroji.

Růčková (2015) se vyjadřuje tak, že pomocí zadluženosti se vyjadřuje skutečnost, že podnik využívá k financování aktiv cizí zdroje, jinak řečeno dluh. Pokud by byl v podniku využíván pouze vlastní kapitál, snižuje se celková výnosnost vloženého kapitálu, navíc cizí kapitál je pro firmu levnější než vlastní. Velice obtížnou záležitostí je tedy kromě výše stanovení potřebného kapitálu i volba zdrojů financování.

„Podstatou analýzy zadluženosti je hledání optimálního vztahu mezi vlastním a cizím kapitálem – hovoříme o kapitálové struktuře.“ (Růčková, 2015, s. 64)

V praxi se poté používá hned několik ukazatelů zadluženosti, které se získávají především z údajů v rozvaze.

Základním ukazatelem analýzy zadluženosti je celková zadluženost (ukazatel věřitelského rizika, nebo také debt ratio). Růčková (2015) tvrdí, že čím vyšší je vypočtená hodnota, tím vyšší je riziko věřitelů. Výpočet celkové zadluženosti uvádí na základě vztahu:

$$\text{Debt ratio} = \frac{\text{cizí kapitál}}{\text{celková aktiva}}$$

K měření zadluženosti se ale využívá i dalších ukazatelů, v práci bylo dále využito například equity ratio (koeficient samofinancování), což je doplňkový ukazatel k celkové zadluženosti a jejich součet by měl dát přibližně 1, jak dále Růčková (2015) uvádí, případný rozdíl může být kvůli nezapočtení ostatních pasiv do některého z ukazatelů, tak jako se stalo v praktické části práce, jako výpočet se dle ní používá vztahu:

$$\text{Equity ratio} = \frac{\text{vlastní kapitál}}{\text{celková aktiva}}$$

Dále bylo využito ukazatele finanční páky, kde Kalouda (2016) uvádí vztah:

$$\text{Finanční páka} = \frac{\text{celková aktiva}}{\text{vlastní kapitál}}$$

Ta se v praxi používá více než debt/equity ratio (dluh k vlastnímu kapitálu). Nicméně v práci autor použil obě metody. Kalouda (2016) uvádí následující vztah pro výpočet:

$$\text{D.E. ratio} = \frac{\text{cizí zdroje}}{\text{vlastní kapitál}}$$

Jak Růčková (2015) uvádí, pro zjištění zda je pro firmu další dluhové zatížení únosné byl vytvořen ukazatel úrokového krytí, který udává kolikrát je zisk větší než úroky. Zároveň stejně jako Kalouda (2016) uvádí tento vztah pro výpočet:

$$\text{Ukazatel úrokového krytí} = \frac{\text{EBIT}}{\text{nákladové úroky}}$$

Posledním ukazatelem zadluženosti, kterého bylo v práci využito, je maximální úroková míra, která pomáhá posoudit další možnosti zadlužení. Jak dále Růčková (2015) uvádí, tento ukazatel porovnáváme s rentabilitou celkového vloženého kapitálu s využitím EBITu. Pokud je rentabilita vyšší než maximální úroková míra, dá se teoreticky ještě zadlužit,

v opačném případě se žádné další zadlužení již nedoporučuje. Zároveň uvádí tento vztah pro výpočet:

$$\text{Maximální úroková míra} = \frac{\text{finanční náklady}}{(\text{vl. kap.} + \text{bank. úvěr.} + \text{obligace})}$$

d) Ukazatele aktivity

Tyto ukazatele měří schopnost využívat investované prostředky a vázanost jednotlivých složek kapitálu. Nejčastěji vyjadřují počet obrátek nebo dobu obratu jednotlivých složek. Pomáhají vyjádřit, jakým způsobem je v podniku hospodařeno s aktivy a jejich jednotlivými složkami. Zároveň také jaký má vliv tohle hospodaření na další ukazatele, jakými jsou například výnosnost či likvidita. (Růčková, 2015)

Tyto ukazatele mají také návaznost na ukazatele rentability, což je nejvíce znát u obratu celkových aktiv. Ten nám udává, kolikrát se aktiva v podniku za sledované období přemění na finanční hotovost. Kalouda (2016) tento ukazatel nazývá jako relativní vázanost stálých aktiv a využívá stejně jako Růčková (2015) vzorce:

$$\text{Obrat celkových aktiv} = \frac{\text{tržby}}{\text{aktiva}}$$

Dalším ukazatelem je obratovost (rychlost obratu) zásob, ten udává, kolikrát se zásoby přemění v další formy oběžného majetku, tedy až po finální produkci a prodej, ze kterého vyplynou tržby. Kalouda (2016) dále uvádí tento vzorec pro výpočet:

$$\text{Obratovost zásob} = \frac{\text{tržby}}{\text{zásoby}}$$

S tímto ukazatelem úzce souvisí doba obratu (obrátky) zásob, tento ukazatel udává, kolik dní je potřeba prodávat, aby se zaplatily zásoby. (Kalouda, 2016)

Růčková (2015) dále tvrdí, že lepší situace v podniku závisí na co nejvyšší obratovosti zásob a co nejkratší době obratu zásob. Důležité je také stanovit jejich optimální velikost pro dané odvětví. Pro výpočet Růčková (2015) uvádí následující rovnici:

$$\text{Doba obratu zásob} = \frac{365}{\text{obratovost zásob}}$$

Dalším ukazatelem aktivity je obratovost (rychlost obratu) pohledávek. Tento ukazatel popisuje, kolikrát se pohledávky přemění v peněžní prostředky. Kalouda (2016) dále uvádí, že pro jeho výpočet je užíváno následujícího vzorce:

$$\text{Obratovost pohledávek} = \frac{\text{tržby}}{\text{pohledávky}}$$

K obratovosti pohledávek se vztahuje doba obratu (obrátky) pohledávek. Jak Růčková (2015) uvádí, ukazatel vypovídá o tom, za jak dlouho jsou pohledávky v průměru spláceny. Zároveň uvádí tuto rovnici pro výpočet doby obratu:

$$\text{Doba obratu pohledávek} = \frac{365}{\text{obratovost pohledávek}}$$

Posledními z ukazatelů aktivity, které byly užity v praktické části, jsou obratovost a doba obratu (obrátky) závazků. Obratovost se v praxi využívá spíše než na hlubší analyzování jako část vzorce pro výpočet doby obratu závazků. Růčková (2015) uvádí vzorec:

$$\text{Obratovost závazků} = \frac{\text{tržby}}{\text{závazky}}$$

Jak Růčková (2015) uvádí, ukazatel doby obratu vypovídá o rychlosti splacení závazků firmy. Obecně se uvádí, že doba obratu závazků by měla být delší než doba obratu

pohledávek, nicméně je nutno v potaz vzít více aspektů, například jako velikost analyzované firmy apod. Ukazatel doby obratu je zároveň užitečný pro věřitele, protože vidí, jestli podnik dodržuje obchodně-úvěrovou politiku. Vzorec, který Růčková (2015) doporučuje pro výpočet má tvar:

$$\text{Doba obratu závazků} = \frac{365}{\text{obratovost závazků}}$$

e) Shrnutí poměrových ukazatelů

Je téměř vyloučeno, aby byl podnik mimořádně dobrý ve všech ukazatelích. Proto se často stává, že se různými způsoby kombinují dobré a horší výsledky v rozdílných oblastech. Různá odvětví mají různá specifika, proto je důležité spíše zaměřit se na daný podnik a jeho postupný vývoj a až poté srovnávat s oborovými hodnotami. (Růčková, 2015)

2.5.3 Souhrnné indexy hodnocení

Protože je vyloučeno, aby byl podnik mimořádně dobrý ve všech ukazatelích, a často se kombinují dobré a horší výsledky v různých oblastech, dochází tak ke ztížení komplexního hodnocení, z tohoto důvodu byly vytvořeny souhrnné indexy hodnocení. Důležitým cílem je analýza toho, zda je firma schopna na trhu přežít nebo ne. (Růčková, 2015)

„Souhrnné indexy hodnocení mají tedy za cíl vyjádřit souhrnnou charakteristiku celkové finančně-ekonomické situace a výkonnosti podniku pomocí jednoho čísla. Jejich vypovídací schopnost je však nižší, jsou vhodné pouze pro rychlé a globální srovnání řady podniků a mohou sloužit jako orientační podklad pro další hodnocení.“ (Růčková, 2015, s. 75)

Růčková (2015) se domnívá, že daný model má tři základní funkce:

- vysvětluje vliv změny ukazatelů na kompletní hospodaření dané firmy;
- slouží k ulehčení analýzy dosavadního vývoje podniku;
- poskytuje potřebné informace pro výběr rozhodnutí ve věcech firemních nebo externích cílů.

Růčková (2015) dělí techniky vytváření soustav ukazatelů do dvou skupin:

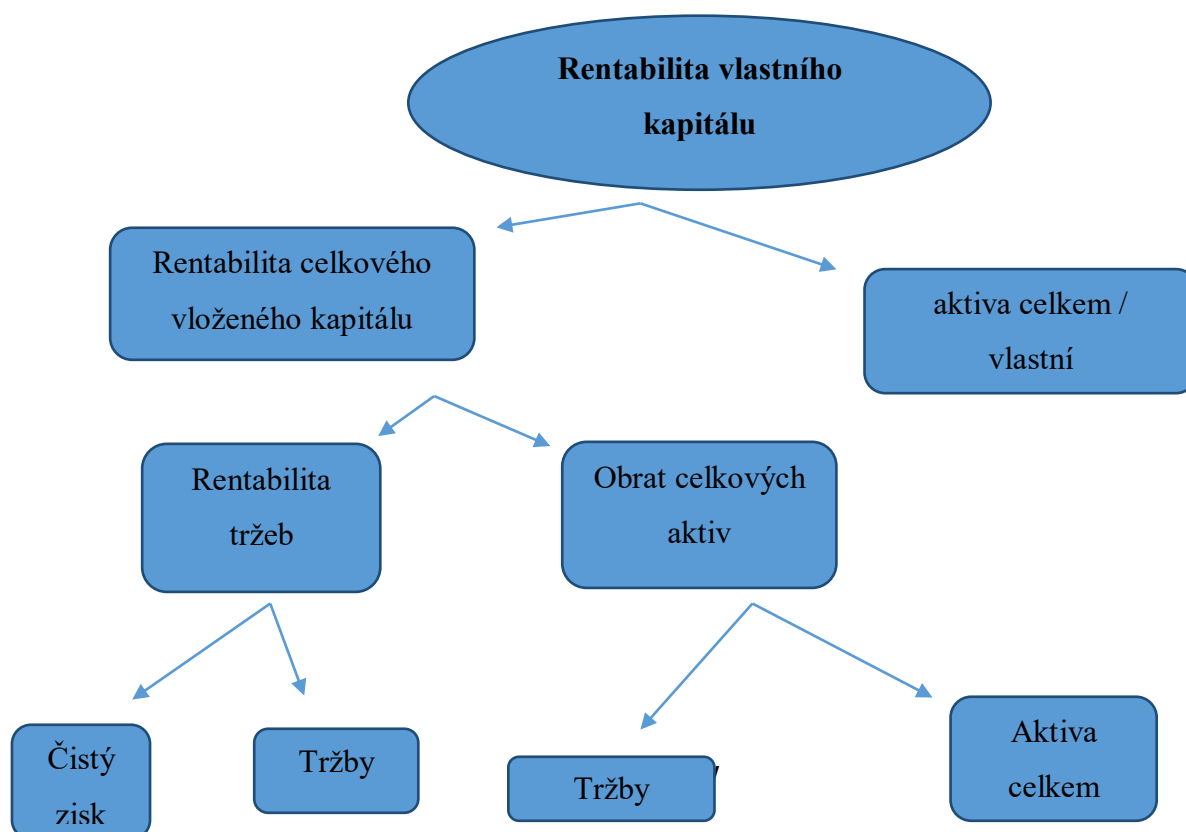
- první skupinou jsou soustavy ukazatelů, ve které jsou jednotlivé ukazatele uspořádány hierarchicky, a je mezi nimi matematická provázanost. Typickými příklady těchto ukazatelů jsou pyramidové soustavy ukazatelů, jako např. Du Pontův rozklad. Kvůli přehlednosti bývají tyto rozklady znázorňovány v grafické podobě. Díky grafickému vyjádření může uživatel rovněž lépe sledovat, jak změna jednoho ukazatele může ovlivnit ukazatel jiný;
- druhou skupinou jsou skupiny ukazatelů vybrané účelově, díky kterým lze kvalitním způsobem zhodnotit finanční situaci dané firmy. Do této skupiny jsou řazeny bankrotní a bonitní modely. Za pomoci bankrotních modelů je možné zjistit, zda podnik nemíří k bankrotu. Do této skupiny spadá mimo jiné Altmanovo Z-skóre, Tafflerův model, či model IN (Index důvěryhodnosti). Pomocí bonitních modelů je zase stanovena tzv. bonita daného podniku, díky které lze provést mezifiremní srovnávání. Do této skupiny patří třeba soustava bilančních analýz podle Rudolfa Douchy, Tamariho model, Kralickův Quicktest, modifikovaný Quicktest atd.

2.5.4 Pyramidové soustavy ukazatelů

Tyto soustavy ukazatelů rozkládají vrcholový ukazatel a jejich cílem je popsání vzájemné závislosti, zároveň však také analyzování vazeb v rámci pyramidy. Pokud tedy zasáhneme do kteréhokoliv ukazatele, tento zásah se pak projeví v celé vazbě. (Růčková, 2015)

a) Du Pontův rozklad

Pyramidový rozklad, který byl poprvé použit v chemickém podniku Du Pont de Nomeurs, je dodnes považován za nejtypičtější. Jeho účelem je rozložení rentability vlastního kapitálu.

Obrázek 2.3: Du Pont rozklad (Růčková, 2015)

Na pravé straně Du Pontova rozkladu se nachází ukazatel pákového efektu, tedy převrácené hodnoty k equity ratio (koeficientu samofinancování), z něhož je zřejmé, že při vyšším rozsahu využití cizího kapitálu se díky určitým okolnostem může dosáhnout vyšších hodnot rentability vlastního kapitálu, ale pozitivních hodnot zadluženosti dosáhne podnik jen tehdy, bude-li vytvářet tak velký zisk, který pokryje vyšší nákladové úroky. (Růčková a Roubíčková, 2012)

Rozklad vrcholového ukazatele lze ještě dále rozvinout, protože třeba čistý zisk lze dále rozložit na rozdíl tržeb a celkových nákladů, do kterých spadají úroky, odpisy, ostatní náklady, nebo daň ze zisku. Podobně lze rozložit i celková aktiva, která se skládají ze stálých aktiv, oběžných aktiv a ostatních aktiv (každá tato položka se dá ještě dále rozčlenit). (Růčková, 2015)

2.5.5 Bonitní a bankrotní modely

Bonitní a bankrotní modely spadají do kategorie soustav účelově vybraných ukazatelů. Rozdíl mezi těmito modely vzniká především k účelu jejich vytvoření. (Růčková, 2015)

Tyto ukazatele bývají označovány jakožto modely včasné výstrahy, modely identifikace symptomů budoucí nesolventnosti, predikční modely apod., je to především kvůli jejich vypovídací schopnosti. (Kalouda, 2016)

Růčková (2015) tvrdí, že bankrotní modely mají za cíl informovat o tom, zda je firma ohrožena bankrotem, kdežto bonitní mají jako účel stanovit, zda se firma řadí mezi dobré či špatné podniky, proto by měly umožnit mezipodnikové srovnání v rámci oboru podnikání. Zároveň je problémem jak u bonitních tak bankrotních modelů fakt, že byly vytvořeny v podmínkách mimo Českou republiku, tudíž nejsou shodné se zdejším ekonomickým prostředím a proto bychom měli být při interpretaci zjištěných výsledků více opatrní, zároveň se však sluší a patří podotknout, že u obou kategorií byly právě z těchto příčin vytvořeny specifické soustavy přímo pro podmínky České republiky.

a) Altmanův model

Jedná se o bankrotní model, který je typickým příkladem souhrnného indexu hodnocení. Jedná se o americký model, který byl vytvořen již v roce 1968 a byl původně vytvořen pouze pro akciové společnosti, později byl však modifikován i pro společnosti ostatní. V České republice je velice hojně využíván, Růčková (2015) to přikládá především tomu, že lze stanovit jednoduchým výpočtem. Původním záměrem tohoto modelu bylo zjistit jak lehce odlišit bankrotující firmy od firem, kde byla hrozba bankrotu minimální.

Vypočet se liší pro společnosti veřejně obchodovatelné na burze s těmi, které veřejně obchodovatelné na kapitálovém trhu nejsou, stejně tak se liší i interpretace zjištěných výsledků. Pro účel praktické části této práce bylo potřeba kvůli společnosti s ručením omezeným výpočtu pro firmy veřejně neobchodovatelných na burze, ten se provádí na základě rovnice (Růčková, 2015):

$$Z - \text{skóre} = 0,717 \cdot \frac{\text{čistý pracovní kapitál}}{\text{celková aktiva}} + 0,847 \cdot \frac{\text{nerozdělený zisk}}{\text{celková aktiva}} + 3,107 \\ \cdot \frac{EBIT}{\text{celková aktiva}} + 0,420 \cdot \frac{\text{základní kapitál}}{\text{celkové dluhy}} + 0,998 \cdot \frac{\text{tržby}}{\text{celková aktiva}}$$

Zde je třeba poznamenat, že jej lze s úspěchem využít pouze u středně velkých firem, protože velké podniky v podmínkách, které zde jsou, bankrotují jen velmi málo a podniky malé nám většinou neposkytují dostatek informací k přesnému provedení této analýzy.

Nerozdělený zisk je v tomto případě počítán jako součet výsledku hospodaření minulých let (nerozdělený zisk, případně ztráta let minulých) a výsledku hospodaření běžného období. (Růčková, 2015)

Kalouda (2016) dále uvádí, že firmy v pásnu šedé zóny jsou tak hodnoceny z důvodu, že v tomto intervalu nedává metoda spolehlivé výsledky, což znamená, že problém nemusí být ve firmách či jejich hospodářských výsledcích, ale v této metodě.

Interpretace výsledků Altmanova Z-skóre (Růčková, 2015):

- hodnoty nižší než 1,2 = pásno bankrotu
- hodnoty od 1,2 do 2,9 = pásno šedé zóny
- hodnoty nad 2,9 = pásno prosperity

b) Index IN99

Jde o model, který byl zpracován manžely Neumaierovými (proto zkratka IN) a je vytvořen z pohledu vlastníka (vlastnický). Byl vytvořen z důvodu vyhodnocení finančního zdraví českých firem v domácím prostředí. Tento model obsahuje stejně jako Altmanův model ukazatele zadluženosti, rentability, likvidity i aktivity, každému z ukazatelů je přiřazená váha. Na rozdíl od IN95, který byl indexem věřitelským, vychází z teorie, že není nejdůležitější obor podnikání, ale schopnost využívat finanční prostředky, proto jsou v něm váhy ukazatelů totožné pro všechny firmy bez ohledu na obor jejich podnikání. (Růčková, 2015).

Růčková (2015) počítala IN99 na základě vzorce:

$$Index\ IN99 = -0,017 * \frac{cizí\ zdroje}{aktiva} + 4,753 * \frac{EBIT}{aktiva} + 0,481 * \frac{tržby}{aktiva} + 0,015 * \frac{oběžná\ aktiva}{(krátkodobé\ závazky + krátkodobé\ BÚ)}$$

Hodnocení výsledků IN99 (Růčková, 2015):

- $IN \geq 2,07$ = podnik s dobrým finančním zdravím
- $IN \sim 0,684-2,07$ = potenciální problémy
- $IN \leq 0,684$ = projev finanční neduživosti

c) Index IN05

Kalouda (2016) tvrdí, že poznatky z praxe hovoří o kvalitní vypovídací schopnost má sestavený model IN05, který je syntézou IN95, IN99 i IN01. Růčková (2015) poukazuje na fakt, že IN05 vznikl aktualizací IN01. Tato aktualizace vyplynula z výsledků analyzovaných podniků v rámci České republiky v roce 2004.

Kalouda (2016) používá tento vzorec pro výpočet IN05:

$$\begin{aligned} \text{Index IN05} = & 0,13 \cdot \frac{\text{celkový kapitál}}{\text{cizí kapitál}} + 0,04 \cdot \frac{EBIT}{\text{nákladové úroky}} + 3,97 \\ & \cdot \frac{EBIT}{\text{celkový kapitál}} + 0,21 \cdot \frac{\text{tržby}}{\text{celkový kapitál}} + 0,09 \cdot \frac{\text{oběžná aktiva}}{(\text{kr. záv.} + \text{KBÚ})} \end{aligned}$$

Situace analyzovaného podniku podle hodnoty IN05 (Kalouda, 2016):

- $IN > 1,6$ = lze předvídat uspokojivou finanční situaci
- $0,9 < IN \leq 1,6$ = podnik s nevyhraněnými výsledky, „šedá zóna“
- $IN \leq 0,9$ = podnik je ohrožen vážnými finančními problémy

d) Tafflerův model

Tento model byl poprvé publikován v roce 1977, existuje v základním a modifikovaném tvaru. Pro potřebu praktické části práce autor využil modifikovaného modelu, který počítá s tím, že nejsou k dispozici podrobnější údaje. (Kalouda, 2016)

Růčková (2015) ve své publikaci uvádí tento vzorec pro výpočet modifikované verze Tafflerova modelu:

$$\begin{aligned} \text{Tafflerův m.} = & 0,53 \cdot \frac{\text{zisk před zdaněním}}{\text{krátkodobé dluhy}} + 0,13 \cdot \frac{\text{oběžná aktiva}}{\text{cizí zdroje}} + 0,18 \\ & \cdot \frac{\text{krátk. dluhy}}{\text{celková aktiva}} + 0,16 \cdot \frac{\text{tržby}}{\text{celková aktiva}} \end{aligned}$$

Hodnocení Tafflerova modifikovaného modelu (Kalouda, 2016):

- pokud je výsledek $< 0,2$, znamená to velkou pravděpodobnost bankrotu;
- pokud je výsledek $> 0,3$, znamená to malou pravděpodobnost bankrotu.

e) Indikátor bonity (IB)

Indikátor bonity, nebo také bonitní index je využíván k určení, zda je podnik bankrotní nebo bonitní. Hodnota, která dělí podnik mezi bankrot a bonitu je nula, pokud jsou tedy výsledné hodnoty v záporných číslech, půjde o podnik bankrotní, pokud v kladných, tak bonitní. (Kalouda, 2016)

Kalouda (2016) tvrdí, že základní definiční funkce připomíná Z-funkci, vzorec podle něj:

$$\begin{aligned} \text{Index bonity} = & 1,5 \cdot \frac{\text{cash flow}}{\text{cizí zdroje}} + 0,8 \cdot \frac{\text{celková aktiva}}{\text{cizí zdroje}} + 10 \cdot \frac{\text{zisk před zd.}}{\text{celková aktiva}} + 5 \\ & \cdot \frac{\text{zisk před zd.}}{\text{celkové výkony}} + 0,3 \cdot \frac{\text{zásoby}}{\text{celkové výkony}} + 0,1 \cdot \frac{\text{celkové výkony}}{\text{celková aktiva}} \end{aligned}$$

Zde je třeba poznamenat, že cash flow bude pro potřeby praktické části počítáno jako výsledek součtu čistého zisku a odpisů.

Interpretace výsledků bonity (Kalouda, 2016):

- $IB \leq -2$ = extrémně špatná ekonomická situace podniku
- $IB \leq -1$ = velmi špatná ekonomická situace podniku
- $IB \leq 0$ = špatná ekonomická situace podniku
- $IB \geq 1$ = dobrá ekonomická situace podniku
- $IB \geq 2$ = velmi dobrá ekonomická situace podniku
- $IB \geq 3$ = extrémně dobrá ekonomická situace podniku

3 Charakteristika podniku

Obchodní firma:	Stavební mechanizace VM, s.r.o.
Sídlo:	Za Drahou 1293, Valašské Meziříčí, PSČ 757 01
Právní forma:	společnost s ručením omezeným
Předmět činnosti:	projektová činnost ve výstavbě; provádění staveb, jejich změn a odstraňování; montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení; silniční motorová doprava – nákladní do 3,5t; výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona
Identifikační číslo:	26831368
Základní kapitál:	200 000 Kč
Statutární orgán:	Jiří Nauš - jednatel
Společníci s vkladem:	Jiří Nauš, vklad 200 000 Kč, splaceno 100 %

3.1 Vývoj firmy

Stavební firma Stavební mechanizace VM, s.r.o. vznikla dne 20. 4. 2004 zápisem do obchodního rejstříku u Krajského soudu v Ostravě. Zakladatelskou listinou ji založil Jiří Nauš, který byl zároveň jednatelem společnosti, a také jediným společníkem s vkladem (200 000 Kč).

Dnem zápisu do obchodního rejstříku měla firma tyto předměty činnosti podnikání:

- projektová činnost ve výstavbě
- provádění staveb, jejich změn a odstraňování
- náklady s odpady (vyjma nebezpečných)
- montáž a opravy vyhrazených elektrických zařízení
- zprostředkování obchodu
- zprostředkování služeb
- silniční motorová doprava nákladní
- přípravné akce pro stavby

- velkoobchod
- specializovaný maloobchod

Postupem času se původně malá firma rozrůstala a v roce 2006 měla již 35 zaměstnanců, v roce 2007 tento počet klesl na 32, v následujícím roce (2008) opět vzrostl na 34, stejný počet zaměstnanců zde pracovalo i v roce 2009, v letech 2010 a 2011 zde pracovalo dokonce 38 osob, v roce 2012 následoval mírný pokles na 36, v roce 2013 snížení na 33 osob, v přechodném roce 2014 zde bylo zaměstnáno již jen 6 osob a od roku 2015 není zaměstnán žádný pracovník.

Mezi výraznější počiny této firmy patří rekonstrukce ulice Solární ve Valašském Meziříčí (2010), stavba čističky odpadních vod v obci Bystřička (2010-2011), likvidace a demolice objektů společnosti DEZA, a.s. Valašské Meziříčí, výstavba tenisových kurtů ve Valašském Meziříčí či revitalizace rybníku v kasárnách (Valašské Meziříčí) a spousta dalších významných zakázek nejen ve Valašském Meziříčí, okrese Vsetín či Zlínském kraji. To, že firma nemá zakázky pouze ve svém okolí, dokládá výstavba parkoviště pro obchodní řetězce Avex a Tesco v Brně. (Stavební mechanizace, Reference, 2016)

Pro stavební mechanizace firma nejčastěji využívá strojů značky Caterpillar, což je jedna z nejlepších technik na trhu a proto se byla schopna účastnit tolika významných zakázek nejen v blízkém okolí jejího sídla. Pro nákladní dopravu pak již od počátku firma využívá vozy domácích značek Liaz, Praga a Tatra.

Nejvýznamnější událostí pro Stavební mechanizace VM, s.r.o. byl rok 2013, ve kterém vznikla její nástupnická organizace Stavební mechanizace – Servis, s.r.o., do které ještě v roce 2015 navíc kapitálově vstoupila společnost EFIOS, s.r.o., čímž vznikla jedna z největších stavebních společností v regionu.

Právě proto došlo ke změnám v předmětu činnosti podnikání (v roce 2014) a také tak výraznému poklesu zaměstnanců ve firmě Stavební mechanizace VM, s.r.o., značná většina z nich přešla v roce 2014 právě do její nástupnické organizace. Přesto firma neukončila svou činnost a po krizovějším období v letech 2012, 2013, 2014 začala opět v letech 2015 a 2016 generovat zisk. Právě proto si autor práce vybral společnost, která je na trhu déle a také proto, aby mohl srovnávat vývoj a více časových řad, ve kterých bude rovněž záporný výsledek hospodaření.

Po celou dobu fungování firmy na trhu (od roku 2004) nedošlo kromě změn v předmětu podnikání a počtu zaměstnanců k výraznějším změnám, nedocházelo ani ke změnám organizační struktury. (Stavební mechanizace, O firmě, 2016)

3.2 Způsoby oceňování majetku

Oceňování a účtování nakupovaných zásob:

- ve skutečných pořizovacích cenách;
- do pořizovacích cen nakupovaných zásob je zahrnuto i dopravné a jiné náklady, které jsou prokazatelně spojené s pořízením zásob (např. clo)

Oceňování zásob vytvořených vlastní činností:

- ve skutečných výrobních nákladech zahrnujících přímé náklady a výrobní režii.

Oceňování dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku vytvořeného vlastní činností:

- účetní jednotka nemá žádný dlouhodobý majetek vytvořený vlastní činností;

Oceňování cenných papírů:

- účetní jednotka nevlastní žádné cenné papíry.

3.3 Odepisování majetku

Dlouhodobý hmotný majetek je odepisován na základě odpisového plánu, který byl stanoven shodně s daňovými odpisy. Účetní a daňové odpisy se tedy rovnají. Odpisy dlouhodobého nehmotného i hmotného majetku jsou ve směrnici podniku. Drobný hmotný majetek v ocenění do 40 tis. Kč je zúčtován přímo do nákladů a dále veden v operativní evidenci.

3.4 Přepočet cizích měn na českou korunu

V případech, kdy je nutné provést přepočet zahraniční měny na měnu českou, bývá tak účtováno na základě denního kurzu ČNB.

3.5 Daň z příjmů

Podnik Stavební mechanizace VM, s.r.o. musí jako každá právnická osoba platit daně z příjmů právnických osob. Daňová přiznání za tuto společnost zpracovává daňový poradce.

Sazba daně z příjmů právnických osob je od roku 2010 19 %. Této dani podléhají všechny firemní výnosy z činnosti a z nakládání s veškerým majetkem.

(zdroj informací: přílohy k ročním závěrkám, osobní zkušenosti)

4 Finanční analýza ve vybraném podniku

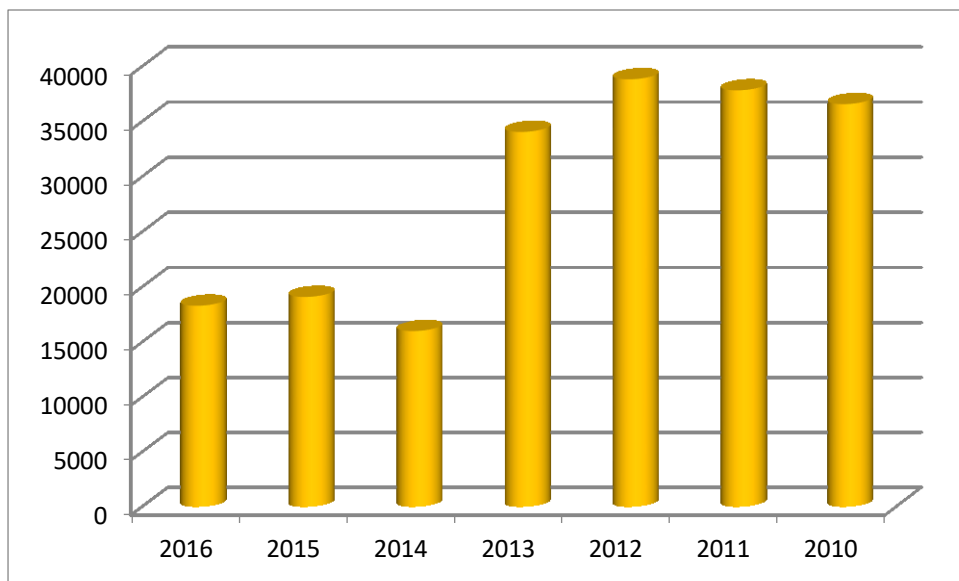
V této kapitole začíná praktická (aplikační) část bakalářské práce, kdy za pomoci účetních výkazů a kombinace dovedností teoretických s praktickými budou zhodnoceny vybrané ukazatele použité v konkrétním případě na firmě Stavební mechanizace VM, s.r.o. Budou provedeny výpočty a různá srovnání jednotlivých veličin a výsledků, často za užití grafické podoby, která je, co se týče přehlednosti, nejlepší pro orientaci běžného uživatele finanční analýzy. Protože se jedná o společnost s ručením omezeným, nebude možné provést některé analýzy, zejména pak ukazatelů kapitálového trhu.

4.1 Analýza rozvahy – zhodnocení aktiv

Úvodem byl proveden rozbor rozvahy, tedy majetkové struktury firmy Stavební mechanizace VM, s.r.o. za jednotlivé roky.

4.1.1 Celková aktiva

Nejdříve byla zpracována a detailně rozebrána firemní aktiva. Z grafu 4.1 vyplývá, že množství aktiv v podniku se v letech 2010-2013 drželo na přibližně obdobné úrovni, konkrétně v intervalu od 30 do 40 mil. Kč. V roce 2014 však následoval propad až na hranici 16 mil. Kč. Hlavní příčinou byl výrazný pokles krátkodobých pohledávek. Na první pohled se zdálo, že úbytek pohledávek je pozitivním jevem, protože firma může své prostředky, které jinak byly vázány v pohledávkách, dále investovat. Toho se původně autor domníval bez zkoumání v dalších souvislostech. Při hlubší analýze však bylo odhaleno, že místo zlepšení obchodně úvěrové politiky a tím i platební morálky odběratelů, úbytek pohledávek souvisí s horším odbytem a efektivností podniku.

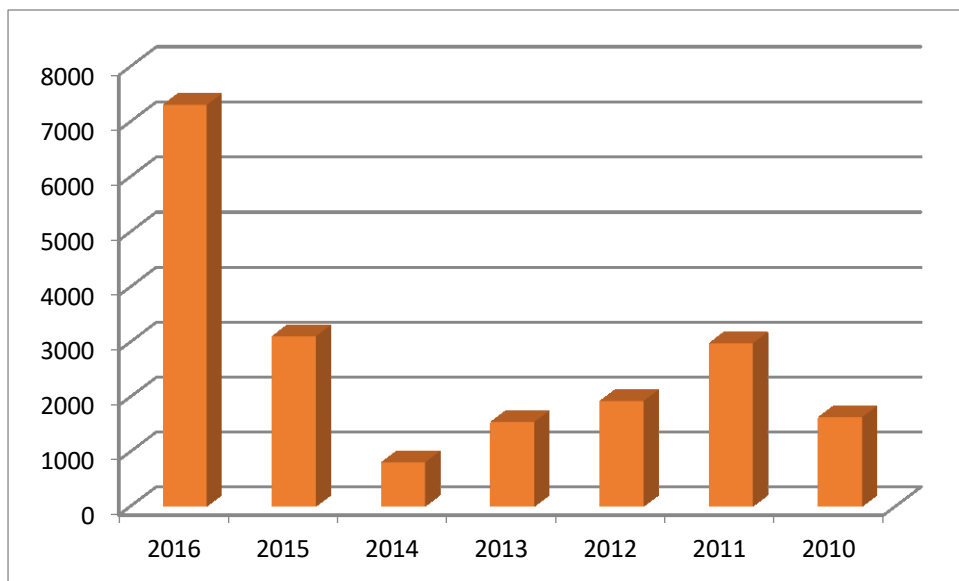
Graf 4.1: Hodnota celkových aktiv v tisících Kč ve sledovaném období.

4.1.2 Dlouhodobý majetek

V této části je detailněji zkoumán dlouhodobý majetek a jeho postupný vývoj za sledované období. Hodnota dlouhodobého majetku se v roce 2010 pohybovala na hranici 1 632 000 Kč, v roce 2011 však vzrostl téměř na dvojnásobek. Od roku 2012 hodnota dl. majetku postupně klesala, v roce 2012 byl pokles způsoben převážně odpisy majetku. V roce 2013 navíc následoval prodej části dlouhodobého hmotného majetku. V roce 2014 nastal mírný pokles, který byl opět způsoben převážně odpisy. V roce 2015 i přes prodej části dlouhodobého hmotného majetku následoval nárůst této položky, především díky nákupu samostatných movitých věcí a nových pozemků, ale také díky první zmínce dlouhodobého finančního majetku v rozvaze. V roce 2016 množství dlouhodobého majetku rapidně vzrostlo, když se oproti předchozímu roku jeho hodnota zvýšila o více než dvojnásobek.

Dlouhodobý majetek firmy byl v prvních letech sledovaného období tvořen výhradně položkami dlouhodobého hmotného majetku, převážně pak ze samostatných movitých věcí, to se změnilo až v roce 2015 nákupem pozemků. V tomto roce se poprvé v rozvaze objevila hodnota u položky dlouhodobého finančního majetku.

Při analýze rozvahy lze vyčíst, že dlouhodobý majetek analyzované firmy je převážně tvořen položkami hmotného majetku. Celkové hodnoty dlouhodobého majetku jsou graficky znázorněny v grafu 4.2.

Graf 4.2: Hodnota dlouhodobého majetku podniku v tisících Kč.

4.1.3 Krátkodobý majetek

Oběžná aktiva hrají ve složení majetku analyzovaného podniku dost podstatnou roli, protože se velmi významnou měrou podílejí na složení celkových aktiv.

Jak lze z grafu 4.3. vyčíst, jeho hodnota se v prvních čtyřech letech sledovaného období pohybovala v intervalu od 30 do 35 milionů korun.

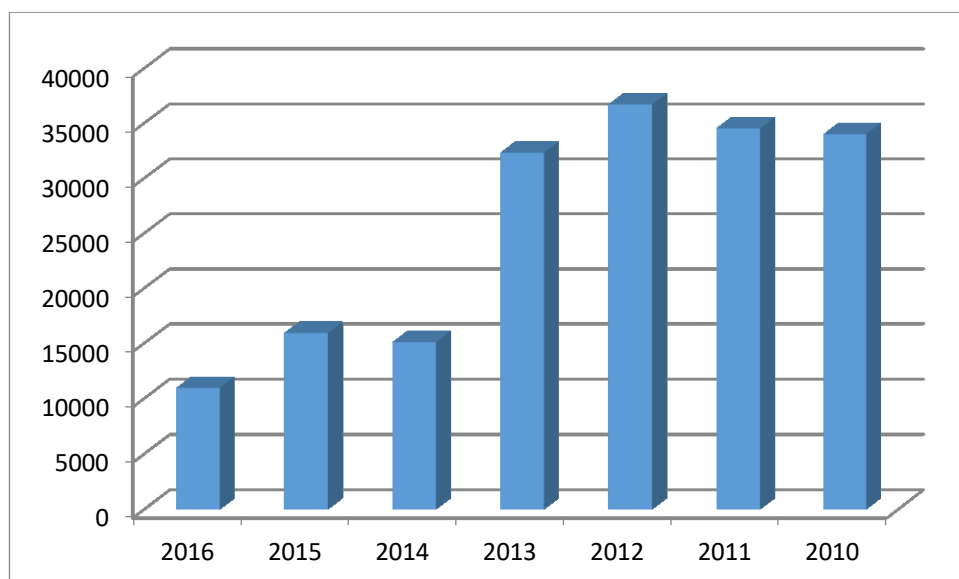
V roce 2014 nastal výrazný pokles krátkodobého majetku, když se jeho hodnota snížila o téměř polovinu. Takto velký pokles byl způsoben především díky výraznému snížení krátkodobých pohledávek (z téměř 28 milionů na necelých 8 milionů Kč).

V následujícím roce, tedy roce 2015, nastal mírný vzrůst oběžných aktiv, a to i přesto, že se zásoby, materiál i nedokončená výroba dostali na nulovou hodnotu. Tento jev byl způsoben nejen mírným nárůstem krátkodobých pohledávek, ale především díky položce účty v bankách, která se dostala téměř na trojnásobek předchozí hodnoty. V roce 2016 následoval pokles oběžných aktiv o necelých 5 milionů Kč.

Co se týče zastoupení jednotlivých položek krátkodobého majetku v podniku, tak v roce 2010 byly vysoké zásoby (nedokončené výroby a polotovarů) a krátkodobé pohledávky. V roce 2011 tvořil nejpodstatnější část krátkodobý finanční majetek, protože s výrazným podílem položky účty v bankách dosahoval téměř 50% oběžných aktiv. Výraznou část tvořily i krátkodobé pohledávky. V roce 2012 se na oběžných aktivech nejvíce podílely krátkodobé pohledávky spolu s krátkodobým finančním majetkem a zásobami, v roce 2013

tvořily téměř 85% oběžného majetku krátkodobé pohledávky, což je alarmující číslo. Naopak položka zásob se rapidním způsobem snížila. V roce 2014 byl poměr položek oběžných aktiv nejvyváženější za celé sledované období, v roce 2015 byla oběžná aktiva tvořena pouze krátkodobými pohledávkami a krátkodobým finančním majetkem.

Kromě výše zmíněných položek, tedy zásob, které tvoří v tomto podniku výhradně materiál a nedokončená výroba a polotovary, dále krátkodobých pohledávek, krátkodobého finančního majetku, který je povětšinou tvořen hlavně z účtu v bankách, ale jeho mírnou část tvoří i peníze v pokladně, do firmy pravidelně nevstupují žádné další položky, jen ve výjimečných případech jako v roce 2011 krátkodobé poskytnuté zálohy.

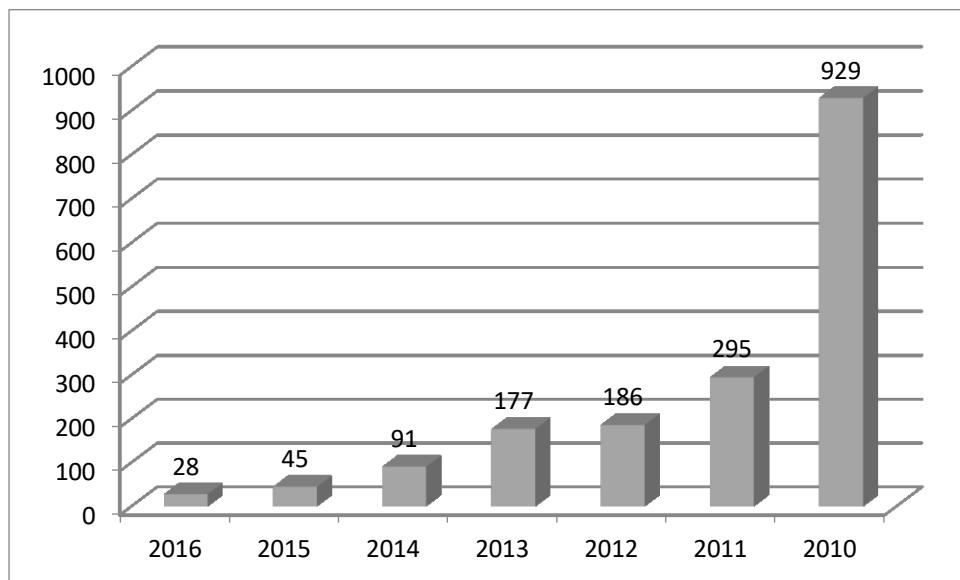
Graf 4.3: Hodnota krátkodobého majetku v tis. Kč za sledované období.

4.1.4 Ostatní aktiva

Poslední položkou aktiv jsou ostatní aktiva (jinak také účty časového rozlišení), tedy náklady a příjmy příštích období. Ty některé podniky tvoří jen zcela výjimečně. U stavebních firem se s nimi dá v praxi setkat častěji, i když netvoří výrazný podíl na celkovém majetku.

V případě analyzované firmy tvořila výraznější část majetku pouze v roce 2010. Položku nákladů příštího období tvořilo 871 tisíc Kč z důvodu předem placeného nájmu. Drobnou část, 58 tis. Kč, tvořily také příjmy příštích období, které v tomto případě souvisí s provedenými, avšak ještě nevyúčtovanými službami. Jednalo se o zakázku, která byla zhotovena až těsně před koncem roku, takže se jednotlivé položky ještě nestačily

vyfakturovat. Mezi lety 2011-2016 tvořily položku ostatních aktiv jen náklady příštích období, ty se postupem času snižovaly, což lze vyčíst z grafu 4.4.

Graf 4.4: Hodnota ostatních aktiv v tisících Kč ve sledovaném období.

4.2 Analýza rozvahy - zhodnocení pasiv

Druhou, ovšem neméně podstatnou část rozvahy tvoří pasiva, která jsou zdrojem financování aktiv. Bilančním pravidlem je, že se aktiva musí rovnat pasivům, pokud se tedy zvýší aktiva, automaticky to znamená i zvýšení pasiv. Vliv na změnu pasiv ve sledovaném období u analyzované firmy měl jak vlastní, tak cizí kapitál.

4.2.1 Vlastní kapitál

Výše vlastního kapitálu se v analyzovaném období výraznějším způsobem neměnila, největší rozdíl je mezi roky 2011 a 2014 (cca 15 milionů Kč).

Ve sledovaném období se nezměnila výše základního kapitálu, který tvoří 200 tisíc Kč. V roce 2010 se vlastní kapitál pohyboval okolo 18-ti milionů Kč, když jeho nejvýraznější část (více než 17,5 milionů Kč) tvořil výsledek hospodaření let minulých.

V roce 2011 následoval rapidní meziroční růst vlastního kapitálu až na 28 milionů Kč (nejvyšší hodnota ve sledovaném období). Tento nárůst byl způsoben hlavně díky výraznému

navýšení výsledku hospodaření běžného účetního období, který se z 290 tisíc Kč vyšplhal až na téměř 10 milionů Kč.

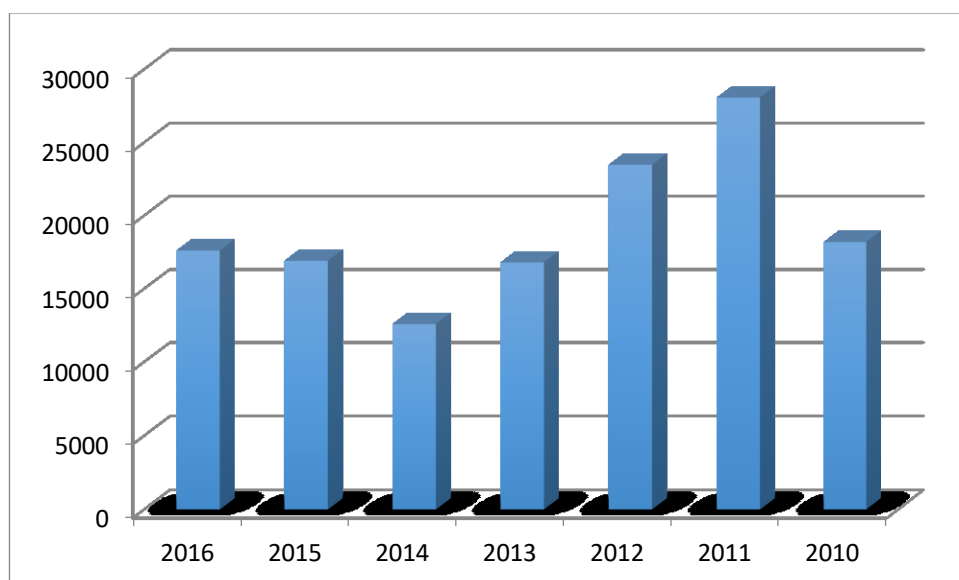
V roce 2012 nastal pokles, poprvé byla hodnota výsledku hospodaření běžného účetního období záporná, ovšem díky výsledku hospodaření let minulých byl pokles pouze mírný.

V roce 2013 opět následoval propad vlastního kapitálu, tentokrát na necelých 17 milionů Kč. Znovu byl výsledek hospodaření běžného účetního období záporný, navíc byl snížen výsledek hospodaření let minulých (díky ztrátě z minulého účetního období).

V roce 2014 byla hodnota vlastního kapitálu nejnižší za celé sledované období – necelých 13 milionů Kč. Důvodem byl záporný výsledek hospodaření v běžném účetní období a také fakt, že se snížil výsledek hospodaření let minulých.

Pokles byl zastaven v roce 2015, když se položka vlastního kapitálu meziročně zvýšila o více než 4 miliony Kč na necelých 17 milionů Kč. Výsledek hospodaření běžného účetního období se po 3 letech se záporným zůstatkem vyšplhal až na hodnotu téměř 8 milionů Kč v kladných číslech.

V posledním roce sledovaného období nedošlo k výraznější změně vlastního kapitálu, důvodem je i přes výrazný nárůst výsledku hospodaření let minulých nepříliš vysoký výsledek hospodaření běžného účetního období (699 tisíc Kč).

Graf 4.5: Hodnota vlastního kapitálu v tisících Kč za sledované období.

4.2.2 Cizí zdroje

Další velice podstatnou položkou, která se analyzovaného podniku týká, jsou cizí zdroje. Ty v roce 2010 dosáhly největší výše za celé období, když činily téměř 18,5 milionů Kč. Skoro 78% bylo tvořeno krátkodobými závazky. Jejich největší částí byly závazky z obchodních vztahů, dále závazky k zaměstnancům a ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění. Více než 2 miliony Kč činily závazky vůči státu. V tomto roce bylo poprvé a naposled za sledované období využito bankovních úvěrů a výpomocí. Krátkodobé bankovní úvěry tvořily 4 miliony Kč, dlouhodobé bankovní úvěry 358 tisíc Kč. Autora práce překvapuje, že podnik více nevyužíval krátkodobých bankovních úvěrů k financování svého chodu.

V roce 2011 následoval propad cizích zdrojů o více než polovinu. Celou jejich výši tvořily krátkodobé závazky. Vysoký podíl v tomto roce v porovnání s dalšími měly závazky vůči zaměstnancům (přes 2 miliony Kč).

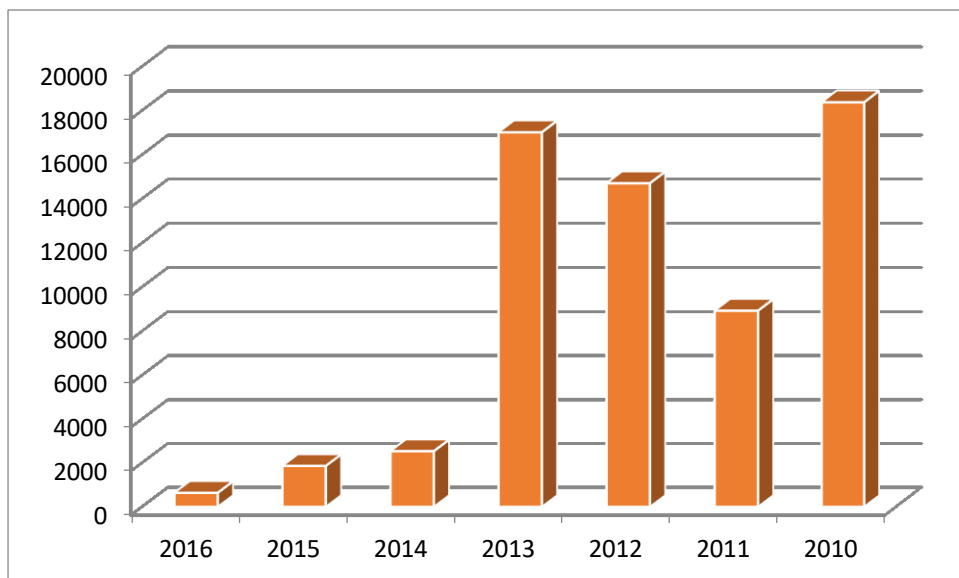
V roce následujícím, došlo k většímu nárůstu cizích zdrojů. Dosahovaly téměř 15 milionů Kč, v plné výši byly tvořeny krátkodobými závazky, tentokrát s více než 93% podílem závazků z obchodních vztahů. Závazky vůči zaměstnancům i ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění tvořily jen zanedbatelnou část.

V roce 2013 ještě naposledy zaznamenaly cizí zdroje v analyzovaném podniku mírného nárůstu, tentokrát na zhruba 17 milionů Kč. Tuto hodnotu z téměř 95% vytvářely závazky z obchodních vztahů. Protože podnik stejně jako v roce minulém netvořil zisk, neměl žádné závazky vůči státu.

Roku 2014 zaznamenaly cizí zdroje největší propad nejen ve sledovaném období práce, ale v celé historii podniku, když se z více než 17-ti milionů Kč propadly na 2,5 milionů. Celá část cizích zdrojů byla tvořena krátkodobými závazky, zmizely však závazky k zaměstnancům i závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění, naopak se poprvé objevila položka krátkodobých přijatých záloh, která tvořila cca 1 milion Kč.

V roce 2015 následoval mírný propad na necelé 2 miliony Kč, z čehož plných 1,7 milionu Kč tvořila položka dohadných účtů pasivních krátkodobého charakteru.

V následujícím roce se cizí zdroje staly samy o sobě relativně zanedbatelnou položkou rozvahy, když měly hodnotu ve výši 633 tisíc Kč.

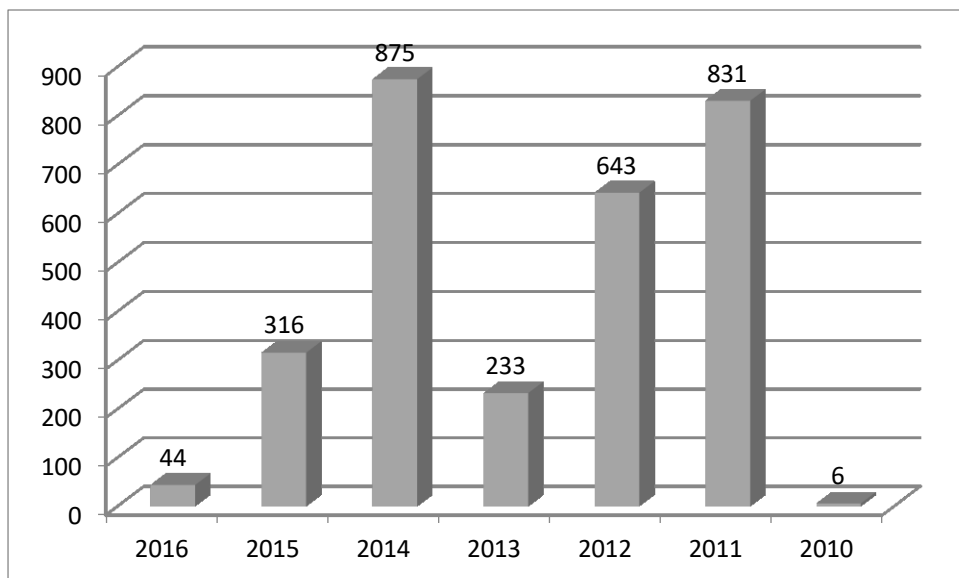

Graf 4.6: Hodnota cizích zdrojů v tisících Kč za sledované období.

4.2.3 Ostatní pasiva

Kromě ostatních aktiv existuje rovněž položka ostatních (přechodných) pasiv. Ta jsou tvořena výdaji a výnosy příštích období. Typickým výdajem příštích období je nájemné hrazené pozadu, mezi výnosy příštích období patří předem přijaté nájemné z nebytových prostor.

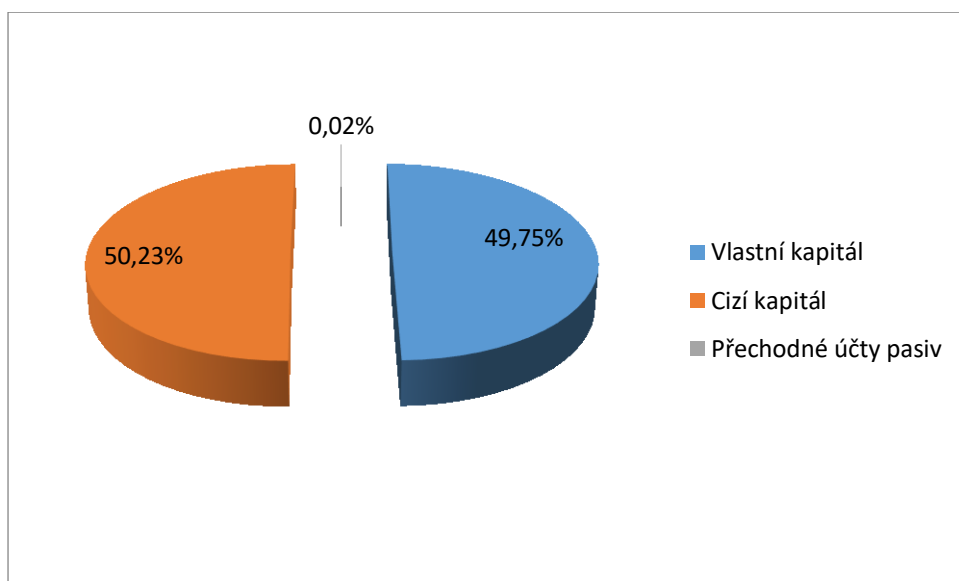
V této firmě sice v prvním analyzovaném období tato pasiva netvořila významnější položku, když výdaje příštích období činily 6 tisíc Kč, ovšem v roce 2011 následoval výrazný nárůst na 831 tisíc Kč. V roce 2012 nastal pokles, přesto 643 tisíc Kč není zanedbatelnou položkou, v roce 2013 poklesla na 233 tisíc Kč, v roce 2014 stoupla až na 875 tisíc Kč, což je vůbec nejvyšší hodnota této položky v analyzované firmě. V roce 2015 došlo k poklesu na 316 tisíc Kč a v roce 2016 ostatní pasiva tvořila již jen zanedbatelnou položku 44 tisíc Kč. Za celou dobu sledovaného období ani jednou nedošlo na výnosy příštího období.

Graf 4.7: Hodnota ostatních pasiv v tisících Kč za sledované období.

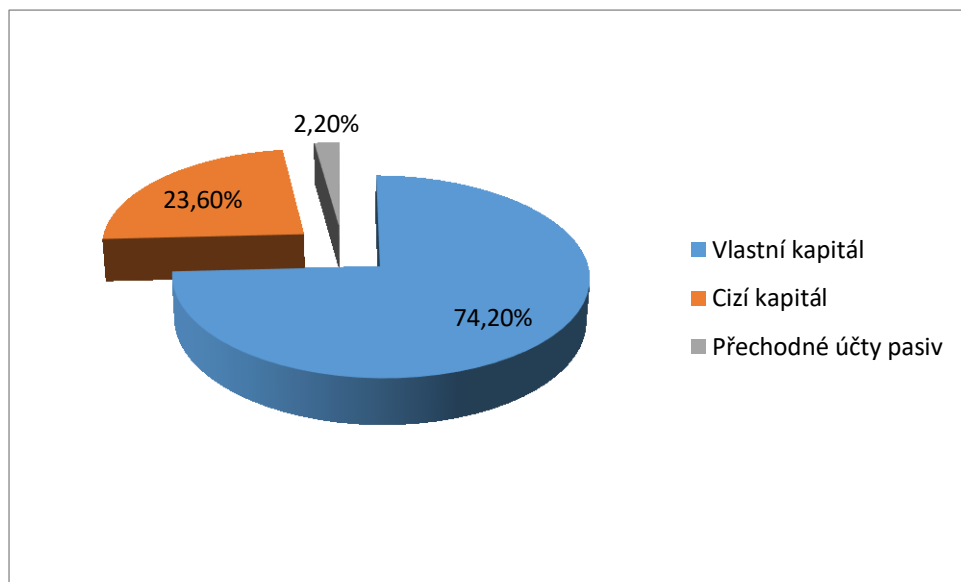
4.2.4 Vertikální analýza pasiv

V následující části práce byla vypracována vertikální analýza pasiv. Ve struktuře pasiv se nachází téměř výhradně pouze krátkodobé závazky, navíc jen v roce 2010 bylo využito bankovních úvěrů (jak dlouhodobého, tak krátkodobého), což ale v konečném důsledku může mít vliv na oblast rentability, protože vlastní zdroje financování bývají většinou dražší než zdroje cizí.

Graf 4.8: Vertikální analýza pasiv za rok 2010.

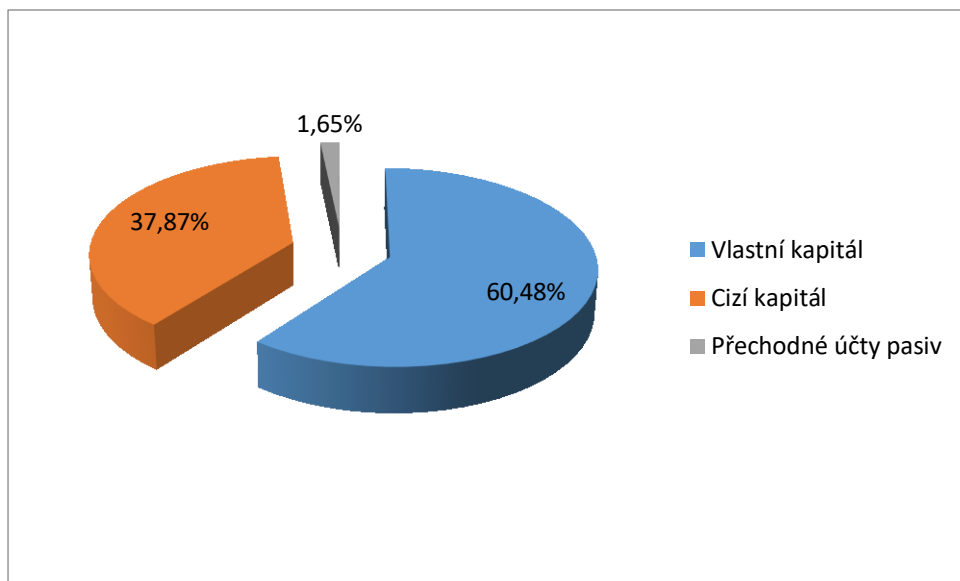
Jak je možno z grafu 4.8 vyčíst, v analyzovaném roce bylo využítí vlastního a cizího kapitálu téměř 50 na 50. Bez zajímavosti není, že krátkodobé závazky s výsledkem hospodaření let minulých byly téměř ve stejné výši, jejich rozdíl dorovnal bankovní úvěry. Naprosto zanedbatelnou část poté tvoří přechodné účty pasiv.

Graf 4.9: Vertikální analýza pasiv za rok 2011.

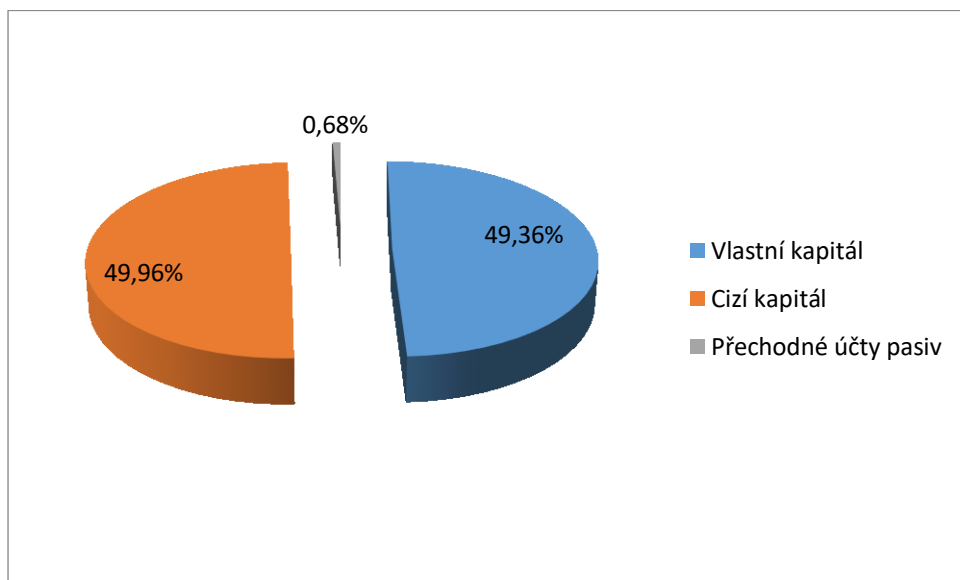
V roce 2011 byla pasiva tvořena téměř ze tří čtvrtin vlastním kapitálem, Tato změna byla způsobena významným nárůstem výsledku hospodaření běžného účetního období. U cizího kapitálu navíc došlo ke snížení závazků z obchodních vztahů na méně než polovinu, stejně tak již nebylo využito úvěrů.

Nárůst zaznamenala položka přechodných účtů pasivních, přesto podíl 2,2% na celkové struktuře pasiv je v podstatě zanedbatelný.

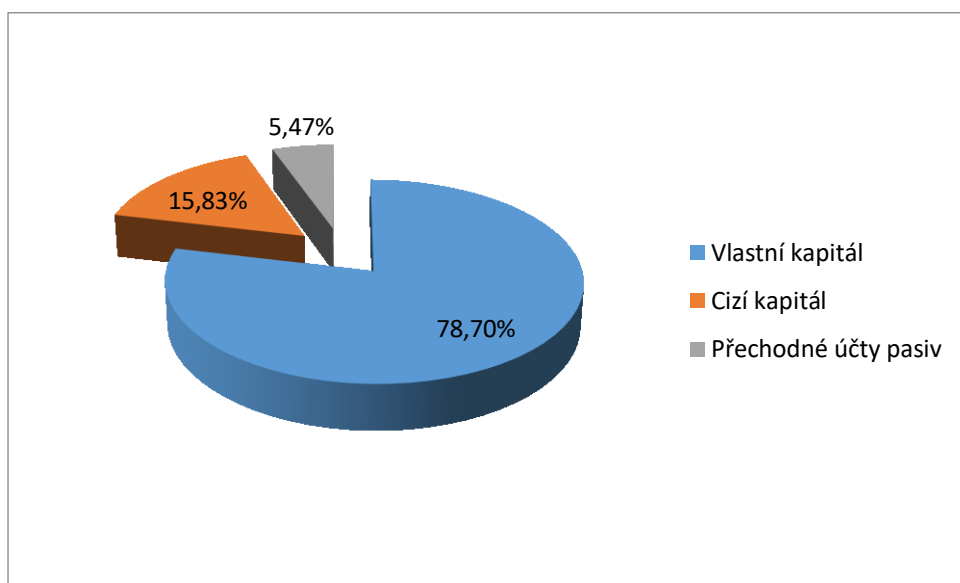
Graf 4.10: Vertikální analýza pasiv za rok 2012.

Oproti předchozímu roku vzrostl podíl financování pomocí cizího kapitálu, kdy ze zhruba 23% následoval skok na necelých 38%. Tento rozdíl byl způsoben především záporným výsledkem hospodaření běžného účetního období, protože u cizích zdrojů, až na nárůst závazků z obchodních vztahů, k výraznějším změnám nedošlo.

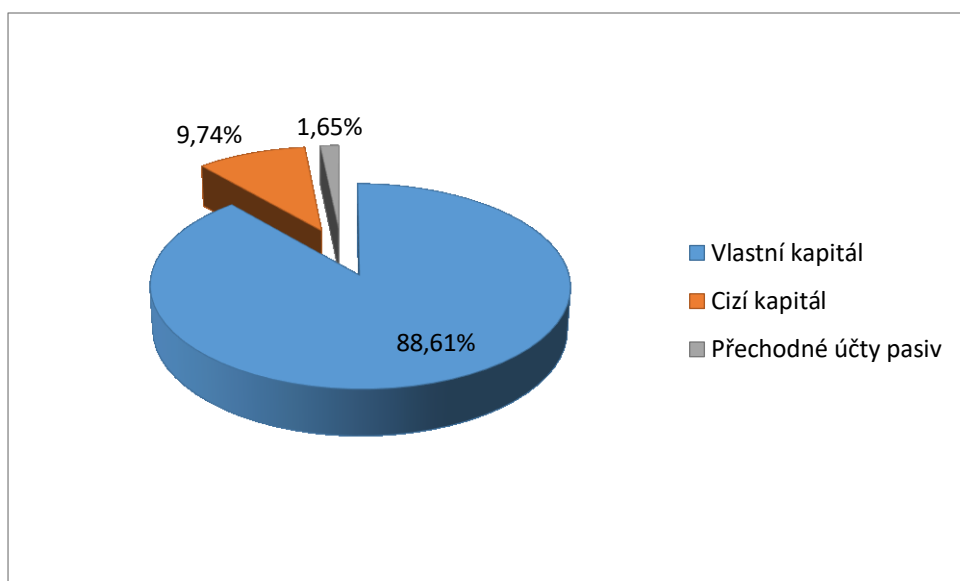
Graf 4.11: Vertikální analýza pasiv za rok 2013.

V roce 2013 opět, stejně jako v roce 2010, došlo k situaci, kdy byl podíl cizího kapitálu o něco málo vyšší než kapitál vlastní. Jsou to pouze dvě období, ve kterých k tomuto jevu došlo. Tentokrát to však nebylo až tak způsobeno ztrátou výsledku hospodaření běžného účetního období, protože ta byla ještě nižší než v roce 2012, ale především díky snižujícímu se výsledku hospodaření let minulých. Zásahu na tomto podílu cizího kapitálu má i nárůst závazků z obchodních vztahů o téměř 3 miliony Kč. Opět zanedbatelnou položku tvoří přechodné účty pasiv.

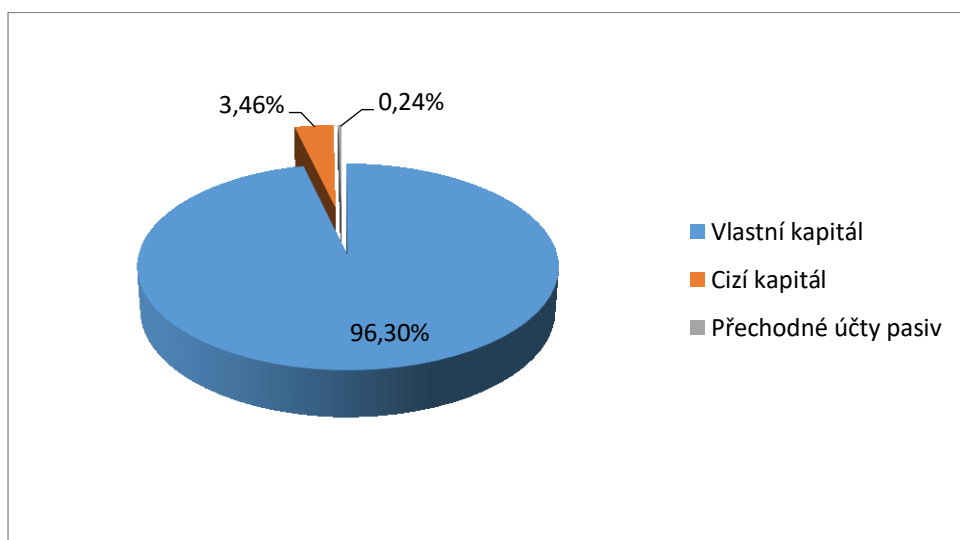
Graf 4.12: Vertikální analýza pasiv za rok 2014

Z grafu 4.12 vyplývá, že výrazný nárůst zaznamenal vlastní kapitál. To bylo způsobeno enormním snížením závazků z obchodních vztahů, které se z více než 16 milionů Kč snížily na necelých 1,5 milionů Kč. Na rozdíl od předchozích let je zde celkem výrazný podíl přechodných účtů pasivních, které v roce 2014 dosáhly svého maxima.

Graf 4.13: Vertikální analýza pasiv za rok 2015.

Co se týče roku 2015, zde vlastní kapitál začal tvořit téměř 90% celkových pasiv. Na tomto výsledku má kromě nízkého podílu závazků z obchodních vztahů vysoký vliv výsledek hospodaření běžného účetního období, který činil téměř 8 milionů Kč. Přejídné účty pasivní tvoří necelá 2%.

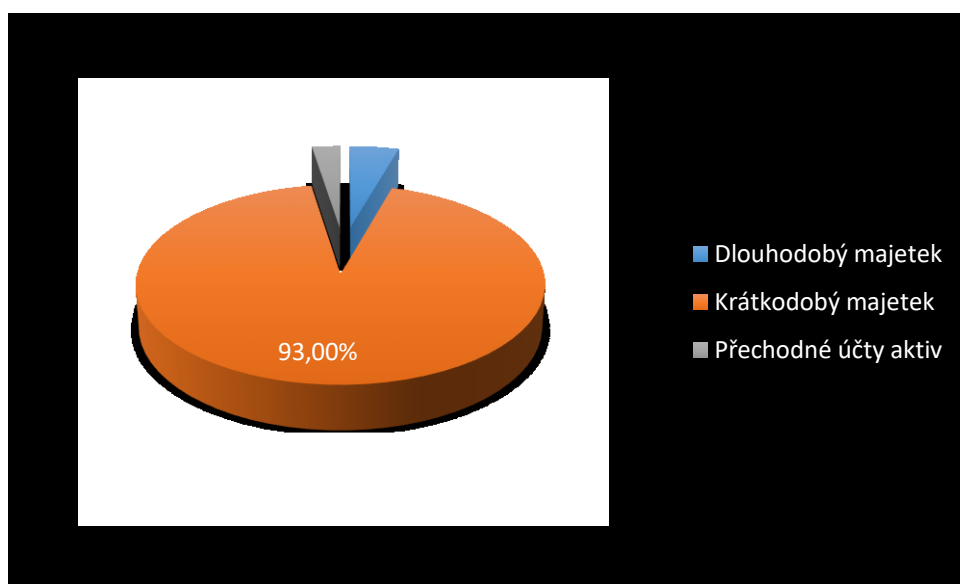
Graf 4.14: Vertikální analýza pasiv za rok 2016.

V roce 2016 došlo k nárůstu vlastního kapitálu až na 96,30%, což je jednoznačně nejvyšší hodnota za sledované období. Je to mimo jiné způsobeno poklesem krátkodobých závazků a zvýšením výsledku hospodaření let minulých.

Z výše uvedených grafů lze vyčíst, jak se postupem času měnila struktura a podíl položek pasiv na jejich základu. Začátkem analyzovaného období v roce 2010 byl vlastní a cizí kapitál téměř vyrovnaný, v roce 2011 podíl vlastního kapitálu rapidně vzrostl, od roku 2012 opět postupně klesal a v roce 2013 bylo financování téměř vyrovnáno, od roku 2014 podíl vlastního kapitálu intenzivně rostl až na současných 96,30% za rok 2016.

4.2.5 Vertikální analýza aktiv

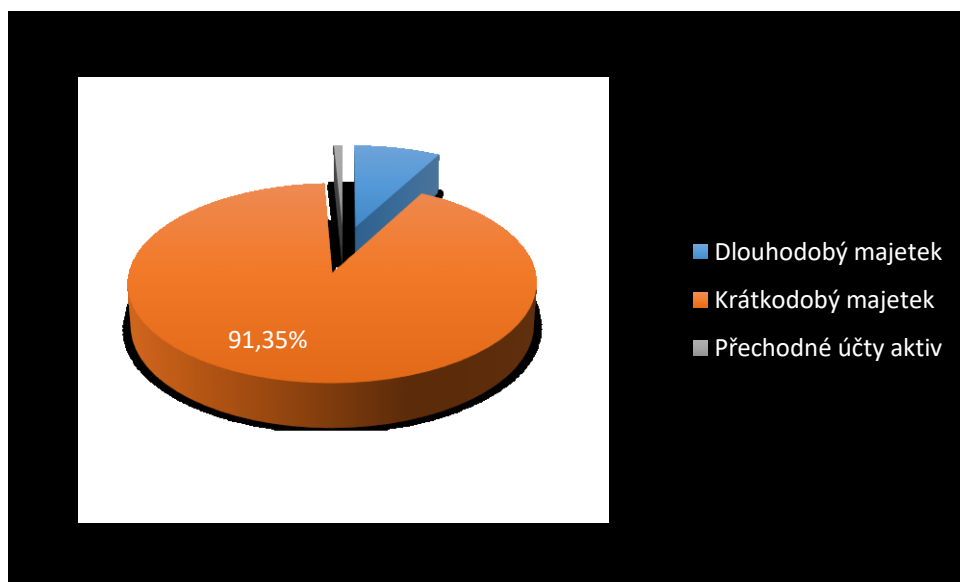
V této části práce se autor dotýká analýzy podílů částí majetku na celkových aktivech analyzované firmy.

Graf 4.15: Vertikální analýza aktiv za rok 2010

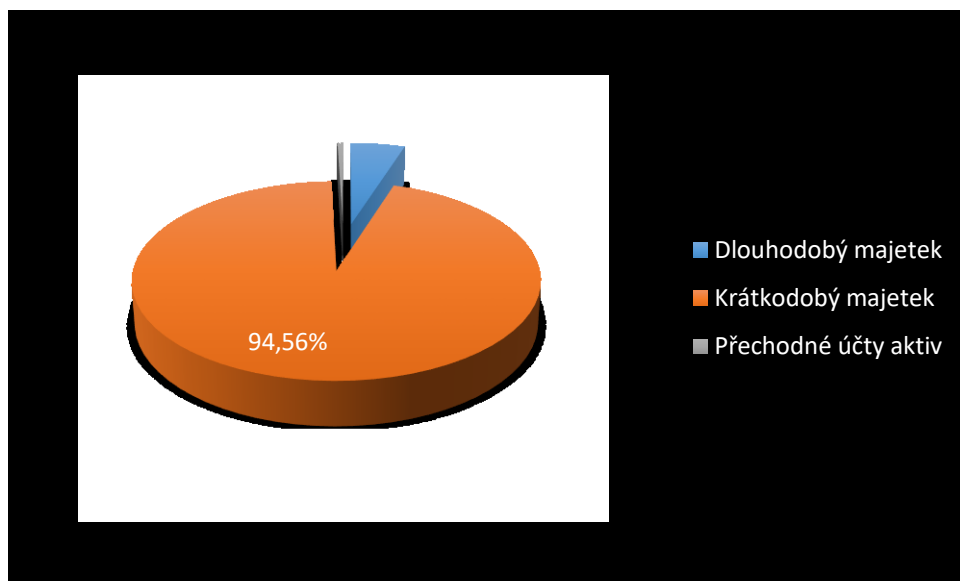
Jak je z grafu 4.15 patrné, analyzovaná firma dává přednost krátkodobému majetku nad dlouhodobým. V roce 2010 byl dlouhodobý majetek tvořen pouze hmotným majetkem a ten vykazoval hodnotu nižší než 2 miliony Kč. Krátkodobý majetek činil více než 34 milionů Kč. Tato hodnota není z pohledu analyzované firmy příliš příznivá, obzvláště proto, že

největší část krátkodobého majetku je tvořena krátkodobými pohledávkami. Zarážející je také fakt, že přechodné účty aktiv tvoří více než polovinu hodnoty dlouhodobého majetku.

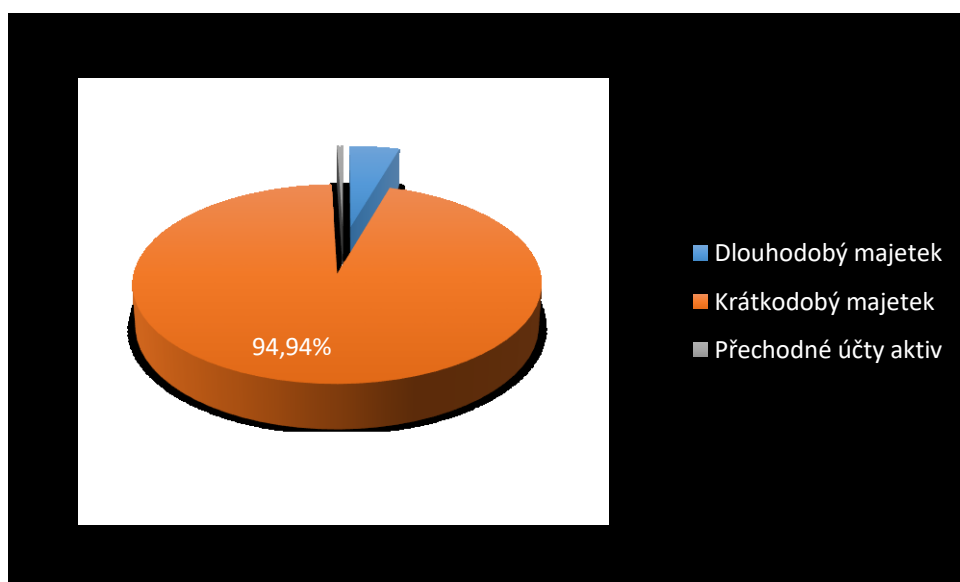
Graf 4.16: Vertikální analýza aktiv za rok 2011

Z vertikální analýzy za rok 2011 je patrné, že se lehce snížil podíl krátkodobého majetku, naopak téměř dvojnásobně se zvýšil podíl majetku dlouhodobého, což bylo způsobeno nákupem hmotného majetku. Krátkodobý majetek byl z velké části tvořen pohledávkami. V tomto roce byl zaznamenán i enormní nárůst peněz na bankovních účtech. Naopak k výraznému poklesu došlo u přechodných účtů aktiv.

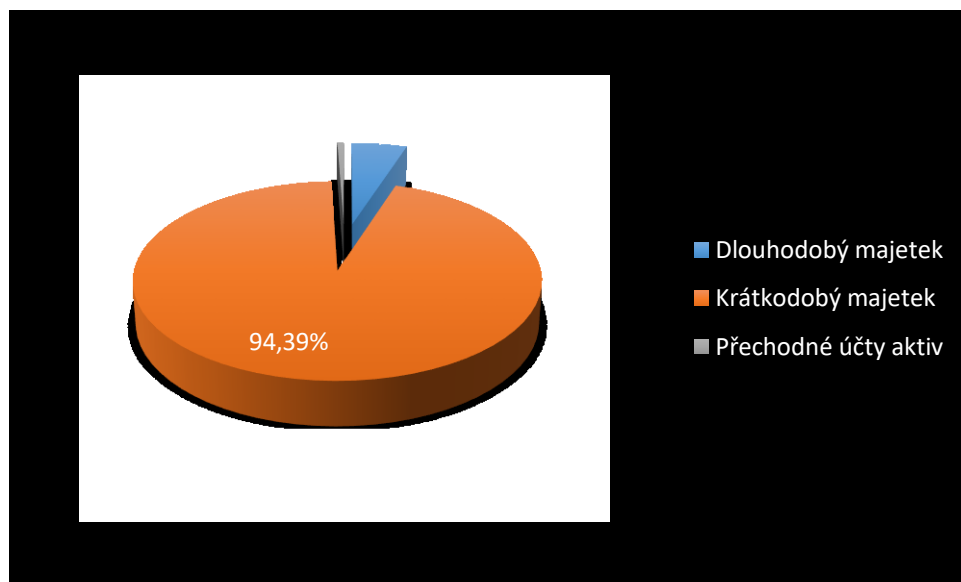
Graf 4.17: Vertikální analýza aktiv za rok 2012

Z grafu 4.17 lze vyčíst zvýšený podíl krátkodobého majetku, ten byl zapříčiněn vysokým nárůstem pohledávek. Opětovný pokles zaznamenal dlouhodobý majetek, což bylo zapříčiněno především odpisy. Přechodné účty aktiv se pohybovaly na podobných hodnotách.

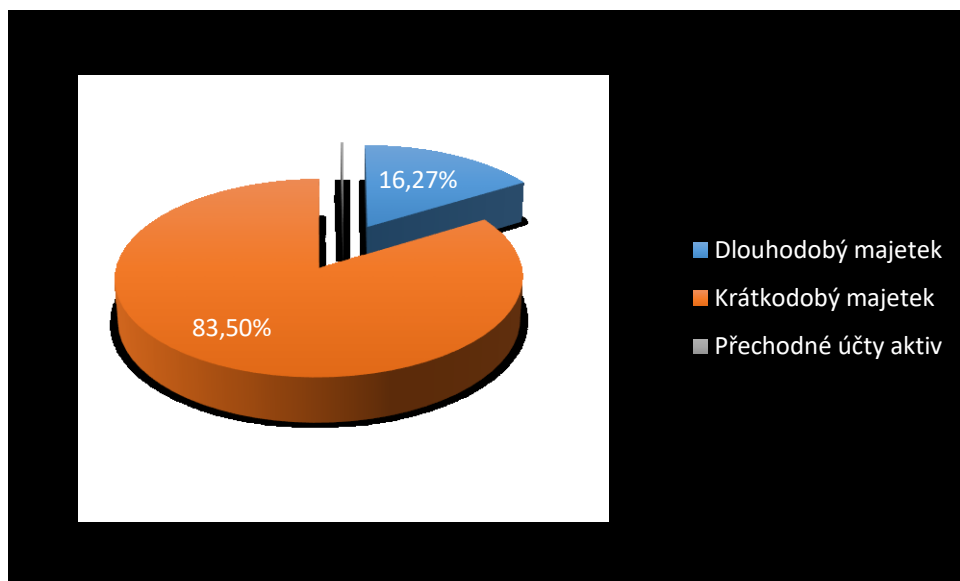
Graf 4.18: Vertikální analýza aktiv za rok 2013

V roce 2013 se struktura celkových aktiv ve srovnání s předchozím rokem téměř nezměnila. Mírný pokles dlouhodobého majetku byl způsoben jeho odpisováním, oběžná aktiva se lehce snížila (výrazný úbytek zásob), ale naopak vzrostly krátkodobé pohledávky, takže rozdíl není téměř znát, stejně jako u přechodných účtů aktiv.

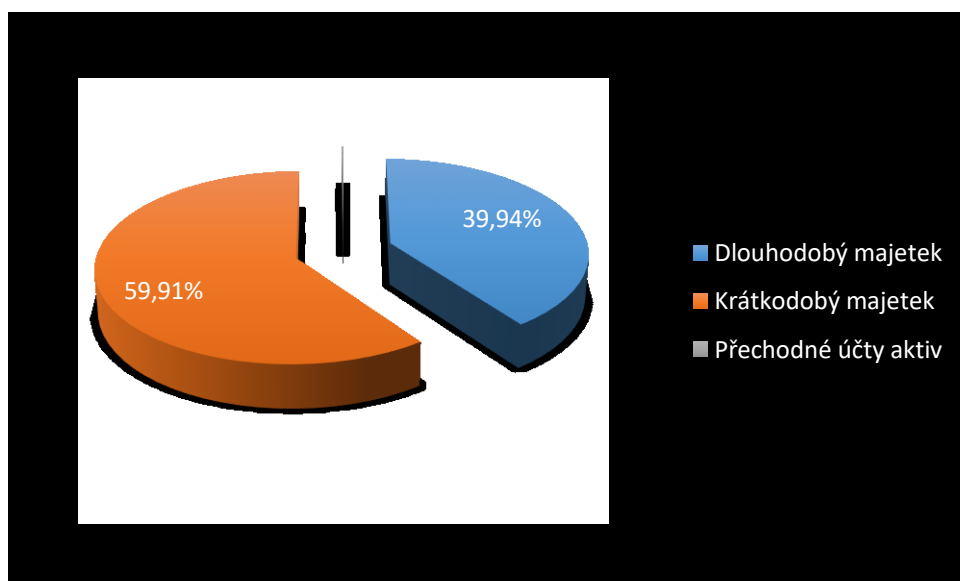
Graf 4.19: Vertikální analýza aktiv za rok 2014.

V roce 2014 se oproti předchozímu období struktura změnila jen nepatrným způsobem. I když krátkodobý majetek podniku klesl na méně než polovinu předchozí hodnoty (obrovské snížení pohledávek), o téměř stejnou hodnotu se snížil také majetek dlouhodobý, proto podíl těchto položek na celkových aktivech zůstal téměř neměnný, stejně jako u přechodných účtů aktiv.

Graf 4.20: Vertikální analýza aktiv za rok 2015.

V roce 2015 došlo ke změně struktury celkových aktiv, když se z 94,39% snížil podíl krátkodobého majetku na 83,5%. Naopak dlouhodobý majetek vzrostl z 5,04% na více než 16%. Tento rozdíl byl způsoben především pořízením pozemků. Nárůst zaznamenala i položka samostatně movitých věcí a poprvé za sledované období se ve firmě objevil dlouhodobý finanční majetek. Částka krátkodobého majetku se v podstatě nezměnila, naopak přechodné účty aktiv se snížily o více než polovinu, ovšem již původní hodnota byla zanedbatelná, takže to na celkovém rozložení majetku ve vertikální analýze téměř nemá vliv.

Graf 4.21: Vertikální analýza aktiv za rok 2016

V roce 2016 se struktura aktiv změnila velmi výrazným způsobem. Zatímco od roku 2010 byl nejnižší podíl krátkodobého majetku 83,5%, v roce 2016 jeho hodnota nedosahovala ani 60%. Přitom nedošlo k velkému poklesu tohoto majetku, spíše na tom má zásluhu více než dvojnásobný nárůst majetku dlouhodobého. Přechodné účty aktiv se nacházejí v nejmenším poměru za celé sledované období.

Obecně vzato má podnik příliš mnoho prostředků vázaných v oběžných aktivech, což není dobře, protože nepřinášejí žádný nebo jen velmi malý úrok. Tendence klesajícího krátkodobého majetku a růst dlouhodobého je tedy žádoucím jevem. Skutečnost, že podíl stálých aktiv v čase roste, signalizuje efektivní nakládání s finančními prostředky.

4.2.6 Horizontální analýza aktiv

Z horizontální analýzy lze vyčíst, o kolik se jednotlivé položky v analyzovaném období změnil. Pro větší přehlednost byla autorem zvolena procentuální změna. Největšího meziročního růstu bylo zaznamenáno u položky zásob mezi lety 2013 a 2014, naopak největšího meziročního poklesu mezi aktivy došlo u stejné položky v následujícím období - mezi lety 2014 a 2015, kde zásoby klesly z téměř 4 milionů až na nulu.

Ukazatele (v tis. Kč)	2016	Změna (v %)	2015	Změna (v %)	2014	Změna (v %)	2013
AKTIVA CELKEM	18 294	-4,18	19 093	19,33	16 000	-53,01	34 053
Dl. majetek	7 306	35,22	3 106	284,88	807	-47,73	1 544
Dl. nehm. majetek			0	0	0	0	0
Dl. hmotný majetek			2 905	259,98	807	-47,73	1 544
Dl. finanční majetek			201	100,00	0	0	0
Kr.majetek	10 960	-31,25	15 942	5,56	15 102	-53,29	32 332
Zásoby			0	-100,00	3 718	13 670,37	27
Dl. pohledávky			0	0	0	0	0
Kr. pohledávky			9 394	18,76	7 910	-71,63	27 880
Finanční majetek			6 548	88,49	3 474	-21,49	4 425
Ost.aktiva	28	-37,78	45	-50,55	91	-48,59	177

Tabulka 4.1: Horizontální analýza aktiv za roky 2013, 2014, 2015 a 2016.

Ukazatele (v tis. Kč)	2013	Změna (v %)	2012	Změna (v %)	2011	Změna (v %)	2010
AKTIVA CELKEM	34 053	-12,29	38 825	2,64	37 825	3,42	36 575
Dl. majetek	1 544	-19,83	1 926	-35,33	2 978	82,48	1 632
Dl. nehm. majetek	0	0	0	0	0	0	0
Dl. hmotný majetek	1 544	-19,83	1 926	-35,33	2 978	82,48	1 632
Dl. finanční majetek	0	0	0	0	0	0	0
Kr.majetek	32 332	-11,93	36 713	6,26	34 552	1,58	34 014
Zásoby	27	-99,61	6 842	578,10	1 009	-90,97	11 176
Dl. pohledávky	0	0	0	0	0	0	0
Kr. pohledávky	27 880	15,34	24 174	51,94	15 910	-17,62	19 314
Finanční majetek	4 425	-22,33	5 697	-67,69	17 633	400,37	3 524
Ost.aktiva	177	-4,84	186	-36,95	295	-68,25	929

Tabulka 4.2: Horizontální analýza aktiv za roky 2010, 2011, 2012 a 2013.

4.2.7 Horizontální analýza pasiv

Z horizontální analýzy pasiv lze mimo jiné vyčíslit, že k největší meziroční změně došlo u položky ostatních pasiv mezi lety 2010 a 2011. Z významnějších položek k tomu došlo u výsledku hospodaření běžného období mezi lety 2010 a 2011, když se meziročně zvýšil o více než 9,5 milionů Kč.

Ukazatele (v tis. Kč)	2016	Změna v %	2015	Změna v %	2014	Změna v %	2013
PASIVA CELKEM	18 294	-4,18	19 093	19,33	16 000	-53,01	34 053
Vlastní kapitál	17 617	4,13	16 918	34,36	12 592	-25,07	16 806
Základní kapitál			200	0	200	0	200
Kapitálové fondy			0	0	0	0	0
Fondy ze zisku			20	0	20	0	20
HV minulých let			8 890	-36,81	14 069	-28,68	19 726
HV běžného období	699	-91,05	7 808	-560,10	-1 697	-45,96	-3 140
Cizí zdroje	633	-65,95	1 859	-26,61	2 533	-85,11	17 014
Rezervy			0	0	0	0	0
Dl. závazky			0	0	0	0	0
Kr. závazky	633	-65,95	1 859	-26,61	2 533	-85,11	17 014
Bankovní úvěry			0	0	0	0	0
Ostatní pasiva	44	-86,08	316	-63,89	875	275,54	233

Tabulka 4.3: Horizontální analýza pasiv za roky 2013, 2014, 2015 a 2016..

Ukazatele (v tis. Kč)	2013	Změna v %	2012	Změna v %	2011	Změna v %	2010
PASIVA CELKEM	34 053	-12,29	38 825	2,64	37 825	3,42	36 575
Vlastní kapitál	16 806	-28,42	23 478	-16,36	28 069	54,26	18 196
Základní kapitál	200	0	200	0	200	0	200
Kapitálové fondy	0	0	0	0	0	0	0
Fondy ze zisku	20	0	20	0	20	0	20
HV minulých let	19 726	-29,17	27 849	54,93	17 975	1,63	17 686
HV běžného období	-3 140	-31,61	-4 591	-146,50	9 874	3 304,83	290
Cizí zdroje	17 014	15,71	14 704	64,75	8 925	-51,42	18 373
Rezervy	0	0	0	0	0	0	0
Dl. závazky	0	0	0	0	0	0	0
Kr. závazky	17 014	15,71	14 704	64,75	8 925	-36,32	14 015
Bankovní úvěry	0	0	0	0	0	-100,00	4 358
Ostatní pasiva	233	-63,76	643	-22,62	831	13 750,00	6

Tabulka 4.4: Horizontální analýza pasiv za roky 2010, 2011, 2012 a 2013.

4.3 Analýza výkazu zisku a ztráty

Dalším výkazem, který byl v této bakalářské práci zpracováván, je výkaz zisku a ztráty. Při jeho detailní analýze bylo například zjištěno, že tržby za prodej zboží meziročně vzrostly pouze mezi lety 2012 a 2013. Z rozboru výkazu zisku a ztráty je patrné, že na obrovské změně provozní výsledku hospodaření mezi lety 2014 a 2015 měl velký podíl výrazný nárůst přidané hodnoty. Zajímavostí je, že daň z příjmu se platila pouze v letech 2010, 2011 a 2016.

Ukazatele (v celých tis. Kč)	2016	Změna (v %)	2015	Změna (v %)	2014	Změna (v %)	2013
Tržby za prodej zboží	0	0	0	-100,00	69	-98,73	5 430
Náklady vynaložené na prodané zboží	0	0	0	-100,00	10	-99,72	3 518
Obchodní marže			0	-100,00	59	-96,91	1 912
Výkony	1 639	-93,24	24 250	25,10	19 384	-75,28	78 416
Výkonová spotřeba	527	-96,62	15 580	-12,38	17 782	-74,45	69 590
Přidaná hodnota			8 670	421,97	1 661	-84,53	10 738
Osobní náklady	0	0	0	-100,00	2 281	-82,06	12 714
Daně a poplatky			0	-100,00	22	-95,34	472
Odpisy dl. nehmot. a hmotného majetku	663	8,87	609	-17,37	737	-23,15	959
Tržby z prodeje dl. majetku a materiálu	485	288,00	125	100,00	0	-100,00	1 646
Zůstatková cena prodaného dl. majetku a materiálu	0	-100,00	134	100,00	0	-100,00	850
Změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období	0	0	0	0	0	0	0
Ostatní provozní výnosy			0	0	0	-100,00	107
Ostatní provozní náklady	110	-29,03	155	-32,61	230	-53,72	497
Provozní výsledek hospodaření	824	-89,55	7 885	-590,06	-1 609	-46,38	-3 001
Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	0	0	0	0	0	0	0
Prodané cenné papíry a podíly	0	0	0	0	0	0	0
Výnosové úroky	14	100,00	0	0	0	0	0
Nákladové úroky	0	-100,00	1	-91,67	12	-71,43	42
Ostatní finanční výnosy	96	100,00	0	-100,00	3	100,00	0
Ostatní finanční náklady	71	-6,58	76	-3,80	79	-26,17	107
Finanční výsledek hospodaření	39	-150,65	-77	-12,50	-88	-40,94	-149
Daň z příjmů za běžnou činnost	164	100,00	0	0	0	0	0
Výsledek hospodaření za běžnou činnost	699	-91,05	7 808	-560,11	-1 697	0,02	-3 150
Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	699	-91,05	7 808	-560,11	-1 697	0,02	-3 140
Výsledek hospodaření před zdaněním	863	-88,95	7 808	-560,11	-1 697	0,02	-3 140

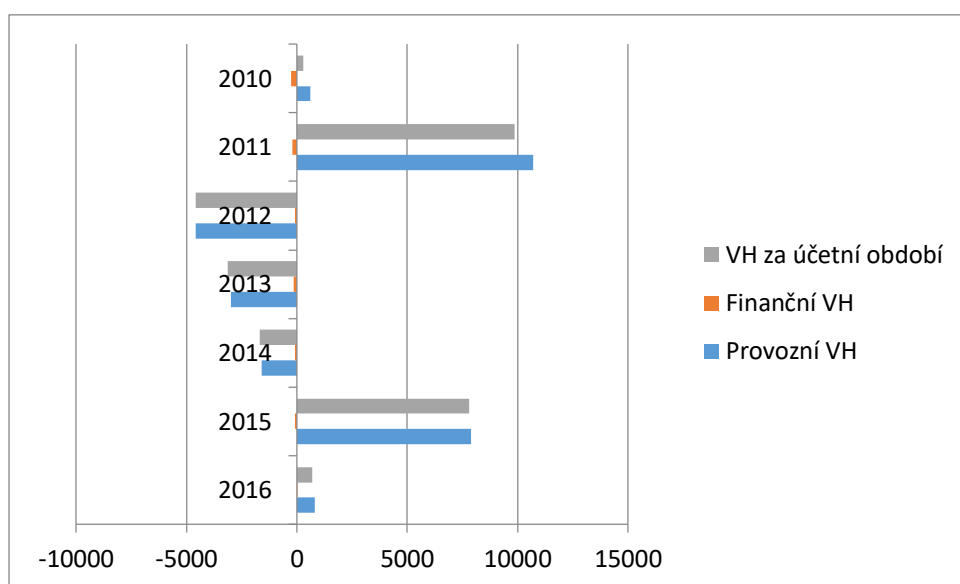
Tabulka 4.5: Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty za roky 2013, 2014, 2015 a 2016.

Ukazatele (v celých tis. Kč)	2013	Změna (v %)	2012	Změna (v %)	2011	Změna (v %)	2010
Tržby za prodej zboží	5 430	11,27	4 880	-16,42	5 839	-23,16	7 599
Náklady vynaložené na prodané zboží	3 518	17,93	2 983	-1,29	3 022	-33,23	4 526
Obchodní marže	1 912	0,79	1 897	-32,66	2 817	-8,33	3 073
Výkony	78 416	18,59	66 126	-26,07	89 448	76,33	50 727
Výkonová spotřeba	69 590	24,14	56 056	-5,38	59 243	65,23	35 854
Přidaná hodnota	10 738	-10,20	11 958	-63,79	33 022	84,01	17 946
Osobní náklady	12 714	-7,39	13 729	-31,55	20 058	17,79	17 028
Daně a poplatky	472	-7,45	510	0,39	508	12,89	450
Odpisy dl. nehmot. a hmotného majetku	959	-37,97	1 546	-0,64	1 556	-2,02	1 588
Tržby z prodeje dl. majetku a materiálu	1 646	100,00	0	0	0	0	0
Zůstatková cena prodaného dl. majetku a materiálu	850	100,00	0	0	0	0	0
Změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období	0	0	0	0	0	100,00	-2 200
Ostatní provozní výnosy	107	118,37	49	-87,40	389	710,42	48
Ostatní provozní náklady	497	-38,18	804	38,86	579	13,31	511
Provozní výsledek hospodaření	-3 001	-34,50	-4 582	-142,78	10 710	1 635,82	617
Tržby z prodeje cenných papírů a podílů	0	0	0	0	0	0	0
Prodané cenné papíry a podíly	0	0	0	0	0	0	0
Výnosové úroky	0	-100,00	2	100,00	1	-98,31	59
Nákladové úroky	42	0	42	-69,34	137	15,13	119
Ostatní finanční výnosy	0	-100,00	4	100,00	0	0	0
Ostatní finanční náklady	107	84,48	58	-6,45	62	-71,43	217
Finanční výsledek hospodaření	-149	58,51	-94	-52,53	-198	-28,52	-277
Daň z příjmů za běžnou činnost	0	0	0	-100,00	980	493,94	165
Výsledek hospodaření za běžnou činnost	-3 150	-32,63	-4 676	-149,06	9 532	5 346,86	175
Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	-3 140	-31,61	-4 591	-146,50	9 874	3 304,83	290
Výsledek hospodaření před zdaněním	-3 140	-31,61	-4 591	-142,30	10 854	2 285,49	455

Tabulka 4.6: Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty za roky 2010, 2011, 2012 a 2013.

Z tabulek 4.5 a 4.6 je možno vyčíst, že v prvních analyzovaných letech firma nevykazovala žádné tržby za prodej dlouhodobého majetku a materiálu, což se ovšem v roce 2013 změnilo, v roce 2014 k žádnému prodeji nedošlo, ale v posledních dvou analyzovaných letech tato položka opět tvořila část tržeb. Bez povšimnutí by jistě neměl zůstat ani fakt, že ve všech analyzovaných letech kromě roku 2016 byl u finančního výsledku hospodaření záporný výsledek. Zajímavostí je rovněž to, že se kromě meziročního růstu mezi lety 2010 a 2011 v čase neměnily, případně snižovaly nákladové úroky, až na konečnou nulu. Pro zajímavost byly z tohoto výkazu sestaveny dva grafy zaměřené na vývoj různých výsledků hospodaření a výkonů s výkonovou spotřebou.

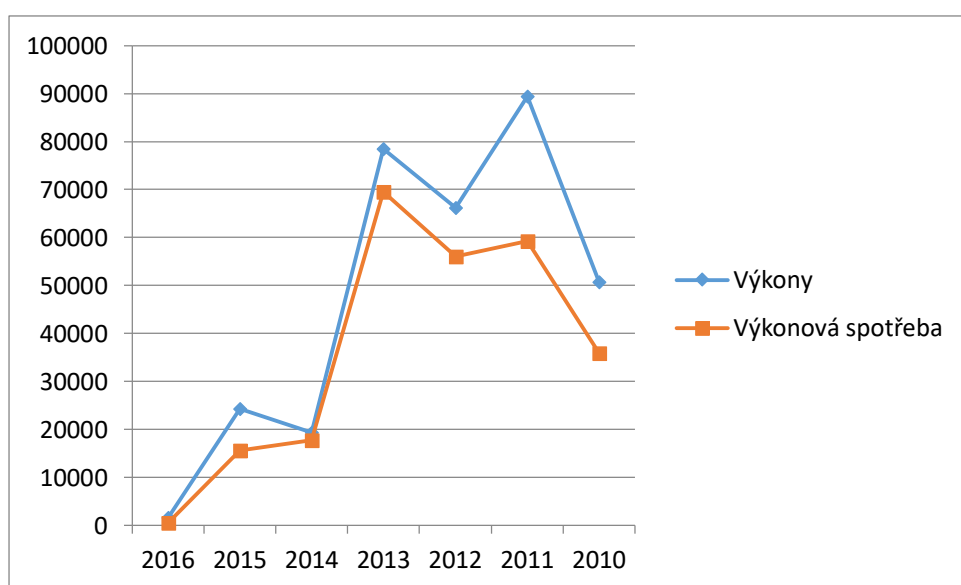
Z grafu 4.22 vyčteme, že všechny výsledky hospodaření mají kolísavou tendenci. Finanční výsledek hospodaření, na rozdíl od provozního výsledku hospodaření a výsledku hospodaření za účetní období, nedosahoval vyšších hodnot. Pohyboval se v intervalu od -277 tisíc Kč (v roce 2010) do 39 tisíc Kč (2016). Za pozornost jistě stojí fakt, že v letech 2012, 2013 a 2014 byl záporný nejen finanční, ale také provozní výsledek hospodaření a výsledek hospodaření za účetní období. Nejlepšího výsledku dosáhly oba tyto výše zmíněné výsledky hospodaření shodně v roce 2011, když se pohybovaly okolo 10 milionů Kč, ovšem vysokých hodnot nabyly i v roce 2015 (cca 8 milionů Kč). Právě v roce 2011 tyto výsledky hospodaření dosáhly nejvyššího meziročního růstu, když provozní výsledek hospodaření vzrostl o více než 10 milionů Kč, což je v procentuálním vyjádření téměř 1636%, výsledek hospodaření za účetní období dokonce z 290 tisíc Kč na necelých 10 milionů, což je skoro 3305%.

Graf 4.22: Vývoj jednotlivých položek výsledku hospodaření v tis. Kč

Druhý graf sestrojený z výkazu zisku a ztráty je zaměřen na vývoj výkonů a výkonové spotřeby. Růčková (2015), tvrdí, že výkony by měly za normálních okolností tvořit nejpodstatnější položku tržeb, výkonová spotřeba zase nejvýraznější položku nákladů. U tržeb stojíme o to, aby postupem času rostly, naopak u nákladů usilujeme o pokles. Z grafu můžeme vyčíst, že výkony v roce 2010 dosahovaly zhruba 51 milionů Kč, zatímco výkonová spotřeba necelých 36 milionů. Největší nárůst (o 76,33%) pak zaznamenaly výkony mezi lety 2010

a 2011, ve stejném období vzrostla výkonová spotřeba o 65,23%, tzn., že výkony rostly o více než 10% rychleji. V roce následujícím pak ale oba ukazatele zaznamenaly pokles, v případě výkonů o více než 26%, kdežto výkonová spotřeba o pouhých 5%, tzn., že došlo k nežádoucímu jevu. V roce 2013 obě položky naposledy dosáhly výraznějšího růstu, když výkony činily téměř 80 milionů Kč, ale i tentokrát rostly pomaleji než výkonová spotřeba. V následujícím roce došlo k propadu obou ukazatelů a výkony se téměř rovnaly výkonové spotřebě. V roce 2015 naopak výkony vzrostly o 25% a výkonová spotřeba klesla o více než 12%, což výrazným způsobem ovlivnilo také výsledek hospodaření celé společnosti.

Graf 4.23: Porovnání výkonů a výkonové spotřeby v tisících Kč.

4.4 Poměrové ukazatele

Podstatná část praktické části této práce je věnována právě poměrovým ukazatelům. V praxi jsou poměrové ukazatele vůbec nejvyužívanějšími a data pro jejich výpočty jsou poměrně snadno zjistitelná z účetních výkazů, zároveň mají výraznou vypovídací schopnost.

4.4.1 Analýza likvidity

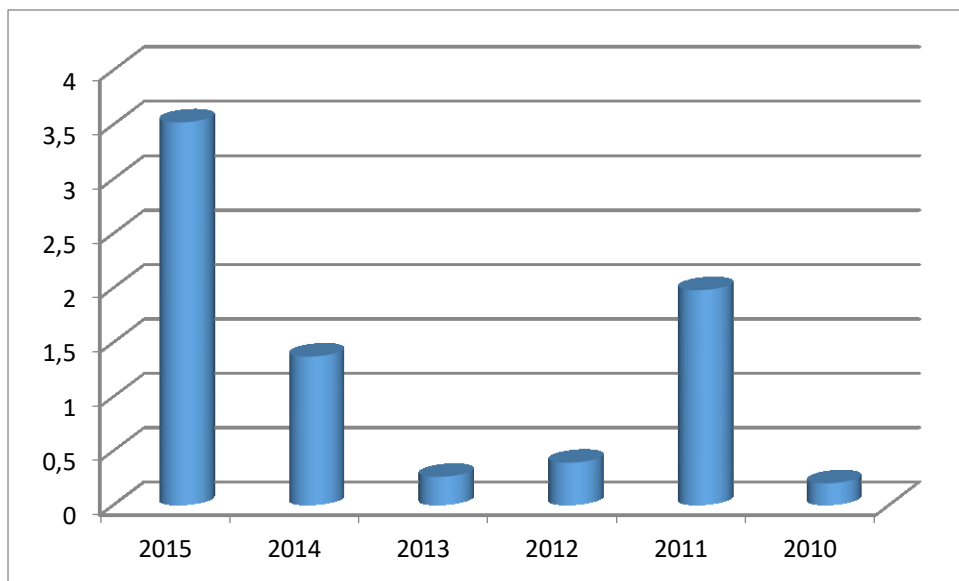
Jako první byla pro výpočty zvolena analýza likvidity, která zjišťuje, jak je podnik schopen dostát svých krátkodobých závazků.

Ukazatele likvidity	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Okamžitá likvidita	3,52	1,37	0,26	0,39	1,98	0,20
Pohotová likvidita	8,58	4,49	1,90	2,03	3,76	1,27
Běžná likvidita	8,58	5,96	1,90	2,50	3,87	1,89

Tabulka 4.7: Ukazatele likvidity analyzované firmy mezi lety 2010-2015.

Růčková (2015) uvádí, že pro okamžitou likviditu je doporučovaná hodnota v intervalu mezi 0,9-1,1, nicméně pro Českou republiku je rozšířena dolní mezí od 0,6, zároveň však uvádí, že podle ministerstva průmyslu a obchodu je hodnota ještě nižší, konkrétně 0,2, což je ale již hodnota kritická. Naopak Kalouda (2016) tvrdí, že u okamžité likvidity je v českých podmínkách ideální stav, pokud se firma pohybuje v intervalu od 0,2 do 0,4. U ostatních typů likvidit se pak jeho názor s Růčkovou zcela shoduje.

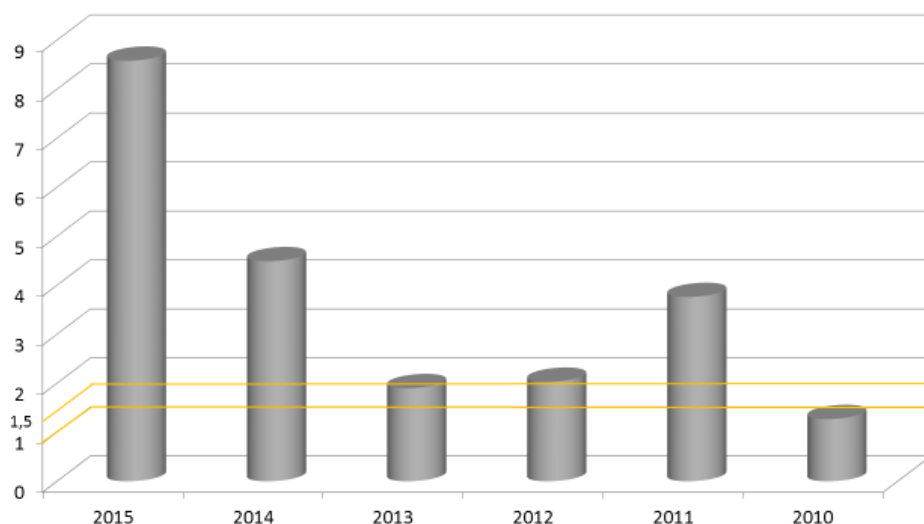
Z tabulky 4.7 vyplývá, že v doporučeném intervalu z americké literatury se firma Stavební mechanizace VM, s.r.o. nenachází ani v jednom roce, stejně tak tomu je i pokud rozšíříme dolní mez na 0,6. Naopak v případě použití intervalu od 0,2 do 0,4 se firma v ideálním stavu nachází v letech 2010, 2012 i 2013. V letech 2011, 2014 a především 2015 dokonce výrazně přesahuje horní hranici intervalů. V roce 2011 narostlo množství peněz na účtu v bankách, které tvořilo více než polovinu oběžného majetku. V letech 2014 a 2015 bylo dosaženo tak vysokých hodnot spíše z důvodu výrazného poklesu krátkodobých dluhů.

Graf 4.24: Okamžitá likvidita analyzovaného podniku za sledované období.

V případě pohotové likvidity se jako ideální uvádí hodnota 1-1,5. V tomto intervalu se analyzovaná firma nachází pouze v prvním roce sledovaného období – 2010. Relativně blízko ideálnímu stavu je ještě v letech 2012 a 2013, naopak v letech 2011, 2014 a především 2015 jsou výsledné hodnoty opět extrémně vysoké, tzn. velkou likvidnost, což je ale dobré pro věřitele, kteří se nemusí obávat, že by podnik nedostál svých závazků. V letech 2011 a 2015 je výsledná hodnota velmi ovlivněna zásobami, v roce 2011 výrazně poklesly a v roce 2015 byly dokonce nulové.

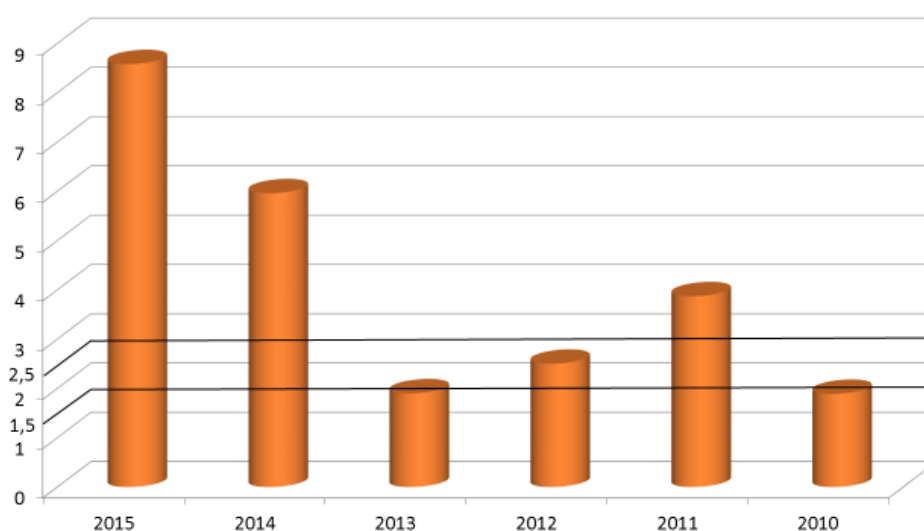
Příliš velký objem oběžných aktiv, který je vázaný ve formě pohotových prostředků, není vítán vedením podniku, protože přináší jen malý nebo žádný úrok, jejich velká vysoká výše vede k neproduktivnímu využívání vložených prostředků a ovlivňuje tak jejich výnosnost. (Růčková, 2015)

Graf 4.25: Pohotovává likvidita analyzovaného podniku za sledované období.

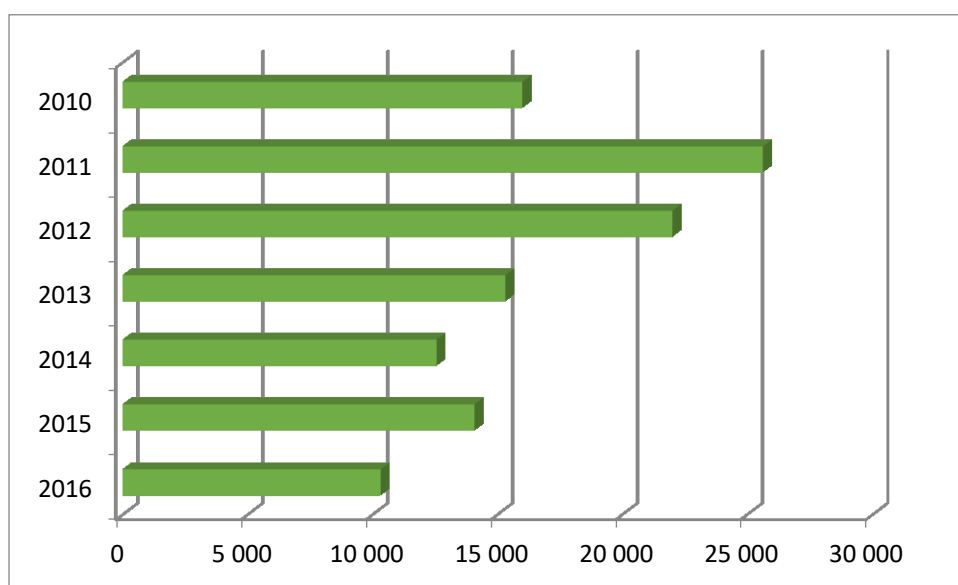
Posledním z ukazatelů likvidit je likvidita běžná. V tomto případě se obecně jako doporučená hodnota uvádí interval 1,5-2,5. Toho firma dosáhla v letech 2010, 2012 i 2013. Naopak v letech 2011, ale hlavně 2014 a 2015 tento interval opět výrazně překročila, v případě roku 2015 dokonce více než trojnásobně. Opět je to způsobeno především díky nízkému počtu krátkodobých závazků.

Autor se domnívá, že pozitivní výsledky likvidity dosažené v roce 2010 (jediný rok odpovídající doporučeným hodnotám ve všech třech ukazatelích), jsou způsobeny především díky využití financování pomocí úvěrů.

Graf 4.26: Běžná likvidita analyzovaného podniku za sledované období.

S likviditou úzce souvisí čistý pracovní kapitál, i když je to ukazatel rozdílový. Nejblíže má k běžné likviditě, protože se pro jeho výpočet využívá stejných hodnot. Růčková (2015) uvádí, že čistý pracovní kapitál je finanční polštář pro případ nouze. Konkrétněji to znamená, kolik peněžních prostředků zůstane k dispozici, když podnik uhradí všechny své krátkodobé závazky, ideálně by to mělo být nízké kladné číslo. V případě analyzovaného podniku tomu tak není a poukazuje to na fakt, že je jeho provoz financován převážně z vlastních zdrojů.

Graf 4.27: Čistý pracovní kapitál za sledované období v tisících Kč.

4.4.2 Analýza rentability

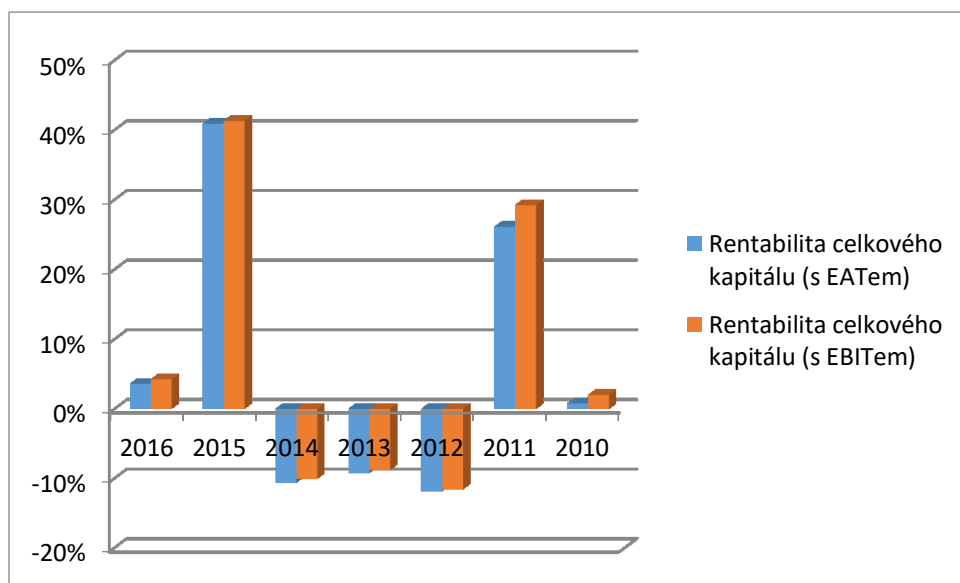
Rentabilita je jinak řečeno výnosnost vloženého kapitálu. U rentability neexistují žádné přesné doporučené hodnoty, ovšem obecně platí, že čím vyšší hodnoty dosáhnou, tím lépe.

Růčková (2015) uvádí, že v čase by tyto ukazatele měly mít rostoucí tendenci. Z tabulky 4.8 je patrné, že rentabilita dosahovala značných výkyvů. Pokud budeme hledat nejúspěšnější rok, tak je to, co se týče rentability, jednoznačně 2015 a pak také rok 2011. Nejhorší byla situace v letech 2012 a 2014 (způsobeno záporným výsledkem hospodaření), stejně jako v roce 2013. Jednotlivé položky rentability byly doplněny ještě i o další ukazatel, který s ní úzce souvisí – nákladovost, ta je doplňkovým ukazatelem rentability tržeb.

Ukazatele rentability	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Rentabilita celkového kapitálu (s EATem)	3,62%	40,89%	-10,61%	-9,22%	-11,82%	26,10%	0,79%
Rentabilita celkového kapitálu (s EBITem)	4,27%	41,30%	-10,06%	-8,78%	-11,58%	29,22%	2,00%
Rentabilita vlastního kapitálu (EAT)	3,97%	46,15%	-13,48%	-18,68%	-19,55%	35,18%	1,59%
Rentabilita tržeb (EAT)	32,91%	32,03%	-8,72%	-3,67%	-6,47%	10,36%	0,50%
Nákladovost	67,09%	67,97%	108,72%	103,67%	106,47%	89,64%	99,50%
Rentabilita celk. invest. kap. (EBIT)	4,68%	41,30%	-12,78%	-17,80%	-19,15%	39,37%	3,95%

Tabulka 4.8: Analýza rentability ve sledovaném období.

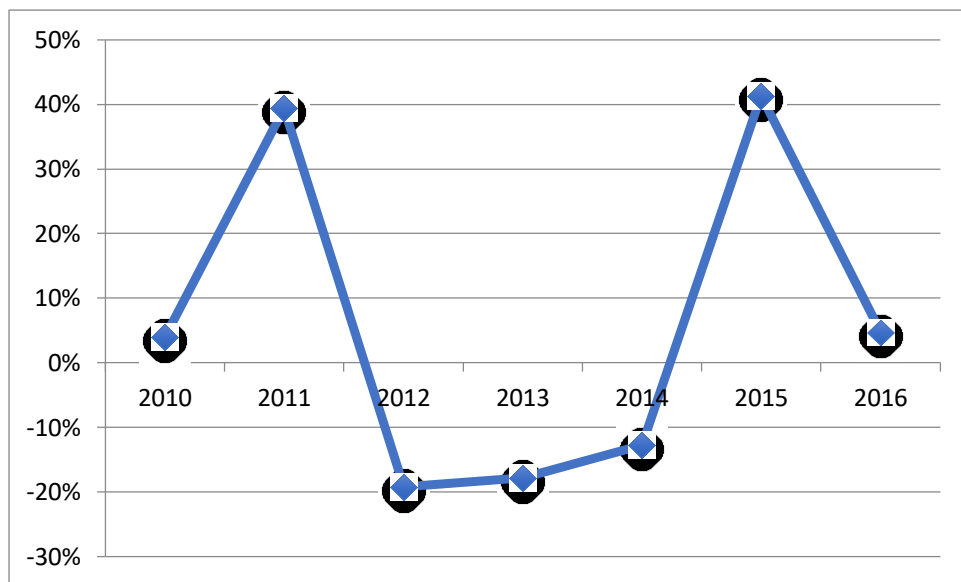
Pro zajímavost byl autorem zpracován graf, který porovnává rentabilitu celkového kapitálu počítanou v čitateli s EATem (čistý zisk) s tou, ve které byl do vzorce dosazen EBIT (zisk před odečtením úroků a daní). Na grafu 4.28 je vidět, že výrazný rozdíl mezi oběma ukazateli nenastal, nejvíce se hodnoty lišily v letech 2010 a 2011. Důvodem jsou nejvyšší nákladové úroky v těchto letech za sledované období. Nejvyšších hodnot ukazatele dosáhly v roce 2015, protože v tomto roce společnost dosáhla druhého nejvyššího zisku a zároveň měla druhé nejnižší množství celkových aktiv.

Graf 4.28: Porovnání rentability celkového kapitálu počítané s EBITem a EATem.

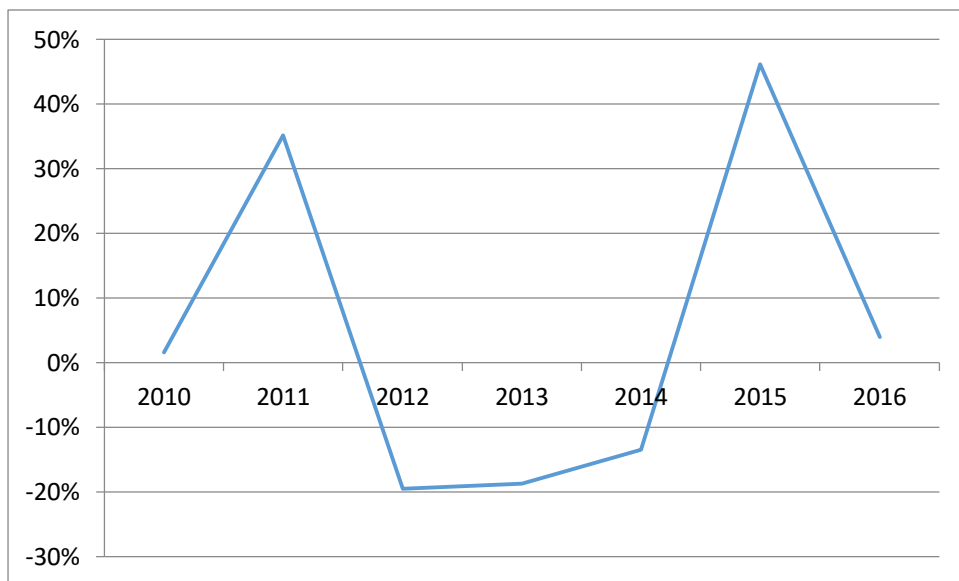
V grafu 4.29 můžeme vidět postupný vývoj rentability celkového investovaného kapitálu. Ten udává míru zhodnocení všech aktiv podniku financovaných vlastním i cizím dlouhodobým kapitálem. Komplexně tedy vyjadřuje efektivnost hospodaření společnosti.

Tento ukazatel zažil největší propad mezi lety 2011 a 2012, naopak největší nárůst v období 2014-2015. K tak výraznému propadu došlo zejména z důvodu rapidního snížení úroků, a také proto, že v roce 2012 nemusel podnik platit daň. Naopak progresivní nárůst v roce 2015 byl zapříčiněn díky skutečnosti, že byl po třech letech ztráty generován výrazný zisk.

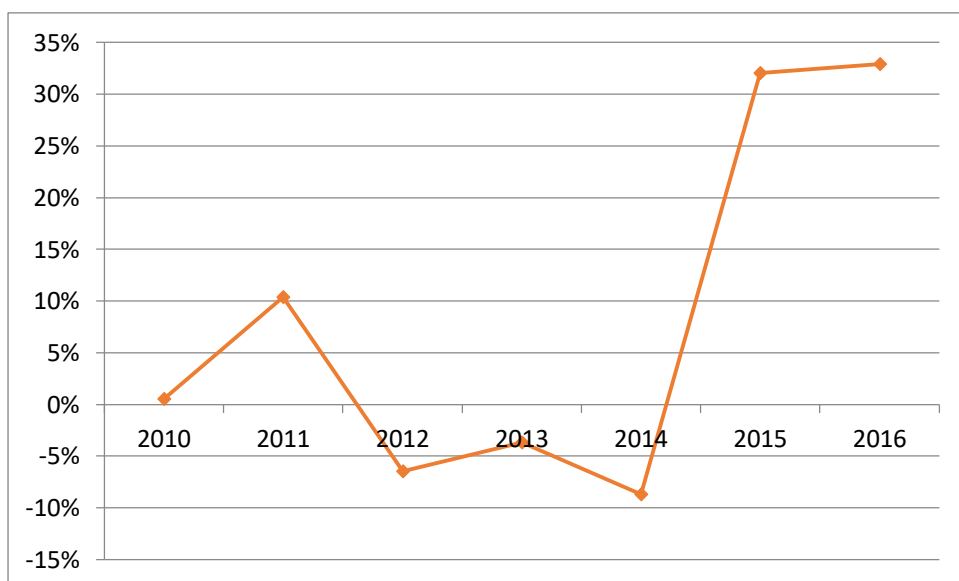
Graf 4.29: Vývoj rentability celkového investovaného kapitálu podniku s využitím EBITu.

Graf 4.30 zachycuje vývoj rentability vlastního kapitálu mezi lety 2010-2016. Stejně jako u všech ostatních rentabilit má i zde ukazatel kolísavou tendenci. Nejvýraznějšího skoku bylo dosaženo mezi lety 2014-2015, což bylo způsobeno tím, že podnik generoval druhý nejvyšší čistý zisk za sledované období a zároveň třetí nejnižší podíl vlastního kapitálu. Naopak v roce 2012 podnik zaznamenal nejnižší výslednou hodnotu, která byla způsobena druhým nejnižším ziskem (respektive druhou nejvyšší ztrátou) a druhým největším podílem vlastního kapitálu za sledované období.

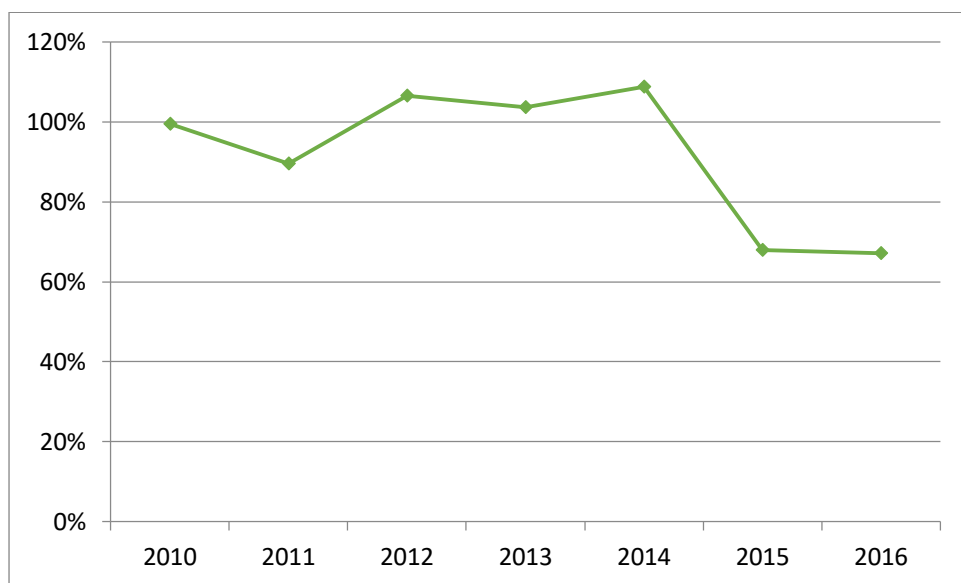
Graf 4.30: Vývoj rentability vlastního kapitálu ve sledovaném období.

U rentability tržeb bylo využito ukazatele EAT (tedy čistého zisku), i proto bylo počítáno, jako radila Růčková (2015), s celkovými tržbami. Tento ukazatel vyjadřuje, kolik korun čistého zisku připadá na jednu korunu tržeb. Z postupného vývoje zachyceného v grafu 4.31 lze vyčíst, že jednoznačně nejlepších výsledků bylo dosaženo v posledních dvou letech sledovaného období, tedy letech 2015 a 2016. V roce 2015 rentabilita meziročně vzrostla o více než 40%. Tento rostoucí trend je žádoucí a pozitivní, i když v roce 2016 tento ukazatel není až tak významný jako v roce 2015, protože obsahuje mnohem nižší vstupní hodnoty.

Graf 4.31: Postupný vývoj rentability tržeb ve sledovaném období.

Poslední graf byl zpracován na doplňkový ukazatel rentability tržeb – nákladovost. Ta udává, jaká část z 1 Kč tržeb připadá na celkové náklady. V roce 2010 nákladovost činila 99,5%, v roce 2011 došlo k poklesu ukazatele na necelých 90%, v letech 2012, 2013, 2014 dokonce hodnota nákladovosti přesahovala 100%, v letech 2015 a 2016 však došlo k žádoucímu efektu – výraznému poklesu tohoto ukazatele.

Graf 4.32: Postupný vývoj nákladovosti ve sledovaném období.

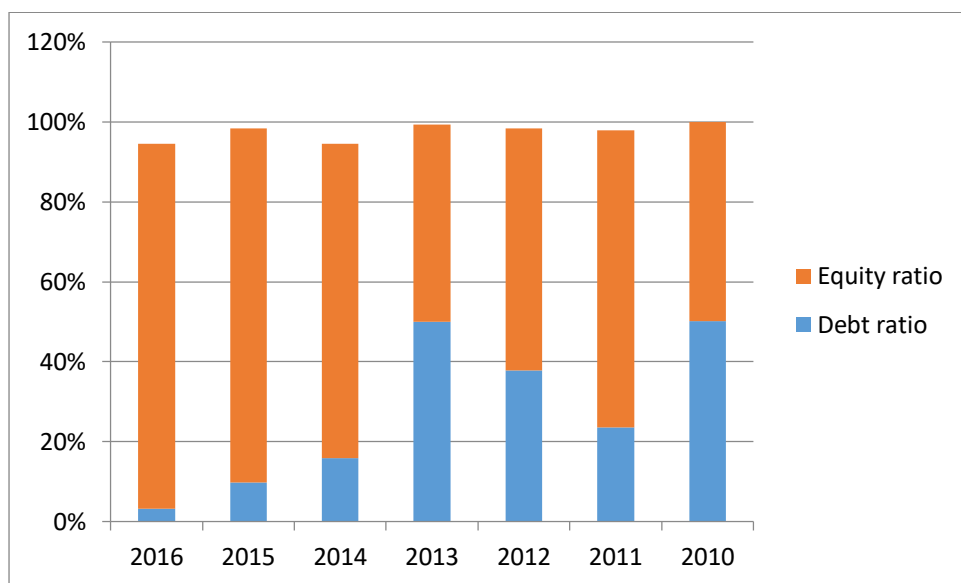
4.4.3 Analýza zadluženosti

Při výpočtu bylo zjištěno, že celková zadluženost (debt ratio) od roku 2013 postupně klesá. Tento fakt je vítán věřiteli, protože čím nižší je hodnota debt ratio, tím nižší je riziko pro věřitele. V tomto případě se díky ukazatelům z posledních tří let jedná o důvěryhodný podnik.

Ukazatele zadluženosti	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Debt ratio	3,28%	9,74%	15,83%	49,96%	37,87%	23,60%	50,23%
Equity ratio	91,31%	88,61%	78,70%	49,35%	60,47%	74,21%	49,75%
Finanční páka	1,09519	1,12857	1,27065	2,02624	1,65368	1,34758	2,01006
Debt/equity ratio	0,03593	0,10988	0,20116	1,01238	0,62629	0,31797	1,00973
Úrokové krytí	0	7885,000	-134,083	-71,214	-107,071	80,672	6,151
Maximální úroková míra	0,40%	0,46%	0,72%	0,89%	0,43%	0,71%	1,49%
Možnost dalšího zadlužení	ano	ano	ne	ne	ne	ano	ano

Tabulka 4.9: Analýza zadluženosti podniku ve sledovaném období.

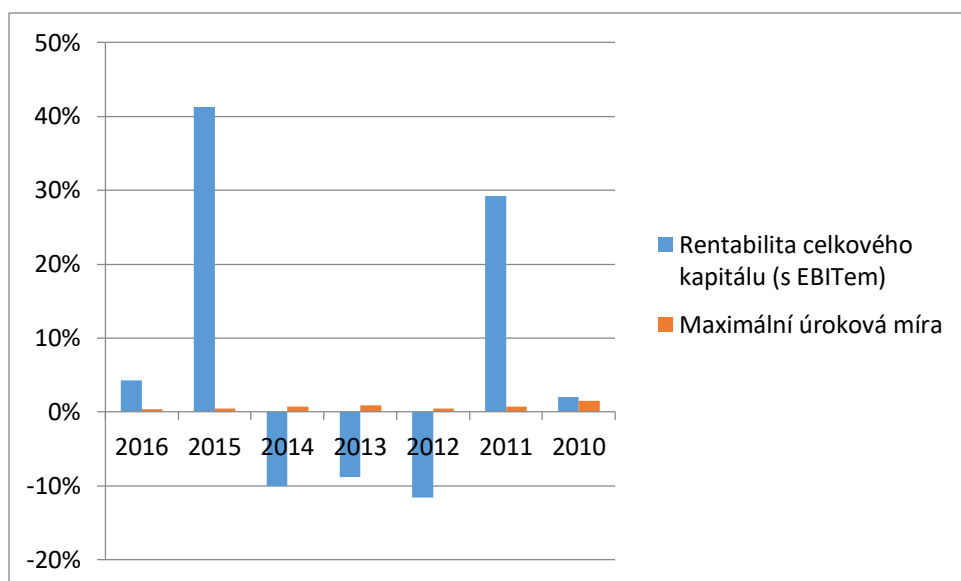
V grafu 4.33 je vyjádřeno porovnání celkové zadluženosti s koeficientem samofinancování. Součet těchto dvou ukazatelů by měl dát přibližně číslo 1. Jak tvrdí Růčková (2015), rozdíl nastává v případě nezapočítání ostatních pasiv do jednoho z ukazatelů. Graf znázorňuje, že poměr obou ukazatelů je vyrovnaný pouze v letech 2010 a 2013, jinak je jasné vidět, že firma využívá pro financování výrazně více vlastních zdrojů.

Graf 4.33: Porovnání debt ratia s equity ratiem.

Z grafu 4.34 lze vyčíst, zda má analyzovaný podnik možnost dalšího zadlužení, nebo se další zadlužení již nedoporučuje. Obecně platí, že pokud je rentabilita celkového kapitálu vyšší než maximální úroková míra, existuje zde možnost dalšího zadlužení, v opačném případě se zadlužení již nedoporučuje, protože se zvyšuje riziko insolvence. (Růčková, 2015)

Na konkrétním případě jde poměrně vidět, že možnost dalšího zadlužení existuje v letech 2010, 2011, 2015 a 2016, tedy v letech, kdy podnik generoval kladný výsledek hospodaření. V letech 2011 a 2015 existuje dokonce velmi výrazná možnost dalšího zadlužení. Pokud by podnik využil více cizích zdrojů, mohly by pro něj v celkovém důsledku být daleko levnější.

Graf 4.34: Porovnání rentability celkového kapitálu s maximální úrokovou mírou.

4.4.4 Analýza aktivity

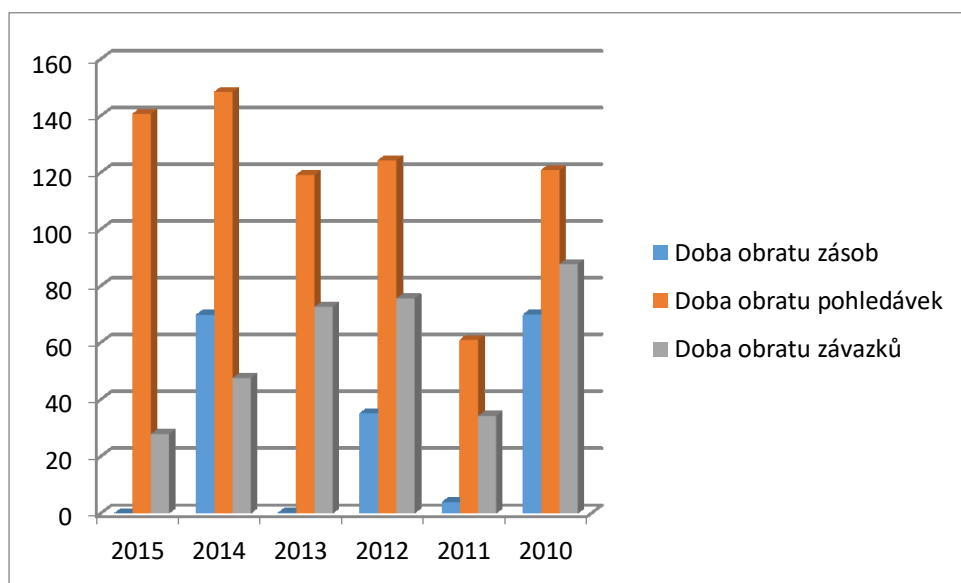
Z tabulky 4.10 lze vyčíst, že především v letech 2011 a 2013 docházelo k vynikajícím výsledkům u ukazatelů zásob, protože platí pravidlo čím vyšší je obratovost zásob a kratší doba jejich obratu, tím lepší je situace v podniku. Důležité je ale také brát v potaz optimální výši zásob. Ukazatel obratu aktiv pro rok 2016, který činí 0,11, pozitivní není, protože to znamená, že se aktiva v tomto roce přeměnily na peníze jen 0,11x.

Ukazatele aktivity	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Obratovost zásob	-	0	5,23	3166,37	10,38	94,44	5,22
Doba obratu zásob	-	0	69,76	0,12	35,17	3,87	69,94
Obratovost pohledávek	-	2,59	2,46	3,06	2,94	5,99	3,02
Doba obratu pohledávek	-	140,67	148,42	119,14	124,26	60,94	120,87
Obratovost závazků	3,36	13,11	7,68	5,02	4,83	10,68	4,16
Doba obratu závazků	108,78	27,84	47,53	72,64	75,58	34,19	87,70
Obrat celkových aktiv	0,11	1,28	1,22	2,51	1,83	2,52	1,59

Tabulka 4.10: Analýza aktivity analyzovaného podniku ve sledovaném období.

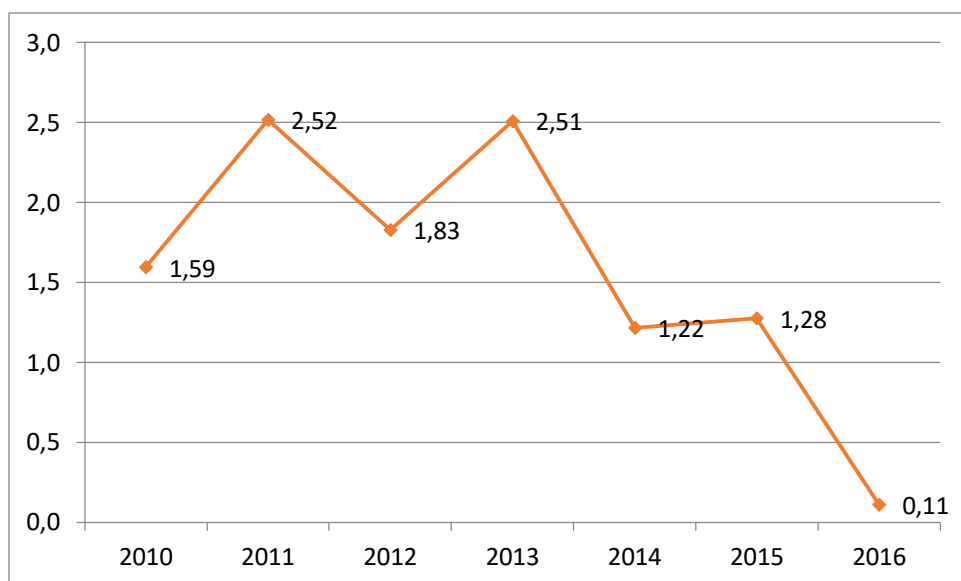
Z grafu 4.35 společného pro dobu obratu zásob, pohledávek a závazků lze vyčíst, že nejdelší dobu obratu mají ve všech jednotlivých letech pohledávky, což je nežádoucí. Tento ukazatel navíc nemá tendenci se v čase snižovat, což značí špatnou platební morálku odběratelů. Naopak se snižuje doba obratu závazků (až na rok 2016, který ale v grafu není

zanesen z důvodu nedostatku údajů pro výpočet doby obratu u zbylých ukazatelů). Pokud porovnáme dobu obratu závazků a dobu obratu pohledávek, je zřejmé, že podnik mnohem dříve splácí své závazky, než inkasuje peníze. Cílem každého podniku je však přesný opak. Naopak ukazatel doby obratu zásob v letech 2011 a 2013 je vynikající, v roce 2013 je to ovšem spíše způsobeno nízkou celkovou hodnotou položky. Obecně by doba obratu zásob měla být co nejnížší, protože to znamená, jak dlouho jsou peníze drženy v podobě zásob. Z tohoto hlediska je neefektivní především rok 2014, kdy se jedná o téměř 70 dní.

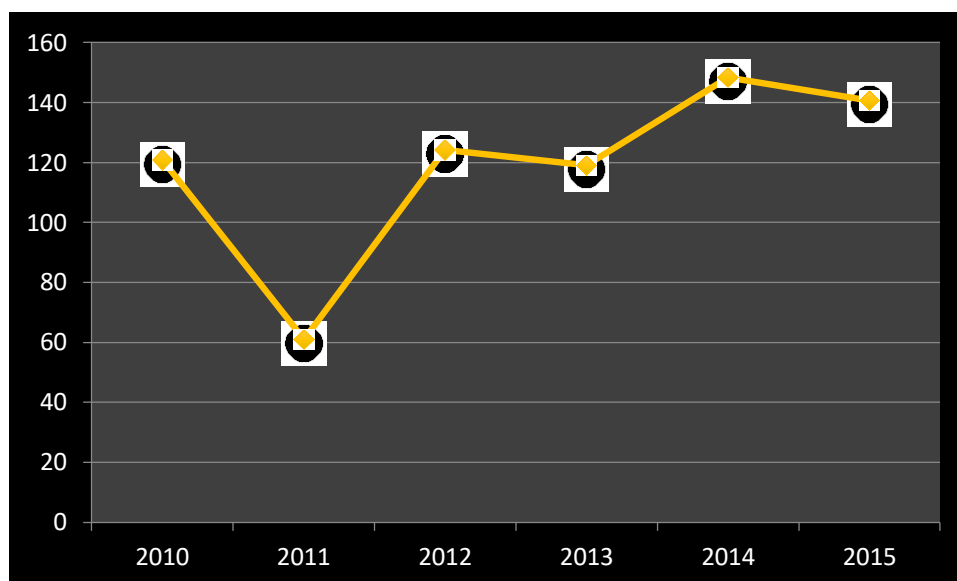
Graf 4.35: Grafické srovnání a vývoj různých ukazatelů doby obratu ve dnech.

V grafu 4.36 byl zachycen postupný vývoj obratu celkových aktiv. Tento ukazatel nám udává, kolikrát se aktiva v daném roce přemění na peníze. V praxi se jako ideální berou hodnoty okolo 1-1,5. V analyzované stavební firmě byl kromě posledního roku sledovaného období (2016) tento ukazatel vždy větší než 1, což bylo ale způsobeno především celkovou skladbou majetku, protože v podniku převažuje majetek krátkodobý. V roce 2016 se aktiva přeměnila na peníze jen 0,11x, což je nejspíše způsobeno nákupem nového dlouhodobého majetku (meziročně vzrostlo jeho množství o více než 100%) a větší pokles aktiv oběžných.

Graf 4.36: Postupný vývoj obratu celkových aktiv ve sledovaném období.

Posledním graficky znázorněným ukazatelem této části práce je vývoj doby obratu pohledávek. Ta by měla v čase klesat, což se ale jak je vidno z grafu 4.37 nestalo. To značí, že platební morálka odběratelů není příliš dobrá, protože průměrná doba obratu pohledávek v roce 2010 byla 120 dnů, v roce 2011 poté klesla na polovinu – tedy 60 dnů, v roce následujícím ale opět výrazně vzrostla až na 124 dnů, následně sice lehce klesla na 119 dnů, v roce 2014 však narostla na zářezující 148 dnů a v roce 2015 klesla jen lehce – na 140 dnů. Tato čísla jsou velice vysoká, protože tento ukazatel vyjadřuje, za jak dlouho v průměru zákazník zaplatí, tedy jak dlouhou dobu jsou finanční prostředky v pohledávkách vázány. Za normálních okolností by tato hodnota měla být okolo doby splatnosti faktury, což je 30 dnů. V případě stavebních firem je toto číslo ale oborově dáno o dost vyšší, cca okolo 90 dnů. Negativní trend tohoto ukazatele je způsoben tím, že i když krátkodobé pohledávky mírně klesají, tak klesají v jednotlivých letech (až na pár výjimek) pomaleji než tržby, tím pádem dochází ke snižování jmenovatele zlomku výpočtu a výsledná hodnota je vyšší. Naopak v roce 2011 došlo k příznivému snížení celkového ukazatele díky výraznému nárůstu tržeb a mírnému snížení krátkodobých pohledávek, stejně jako v roce 2013, v něm byl ale rozdíl růstu obou položek podstatně nižší.

Graf 4.37: Postupný vývoj doby obratu pohledávek (ve dnech).

4.5 Bankrotní a bonitní modely

4.5.1 Altmanův model

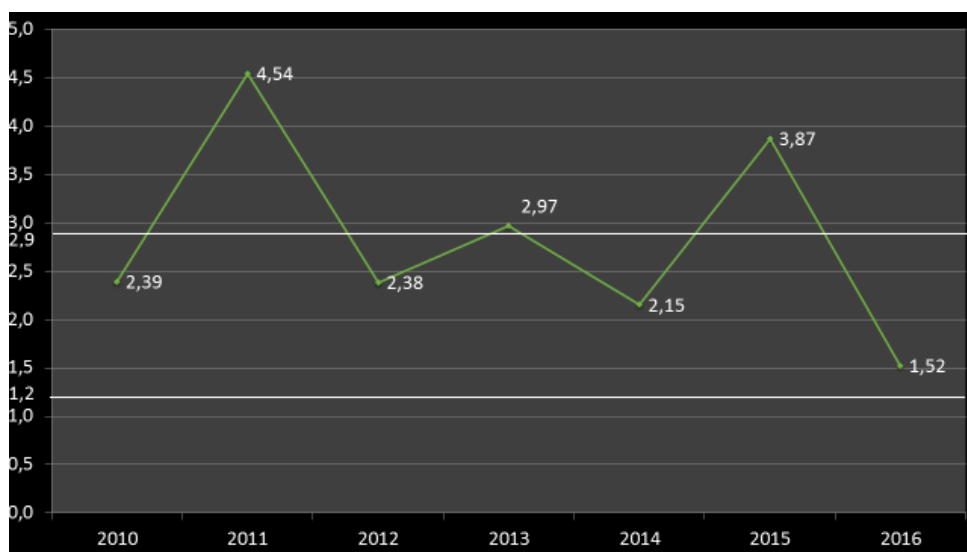
Altmanův model, který se řadí mezi modely bankrotní, i když nebyl sestaven přímo pro podniky fungující v českých podmínkách, nýbrž v USA, přesto je u nás populární, především díky jednoduchosti výpočtu.

Altmanův model	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
X_1 (ČPK/A)	0,54	0,74	0,79	0,45	0,57	0,68	0,44
X_2 (ner.zisk/A)	0,90	0,87	0,77	0,49	0,60	0,74	0,49
X_3 (EBIT/A)	0,04	0,41	-0,10	-0,09	-0,12	0,29	0,02
X_4 (ZK/závazky)	0,32	0,11	0,08	0,01	0,01	0,02	0,01
X_5 (T/A)	0,11	1,28	1,22	2,51	1,83	2,52	1,59
Celkem	1,52	3,87	2,15	2,97	2,38	4,54	2,39

Tabulka 4.11: Analýza Altmanova modelu ve sledovaném období.

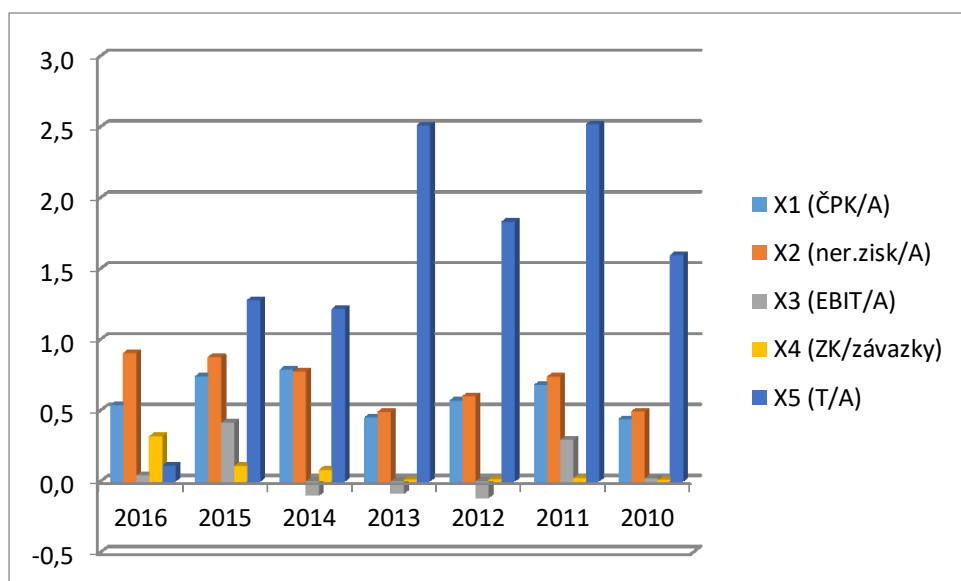
Růčková (2015) udává, že vyhodnocení Altmanovu modelu je následující – pokud je celková hodnota nižší než 1,2; podnik spadá do pásma bankrotu, pokud se podnik nachází v intervalu od 1,2 do 2,9; patří do šedé zóny, a pokud je celková hodnota vyšší než 2,9; je podnik prosperující.

Z grafu 4.38 lze vyčíst, že v letech 2010, 2012, 2014 a 2016, tedy ve všech sudých letech sledovaného období, spadá analyzovaný podnik do pásma šedé zóny, naopak v letech 2011, 2013 a 2015 patří mezi prosperující. V roce 2011 byl zařazen mezi prosperující především díky výraznému nárůstu tržeb za vlastní výrobky a služby. Tento fakt měl výrazný vliv na obrátku aktiv. Rovněž především díky tomuto ukazateli se také v roce 2013 podnik zařadil mezi prosperující. V roce 2015 měl největší zásluhu na velmi dobrém výsledku ukazatele výrazný pokles závazků a vysoký nerozdělený zisk.

Graf 4.38: Postupný vývoj Altmanova modelu ve sledovaném období.

Podle grafu 4.39 můžeme zhodnotit vývoj jednotlivých ukazatelů, které se užívají k výpočtu celkového Altmanova modelu. Jednoznačně je zde vidět, že obrátka aktiv tvořila velice podstatnou část v letech 2010-2015, v roce 2016 však výrazně klesla, což spolu s nárůstem dlouhodobého majetku způsobilo pád do šedé zóny. V letech 2012 a 2014 byl pád do šedé zóny způsoben hlavně díky záporné hodnotě u rentability aktiv, v těchto letech byl totiž EBIT záporný, tak tomu bylo sice i v roce 2013, tam to ale vykompenzovala vysoká výše tržeb. V roce 2010 činila rentabilita aktiv a také poměr základního kapitálu k závazkům téměř nulovou hodnotu. Poměr základního kapitálu k závazkům byl nejvyšší v roce 2016, což bylo zapříčiněno jednoznačně nejnižší hodnotou závazků za celé sledované období.

Graf 4.39: Postupný vývoj jednotlivých ukazatelů Altmanova modelu.

4.5.2 Index IN99

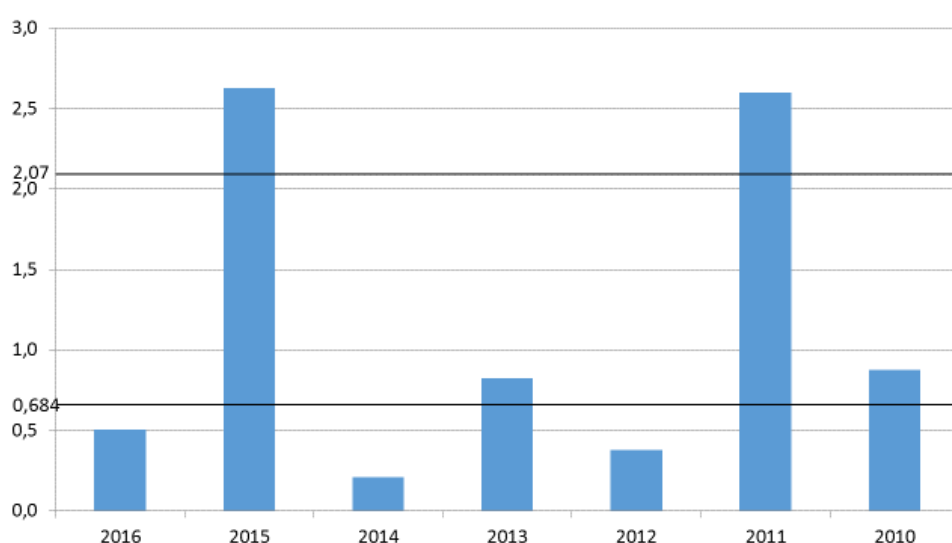
Vlastnický index IN99 byl zpracován manžely Neumaierovými. Růčková (2015) uvádí, že hodnota $\leq 0,684$ značí projev finanční neduživosti, interval mezi 0,684-2,07 může znamenat potenciální problémy a pokud se podnik nachází v hodnotách, kde je celkový $IN \geq 2,07$, znamená to, že se jedná o podnik s dobrým finančním zdravím.

Index IN99	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
CZ/A	0,033	0,097	0,158	0,500	0,379	0,236	0,502
EBIT/A	0,043	0,413	-0,101	-0,088	-0,116	0,292	0,020
T/A	0,110	1,277	1,216	2,511	1,829	2,519	1,595
OA/(KZ+KBÚ)	17,314	8,576	5,962	1,900	2,497	3,871	1,888
Celkem	0,507	2,630	0,212	0,826	0,381	2,602	0,878

Tabulka 4.12: Analýza Index IN99 ve sledovaném období.

Z grafu 4.40 vyplývá, že analyzovaný podnik měl projevy finanční neduživosti v letech 2012, 2014 a 2016. V roce 2012 a 2014 je tak způsobeno především kvůli zápornému EBITu, tedy zároveň i výslednému ukazateli rentability celkových aktiv. V roce 2016 bylo neduživosti dosaženo především díky nízkému ukazateli obratu aktiv a nízké hodnotě rentability celkových aktiv.

V letech 2010 a 2013 spadal podnik mezi podniky s potenciálními problémy. V roce 2010 především zásluhou nízké rentability celkových aktiv, nejvyšší míře celkové zadluženosti a nízkému obratu aktiv. V letech 2011 a 2015 byl naopak zařazen mezi podniky s dobrým finančním zdravím. V roce 2011 bylo pozitivního výsledku dosaženo především vysokým nárůstem obratu aktiv (vysoké tržby), a také díky druhé nejvyšší rentabilitě celkových aktiv za sledované období. V roce 2015 je vynikající výsledek způsoben vysokým obratem aktiv (výrazný nárůst EBITu), také díky vysokému ukazateli běžné likvidity a rapidnímu snížení cizích zdrojů, respektive celkové zadluženosti podniku.

Graf 4.40: Celkové hodnoty indexu IN99 ve sledovaném období.

4.5.3 Index IN05

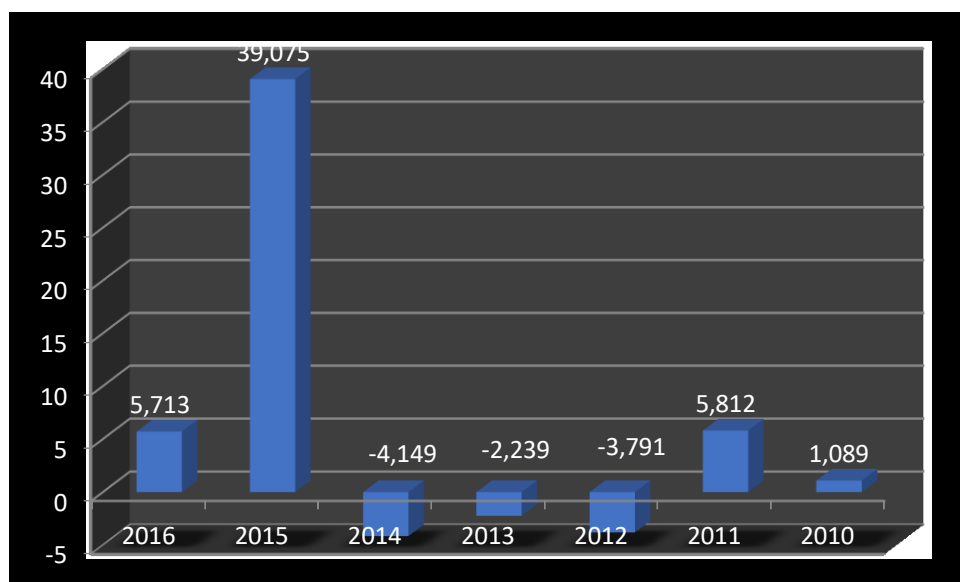
IN05 je model, který byl manžely Neumaierovými sestaven jako modifikovaná verze předchozího IN01 přímo pro české podniky.

Index IN05	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
A	30,480	10,271	6,317	2,001	2,640	4,238	1,991
B	91,556	876,111	-134,083	-71,214	-107,071	80,672	6,151
C	0,043	0,413	-0,101	-0,088	-0,116	0,292	0,020
D	1,595	2,519	1,829	2,511	1,216	1,277	0,110
E	17,314	8,756	5,962	1,900	2,497	3,871	1,888
Celkem	5,713	39,075	-4,149	-2,239	-3,791	5,812	1,089

Tabulka 4.13: Analýza finančních ukazatelů IN05 ve sledovaném období.

Růčková (2015) uvádí, že pokud je $IN < 0,9$, tak podnik spěje k bankrotu s pravděpodobností 86%, naopak pokud je $IN > 1,6$, podnik s pravděpodobností 67% tvoří hodnotu. Prostor mezi těmito dvěma hodnotami opět tvoří tzv. šedá zóna. Z tabulky i grafu poté můžeme vyčíst, že podnik spěl s pravděpodobností 86% k bankrotu v letech 2012, 2013 a 2014, naopak výrazně tvořil hodnotu v letech 2011, 2015 a 2016. Do ani jednoho z těchto intervalů se neřadí rok 2010, který se nachází v šedé zóně.

Růčková (2015) tvrdí, že IN_{05} je v českých podmínkách přesnější než Altmanův model, pokud porovnáme výsledky obou metod, tak u Altmanova modelu spadaly roky 2010, 2012, 2014 a 2016 do pásma šedé zóny, u indexu IN_{05} je tomu tak pouze v případě roku 2010, naopak v letech 2012 a 2014 podnik spěl k bankrotu a v roce 2016 tvořil hodnotu. Podle Altmanova modelu tvořil hodnotu, mimo očividně pro oba modely jasných roků 2011 a 2015, také rok 2013, ten ale IN_{05} uvádí jako rok bankrotní. Bylo tomu tak zapříčiněno především díky výrazné záporné hodnotě v poměru EBIT/nákladové úroky. Rok 2015 dosáhl skvělého výsledku především pomocí tohoto ukazatele – druhý nejvyšší EBIT za sledované období a zároveň nejnižší nákladové úroky. Nejlepší byl ale také mezi ostatními ukazateli v rentabilitě celkových aktiv, rovněž hodnota ukazatele obratu aktiv byla největší ze všech poměřovaných.

Graf 4.41: Celkové hodnoty indexu IN_{05} ve sledovaném období.

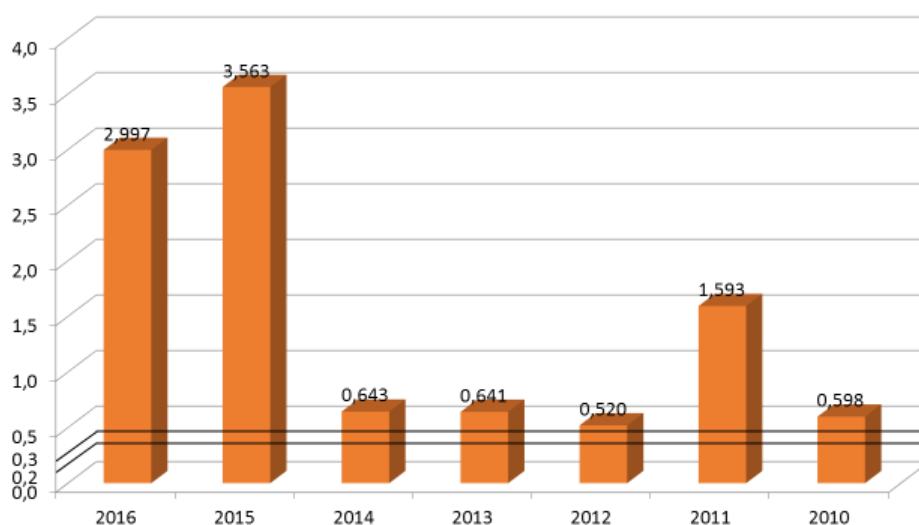
4.5.4 Modifikovaná verze Tafflerova modelu

Předposledním ze zkoumaných modelů byla modifikovaná verze Tafflerova modelu, který vyhodnocuje riziko bankrotu. Modifikovaná verze počítá s tím, že nejsou k dispozici podrobnější údaje, což je v případě účetních výkazů za rok 2016 v této práci účelné.

Mod. verze Tafflerova modelu	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
EBT/KD	1,363	4,200	-0,670	-0,185	-0,312	1,216	0,025
OA/CZ	17,314	8,576	5,962	1,900	2,497	3,871	1,851
KD/CA	0,033	0,097	0,158	0,500	0,379	0,236	0,493
T/CA	0,110	1,277	1,216	2,511	1,829	2,519	1,595
Celkem	2,997	3,563	0,643	0,641	0,520	1,593	0,598

Tabulka 4.14: Analýza modifikované verze Tafflerova modelu ve sledovaném období.

Růčková (2015) ve své publikaci uvádí, že pokud je celkový výsledek nižší než 0,2; znamená to velkou pravděpodobnost bankrotu, pokud je však výsledná hodnota vyšší než 0,3, znamená to malou pravděpodobnost bankrotu. Z tabulky 4.14 i grafu 4.42 lze vyčíst, že v případě hodnocení podniku za využití modifikované verze Tafflerova modelu, vzorec Kalouda (2016), nesměřoval podnik v ani jednom z analyzovaných období k bankrotu. Nejlepších výsledků dosáhl rok 2015, což je způsobeno hlavně pomocí ukazatele obratu aktiv a zároveň nejlepšímu výsledku ukazatele, který poměřuje zisk před zdaněním s krátkodobými dluhy. Nepříliš daleko od bankrotního pásma se nacházel podnik v letech 2010, 2012, 2013 a 2014. V roce 2010 je to způsobeno nízkým ziskem a rovněž využitím bankovního úvěru, v letech 2012, 2013 a 2014 je příčina zřejmá – podnik byl ve ztrátě.

Graf 4.42: Celkové hodnoty modifikované verze Tafflerova modelu.

4.5.5 Indikátor bonity

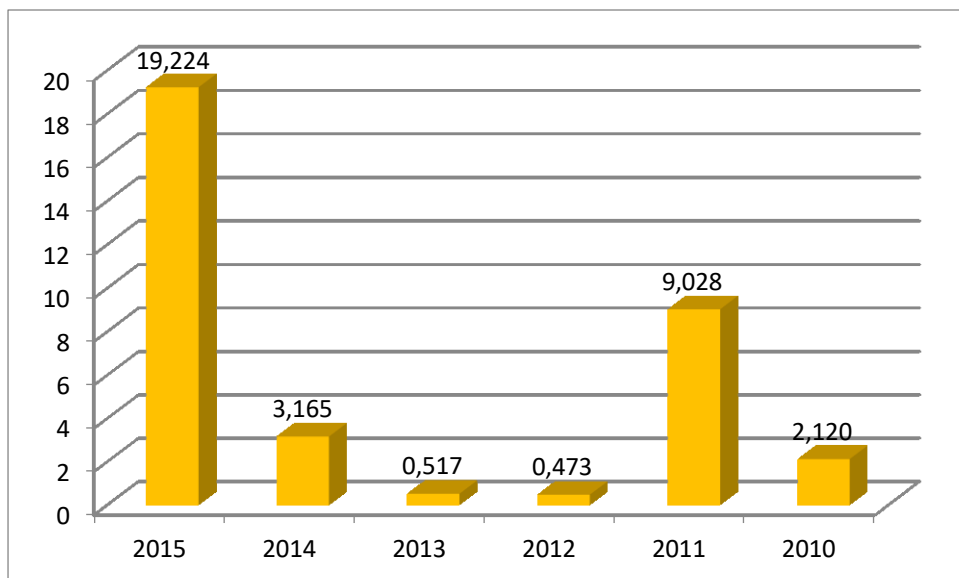
Indikátor (index) bonity pomáhá určit, zda se podnik nachází v pásmu bonity nebo bankrotu. Kalouda (2016) uvádí, že pokud je index bonity ≤ -2 , nachází se podnik v extrémně špatné finanční situaci, pokud je tento index ≤ -1 , je ve velmi špatné finanční situaci, pokud je ≤ 0 , je finanční situace podniku špatná, v případě ≥ 1 , je jeho situace dobrá, je-li index ≥ 2 , nachází se ve velmi dobré situaci a v případě ≥ 3 je situace podniku extrémně dobrá.

Index bonity	2015	2014	2013	2012	2011	2010
X ₁ (cash flow/cizí zdroje)	4,5277	-0,3790	-0,1282	-0,2071	1,2807	0,1022
X ₂ (celková aktiva/cizí zdroje)	10,2706	6,3166	2,0015	2,6404	4,2381	1,9907
X ₃ (zisk před zdaněním/celková aktiva)	0,4089	-0,1061	-0,0922	-0,1182	0,2870	0,0124
X ₄ (zisk před zdaněním/celkové výkony)	0,3220	-0,0875	-0,0400	-0,0694	0,1213	0,0090
X ₅ (zásoby/celkové výkony)	0	0,1918	0,0003	0,1035	0,0113	0,2203
X ₆ (celkové výkony/celková aktiva)	1,2701	1,2115	2,3028	1,7032	2,3648	1,3869
Celkem	19,2245	3,1651	0,5170	0,4735	9,0276	2,1199

Tabulka 4.15: Analýza indexu bonity za sledované období.

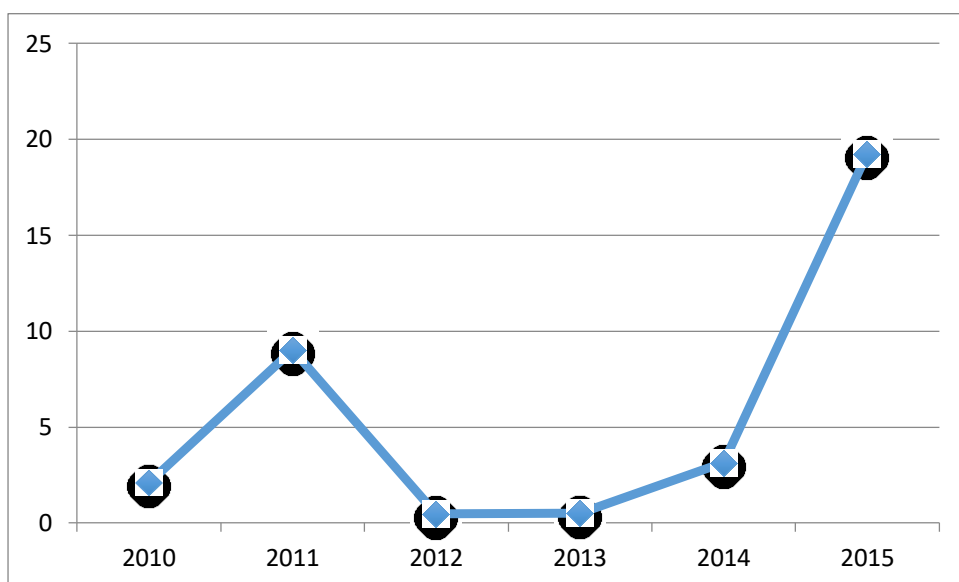
Pokud budeme posuzovat situaci analyzovaného podniku, můžeme tvrdit, že v letech 2012 a 2013 se pohybuje v intervalu 0-1, tzn. jeho situace je spíše špatná. V roce 2010 je pak podle indexu bonity jeho finanční situace velmi dobrá. V pásmu extrémně dobré finanční situace se podnik nacházel v letech 2011, 2014 a 2015. V případě roku 2015 na tom má největší zásluhu poměr celkových aktiv vůči cizím zdrojům, nejvyšší je jeho hodnota rovněž u rentability celkových aktiv a poměr cash flow vůči cizím zdrojům. Opomenuta však nemůže zůstat skutečnost, že v tomto roce při porovnání poměru zásob vůči celkovým výkonům má výsledný index hodnotu 0, což je způsobeno nulovými zásobami v roce 2015. Mezi podniky s extrémně dobrou finanční situací byl v roce 2011 zařazen především díky nejvyšší hodnotě výkonů za celé sledované období, dobrého výsledku bylo dosaženo i pomocí velkého množství aktiv a snížením cizích zdrojů.

V roce 2014 bylo dosaženo i přes záporný výsledek hospodaření extrémně dobrého výsledku především zásluhou největšímu meziročnímu poklesu cizích zdrojů. V letech 2012 a 2013 naopak nebyl celkový výsledek příliš dobrý z důvodu záporného výsledku hospodaření.

Graf 4.43: Celkové hodnoty indexu bonity ve sledovaném období.

Z grafu 4.44 lze vyčíst, že v roce 2010 byl index bonity poměrně nízký, v roce 2011 následoval jeho prudký nárůst, ještě prudší byl však pokles v roce 2012, meziroční růst v roce následujícím byl jen velmi zanedbatelný, naopak v roce 2014 patřil podnik opět mezi podniky s extrémně dobrou finanční situací a největší meziroční růst za celé období nastal mezi lety 2014 a 2015.

Graf 4.44: Postupný vývoj indexu bonity v jednotlivých letech sledovaného období.

Poznámky:

U všech modelů bylo počítáno s kompletními čísly bez jakéhokoliv zaokrouhlování, výsledky jsou tudíž přesné. Autor práce zvolil zaokrouhlování kvůli větší přehlednosti tabulek.

U modelů, ve kterých jsou ve výpočtu využívány koeficienty, jsou v tabulkách vypočteny jednotlivé ukazatele ještě před vynásobením příslušnými koeficienty.

V tabulce 4.5 Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty za roky 2013, 2014, 2015 a 2016 by měly správně být tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu kvůli novým změnám ve výsledovce z roku 2016 nově zařazeny do položky ostatní provozní výnosy, autor však zvolil starý systém a částku 485 tis. Kč zařadil do položky tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu z důvodu meziročního srovnání a srovnání řady let této položky. Zároveň tak učinil také proto, aby jeden výsledek nezkresloval výsledky položky ostatní finanční výnosy, která byla v předchozích letech bez tržeb z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu.

U indexu IN05 byl v roce 2015 u písmene B dosazen do jmenovatele místo reálných nákladových úroků o hodnotě 1 obecný ukazatel 9. Růčková (2015) totiž uvádí, že pokud je užito jmenovatele, který se blíží k nule, může extrémní výsledná hodnota velmi výrazně zkreslit celkový výsledek indexu. Stejně číslo bylo dosazeno i v roce následujícím.

V příloze 19 Rozvaha za rok 2016 ve zkráceném rozsahu (v tis. Kč) byla autorem práce zjištěna chyba, když byla u položky celkových aktiv špatně odečtena od brutto částky korekce a ve výkazu se tak aktiva nerovnají pasívům, i když k tomu v praxi došlo.

5 Návrhy a doporučení

Z praktické části práce a v ní uvedených výpočtů či analýz vyplývá spousta situací, ze kterých je patrné, že hospodaření analyzovaného podniku nebylo vždy správné.

Nejspíše nejzávažnější problém je autorem zdůrazněn hned v úvodu kapitoly, protože situace ohledně obchodně úvěrové politiky podniku nutí k zamyšlení. Z příloh k roční závěrce lze vyčíst následující data - v roce 2010 činily pohledávky po lhůtě splatnosti nad 180 dní 561 tisíc Kč, naproti tomu závazky z obchodního styku nad 180 dní 189 tisíc Kč, tzn., že pohledávky byly téměř trojnásobně vyšší.

V roce 2011 byla částka pohledávek po lhůtě splatnosti 584 tisíc Kč, závazky tvořily 184 tisíc Kč, tzn., že pohledávky byly více než trojnásobně vyšší. Rok 2012 byl autorem práce shledán jako nejvíce problémový, protože pohledávky po lhůtě splatnosti dosahovaly výše téměř

1,2 mil. Kč, naproti tomu závazky po lhůtě splatnosti nebyly žádné.

V roce 2013 vykazovaly pohledávky po době splatnosti opět vysoká čísla – konkrétně měly hodnotu 511 tisíc Kč, zároveň však poprvé a naposled byly závazky po lhůtě splatnosti vyšší, když tvořily 615 tisíc Kč. V letech následujících již žádné pohledávky ani závazky po lhůtě splatnosti vykázané nebyly, přesto by se podnik měl zaměřit na obchodně úvěrovou politiku, protože z analýzy likvidity lze vyčíst, že pohledávky jsou v průměru spláceny velmi pozdě, v roce 2015 za 140 dní, což je bezmála půl roku. Tento problém by se nejspíše dal vyřešit tím, že by firma vyžadovala alespoň část platby předem ve formě záloh.

Dalším doporučením autora je, aby bylo v podniku více využíváno cizích zdrojů. Financování téměř pouze vlastními zdroji není vhodné, protože vlastní kapitál je nejdražším kapitálem a je tak neefektivně nakládáno s finančními prostředky. Úvěrů bylo využito pouze v prvním roce sledovaného období – 2010.

Pokud by mělo být zhodnoceno složení majetku, v podniku je poměr mezi krátkodobým a dlouhodobým majetkem poměrně jednoznačný pro krátkodobý majetek, dochází tak k neefektivnímu nakládání s finančními prostředky. Tento fakt ale navazuje na největší problém – velké množství pohledávek, protože ty tvořily ve všech analyzovaných letech dost podstatnou část krátkodobého majetku, i když trendem v posledních dvou letech (2015, 2016) je to, že krátkodobý majetek ve firmě postupem času klesá, naopak je pořízován majetek dlouhodobý.

Návrhem a doporučením pro zlepšení je také udržování alespoň nějakých minimálních zásob, protože to, že firma neudrží v posledních letech žádné zásoby, může občas komplikovat její chod.

Z výsledku čistého pracovního kapitálu je možno vyčíst, že jsou některé činnosti firmy zcela zbytečně financovány dlouhodobými zdroji, což opět svědčí o neefektivním nakládání s finančními prostředky.

Podnik by si měl pro následující roky stanovit dílčí cíle, kterých chce dosáhnout, autor práce by doporučil více se zaměřit na jednotlivé likvidity podniku, jejichž výsledky byly v posledních letech extrémně vysoké.

6 Závěr

Úkolem bakalářské práce bylo vypracovat finanční analýzu ve vybraném podniku, kterým byla firma Stavební mechanizace VM, s.r.o. Díky velkému množství účetních výkazů, které byly autorovi poskytnuty, bylo možné srovnat jednotlivá data za delší časový úsek a vytvořit tak časovou řadu pro porovnání jednotlivých let.

V teoretické části je nejdříve vymezen termín finanční analýzy, dále její uživatelé, zdroje informací, jak ze zdrojů informací lze vyčíst jednotlivá fakta a podstatné položky finanční analýzy, jaké existují metody finanční analýzy, popis analýzy poměrovými ukazateli, důvod vzniku souhrnných indexů hodnocení, a rovněž jaké finanční ukazatele budou následně využity v praktické části práce.

Následuje stručná charakteristika vybraného podniku - Stavební mechanizace VM, s.r.o., ve které se seznámíme se základními informacemi o firmě, co je jejím předmětem podnikání, něco málo o historii a jejím vývoji, o současnosti a také službami, které firma poskytuje.

V praktické části finanční analýzy byla úvodem provedena vertikální a horizontální analýza účetních výkazů, při analýze rozvahy byly detailněji rozebrány jednotlivé složky aktiv a pasiv. Z analýzy rozvahy bylo zjištěno, že ve společnosti výrazně převažují oběžná aktiva nad dlouhodobým majetkem, i když v posledních dvou letech mají oběžná aktiva klesající trend, naopak majetek dlouhodobý rostoucí tendenci, což je znakem efektivnějšího nakládání s prostředky. Již v této části finanční analýzy došlo k několika hlubším souvislostem, například bylo zjištěno, že výrazný pokles krátkodobých pohledávek, jakožto jev žádoucí, nebyl v konkrétním případě až tak pozitivní, jak by se na první pohled zdálo, byl totiž způsoben horším odbytem výrobků a služeb.

Z pasiv bylo vyčteno, že kromě prvního roku sledovaného období, tedy roku 2010 a rovněž roku 2013, bylo daleko více využíváno vlastních než cizích zdrojů. Tento jev má navíc v čase rostoucí tendenci, když v roce 2016 činily vlastní zdroje více než 96%. Pomocí výsledku hospodaření bylo zjištěno, že se firma v letech 2012, 2013 a 2014 nacházela ve ztrátě, což ale později pomocí souhrnných indexů ne vždy bylo vyhodnoceno jako cesta k bankrotu.

Dále byla provedena analýza poměrovými ukazateli. Pomocí ukazatelů likvidity bylo zjištěno, že je firma vysoce likvidní, což je jistě příznivé pro věřitele, zároveň však dochází

k neefektivnímu nakládání s finančními zdroji, protože je jich až příliš moc vázáno v oběžných aktivech a navíc je někdy zbytečně financován chod firmy dlouhodobými zdroji, což vyplynulo výpočtem a analýzou čistého pracovního kapitálu. Díky ukazatelům rentability bylo opět potvrzeno, že na tom podnik nejlépe za celé sledované období byl v letech 2011 a 2015. V roce 2015 dosahovala například rentabilita tržeb více než 32%.

Výpočtem ukazatele zadluženosti bylo zjištěno, že celková zadluženost společnosti od roku 2013 výrazně klesá, což potvrzuje předchozí teorii o financování z převážně vlastních zdrojů. Dále byly propočteny možnosti dalšího zadlužení v jednotlivých letech.

Následoval výpočet ukazatelů aktivity – tedy jednotlivé obratovosti a doby obratu. Doba obratu zásob dosahovala v letech 2011 a 2013 impozantních čísel, naopak z ukazatelů byl zjištěn negativní jev dlouhé doby obratu pohledávek. Obecně je ve stavebnictví nepsaným pravidlem, že je splatnost faktury o něco delší než u ostatních odvětví, ovšem takto vysoká čísla a rovněž velké množství pohledávek po lhůtě splatnosti nad 180 dní v prvních letech sledovaného období (kromě roku 2011) autora utvrdilo v tom, že by se podnik měl více zaměřit na svou obchodně úvěrovou politiku. Závazky jsou naopak spláceny oproti pohledávkám mnohem dříve (s výjimkou roku 2016), v každé firmě je za cíl dosáhnout přesného opaku těchto dvou ukazatelů.

Závěrem praktické části byly provedeny výpočty pomocí bonitních a bankrotních modelů, jakými jsou Altmanův model, index IN99, IN05, Tafflerův model či indikátor bonity. Výsledky se u různých modelů párkrát výrazně lišily, z těchto srovnání ale opět vyplynulo, že na tom podnik byl, co do finanční situace, nejlépe v letech 2011 a 2015. U několika modelů bylo v jednotlivých letech zjištěno směřování k bankrotu. Například při využití indexu bonity se ale podnik ani jednou nenacházel v extrémně nebo velmi špatné finanční situaci, což se dá i přes tři roky vykazování záporného výsledku hospodaření považovat za pozitivní jev. V podstatě stejného hodnocení bylo dosaženo při použití modifikovaného Tafflerova modelu, naopak podle IN05 šel podnik k bankrotu v letech 2012, 2013 i 2014, tento model byl vytvořen v českých podmínkách pro českou ekonomiku, proto je na jeho výsledky kladen větší důraz.

Vzhledem k analyzovaným skutečnostem může být zhodnoceno působení firmy Stavební mechanizace VM, s.r.o. na trhu v letech 2010-2016 jako poměrně úspěšné, i když ke způsobu jeho financování či majetkové struktuře má autor práce jisté výhrady.

Zároveň je však nutno si uvědomit, že příliš velké množství pohledávek se ne vždy dá výrazným způsobem ovlivnit, i když obecně by firma měla směřovat ke snižování doby obratu pohledávek a prodlužování doby obratu závazků.

Autor se domnívá, že pokud se nestane nic závažného, firma by i nadále měla na trhu setrvat a fungovat, o tom, že se různými analýzami zabývá a nad svým působením přemýšlí, svědčí také fakt, že bylo v posledních dvou letech její existence více investováno do dlouhodobého majetku.

Cíl bakalářské práce byl splněn.

7 Seznam použité literatury

a) monografické publikace

1. KALOUDA, František. *Finanční analýza a řízení podniku*. 2. rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2016. ISBN 978-80-7380-591-3.
2. RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 5., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2015. Finanční řízení. ISBN 978-80-247-5534-2.
3. SCHOLLEOVÁ, Hana. *Ekonomické a finanční řízení pro neekonomy*. Praha: Grada, 2008. Expert (Grada). ISBN 978-80-247-2424-9.
4. SYNEK, Miloslav. *Podniková ekonomika*. 4., přeprac. a dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2006. Beckovy ekonomické učebnice. ISBN 80-7179-892-4.
5. RŮČKOVÁ, Petra a Michaela ROUBÍČKOVÁ. *Finanční management*. Praha: Grada, 2012. Finance (Grada). ISBN 978-80-247-4047-8.

b) elektronické dokumenty a ostatní

6. Stavební mechanizace VM, s.r.o.: *o firmě* [online]. 2016. [online]. [cit. 2017-05-01]. Dostupné z: <http://www.stavebni-mechanizace.cz/spolecnost.html>
7. Stavební mechanizace VM, s.r.o.: *reference* [online]. 2016. [online]. [cit. 2017-05-01]. Dostupné z: <http://www.stavebni-mechanizace.cz/reference.html>

8 Seznam zkratek

A	Aktiva
a.s.	Akciová společnost
Bank. úvěr.	Bankovní úvěry
CA	Celková aktiva
Celk. invest. kap.	Celkový investovaný kapitál
CZ	Cizí zdroje
ČPK	Čistý pracovní kapitál
D. E. ratio	Debt/equity ratio
Dl. dluhy	Dlouhodobé dluhy
Dl. finanční majetek	Dlouhodobý finanční majetek
Dl. hmotný majetek	Dlouhodobý hmotný majetek
Dl. majetek	Dlouhodobý majetek
Dl. nehm. majetek	Dlouhodobý nehmotný majetek
Dl. pohledávky	Dlouhodobé pohledávky
Dl. závazky	Dlouhodobé závazky
EAT	Čistý zisk
EBIT	Zisk před zdaněním a úroky
EBT	Zisk před zdaněním
HV	Hospodářský výsledek
KBÚ	Krátkodobé bankovní úvěry
KD	Krátkodobé dluhy
Kr. majetek	Krátkodobý majetek
Kr. pohledávky	Krátkodobé pohledávky
Kr. záv.	Krátkodobé závazky
Kr. závazky	Krátkodobé závazky
Krátk. dluhy	Krátkodobé dluhy
Krátkodobé BÚ	Krátkodobé bankovní úvěry
KZ	Krátkodobé závazky
Ner. zisk	Nerozdělený zisk
OA	Oběžná aktiva
Ost. aktiva	Ostatní aktiva
ROA	Rentabilita celkových aktiv

s.r.o.	Společnost s ručením omezeným
T	Tržby
Tafflerův m.	Tafflerův model
VH	Výsledek hospodaření
Vl. kap.	Vlastní kapitál
Zisk před zd.	Zisk před zdaněním
ZK	Základní kapitál

9 Seznam obrázků

Obrázek 2.1: Uživatelé finanční analýzy (Růčková, 2015).	10
Obrázek 2.2: Elementární metody finanční analýzy (Růčková, 2015).	15
Obrázek 2.3: Du Pont rozklad (Růčková, 2015).	27

10 Seznam použitých grafů

Graf 4.1: Hodnota celkových aktiv v tisících Kč ve sledovaném období.	37
Graf 4.2: Hodnota dlouhodobého majetku podniku v tisících Kč.	38
Graf 4.3: Hodnota krátkodobého majetku v tis. Kč za sledované období.	39
Graf 4.4: Hodnota ostatních aktiv v tisících Kč ve sledovaném období.	40
Graf 4.5: Hodnota vlastního kapitálu v tisících Kč za sledované období.....	41
Graf 4.6: Hodnota cizích zdrojů v tisících Kč za sledované období.	43
Graf 4.7: Hodnota ostatních pasiv v tisících Kč za sledované období.	44
Graf 4.8: Vertikální analýza pasiv za rok 2010.....	44
Graf 4.9: Vertikální analýza pasiv za rok 2011.....	45
Graf 4.10: Vertikální analýza pasiv za rok 2012.....	46
Graf 4.11: Vertikální analýza pasiv za rok 2013.....	46
Graf 4.12: Vertikální analýza pasiv za rok 2014.....	47
Graf 4.13: Vertikální analýza pasiv za rok 2015.....	48
Graf 4.14: Vertikální analýza pasiv za rok 2016.....	48
Graf 4.15: Vertikální analýza aktiv za rok 2010	49
Graf 4.16: Vertikální analýza aktiv za rok 2011	50
Graf 4.17: Vertikální analýza aktiv za rok 2012	51
Graf 4.18: Vertikální analýza aktiv za rok 2013	51
Graf 4.19: Vertikální analýza aktiv za rok 2014.	52
Graf 4.20: Vertikální analýza aktiv za rok 2015.	53
Graf 4.21: Vertikální analýza aktiv za rok 2016	53
Graf 4.22: Vývoj jednotlivých položek výsledku hospodaření v tis. Kč.....	59
Graf 4.23: Porovnání výkonů a výkonové spotřeby v tisících Kč.	60
Graf 4.24: Okamžitá likvidita analyzovaného podniku za sledované období.	62
Graf 4.25: Pohotová likvidita analyzovaného podniku za sledované období.	63

Graf 4.26: Běžná likvidita analyzovaného podniku za sledované období.	63
Graf 4.27: Čistý pracovní kapitál za sledované období v tisících Kč.	64
Graf 4.28: Porovnání rentability celkového kapitálu počítané s EBITem a EATem.	65
Graf 4.29: Vývoj rentability celkového investovaného kapitálu podniku s využitím EBITu.	66
Graf 4.30: Vývoj rentability vlastního kapitálu ve sledovaném období.	67
Graf 4.31: Postupný vývoj rentability tržeb ve sledovaném období.	67
Graf 4.32: Postupný vývoj nákladovosti ve sledovaném období.	68
Graf 4.33: Porovnání debt ratia s equity ratiem.	69
Graf 4.34: Porovnání rentability celkového kapitálu s maximální úrokovou mírou.	70
Graf 4.35: Grafické srovnání a vývoj různých ukazatelů doby obratu ve dnech.	71
Graf 4.36: Postupný vývoj obratu celkových aktiv ve sledovaném období.	72
Graf 4.37: Postupný vývoj doby obratu pohledávek (ve dnech).	73
Graf 4.38: Postupný vývoj Altmanova modelu ve sledovaném období.	74
Graf 4.39: Postupný vývoj jednotlivých ukazatelů Altmanova modelu.	75
Graf 4.40: Celkové hodnoty indexu IN99 ve sledovaném období.	76
Graf 4.41: Celkové hodnoty indexu IN05 ve sledovaném období.	77
Graf 4.42: Celkové hodnoty modifikované verze Tafflerova modelu.	78
Graf 4.43: Celkové hodnoty indexu bonity ve sledovaném období.	80
Graf 4.44: Postupný vývoj indexu bonity v jednotlivých letech sledovaného období.	80

11 Seznam tabulek

Tabulka 4.1: Horizontální analýza aktiv za roky 2013, 2014, 2015 a 2016.	54
Tabulka 4.2: Horizontální analýza aktiv za roky 2010, 2011, 2012 a 2013.	55
Tabulka 4.3: Horizontální analýza pasiv za roky 2013, 2014, 2015 a 2016.....	55
Tabulka 4.4: Horizontální analýza pasiv za roky 2010, 2011, 2012 a 2013.....	56
Tabulka 4.5: Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty za roky 2013, 2014, 2015 a 2016. ..	57
Tabulka 4.6: Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty za roky 2010, 2011, 2012 a 2013. ..	58
Tabulka 4.7: Ukazatele likvidity analyzované firmy mezi lety 2010-2015.....	61
Tabulka 4.8: Analýza rentability ve sledovaném období.	65
Tabulka 4.9: Analýza zadluženosti podniku ve sledovaném období.	68
Tabulka 4.10: Analýza aktivity analyzovaného podniku ve sledovaném období.	70
Tabulka 4.11: Analýza Altmanova modelu ve sledovaném období.....	73
Tabulka 4.12: Analýza Index IN99 ve sledovaném období.....	75
Tabulka 4.13: Analýza finančních ukazatelů IN05 ve sledovaném období.	76
Tabulka 4.14: Analýza modifikované verze Tafflerova modelu ve sledovaném období.	78
Tabulka 4.15: Analýza indexu bonity za sledované období.	79

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byl seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠBTUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

Ve Valašském Meziříčí dne 5.5.2017

Martin Plesník

12 Seznam příloh

Příloha 1: Rozvaha za rok 2010 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 2: Výkaz zisku a ztráty za rok 2010 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 3: Příloha k roční závěrce za rok 2010

Příloha 4: Rozvaha za rok 2011 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 5: Výkaz zisku a ztráty za rok 2011 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 6: Příloha k roční závěrce za rok 2011

Příloha 7: Rozvaha za rok 2012 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 8: Výkaz zisku a ztráty za rok 2012 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 9: Příloha k roční závěrce za rok 2012

Příloha 10: Rozvaha za rok 2013 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 11: Výkaz zisku a ztráty za rok 2013 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 12: Příloha k roční závěrce za rok 2013

Příloha 13: Rozvaha za rok 2014 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 14: Výkaz zisku a ztráty za rok 2014 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 15: Příloha k roční závěrce za rok 2014

Příloha 16: Rozvaha za rok 2015 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 17: Výkaz zisku a ztráty za rok 2015 v plném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 18: Příloha k roční závěrce za rok 2015

Příloha 19: Rozvaha za rok 2016 ve zkráceném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 20: Výkaz zisku a ztráty za rok 2016 ve zkráceném rozsahu (v tis. Kč)

Příloha 21: Příloha k roční závěrce za rok 2016

Zdroj příloh: Interní informace podniku